

Liahona

OMSLAGARTIKEL: Gebruik uw schriftstudie optimaal, p. 8.

Kies het goede uit de media, p. 21.

Je doopverbond, p. K4.

Liahona

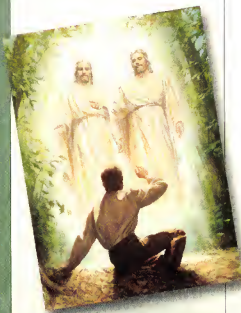

OP DE OMSLAG

Voor: foto Craig Dimond.
Achter: foto's Welden C. Andersen en Robert Casey.

OMSLAG VAN
DE KINDERVRIEND
Foto John Luke,
geïncsceneerd.

ZIE 'HET LICHAAM, EEN
GEWIJDE GAVE', p. 16

VOOR DE VOLWASSENEN

- 2 Boodschap van het Eerste Presidium: Hij geneest de verbrokenen van hart *President James E. Faust*
- 8 Een bespreking van schriftstudie: een interview met ouderling Henry B. Eyring
- 16 Het lichaam, een gewijde gave *Diane L. Spangler*
- 25 Huiszoekboodschap: verheug u in zendingswerk
- 28 Boodschappen uit de Leer en Verbonden: waarom tegenspoed? *Ouderling D. Allen Andersen*
- 32 Het gezin versterken: een plechtige taak om van elkaar te houden en voor elkaar te zorgen
- 34 De Presiderende Bisschop *Bisschop Keith B. McMullin*
- 42 Ervaringen van heiligen der laatste dagen
Hoe kwamen we naar de tempel? *Marina Timofeeva*
We hadden geen eten *Adam N. Ab Quin*
Symbool van zijn liefde *Freddy W. Carreño*
Mijn portefeuille was verdwenen
Héctor Castellanos Turcios
- 48 Post

VOOR JONGEREN

- 13 Poster: ontwikkel een goede houding
- 14 Als je luistert *Elder Lindsay T. Dil*
- 21 Ideeënljst: kies het goede ... uit de media
- 22 De hoop van een zending *Tafadzwa Tanjani*
- 26 Gered tijdens het kamp *Maria Espinoza Alveal*
- 37 Korte boodschappen
Tyfoons en tegenspoed *Percival Tommy*
Ik schaam mij niet *Luis Ubaldo Padilla Ortiz*
- 38 Jonge pioniers in Maleisië *Henry en JeNeal Call*
- 47 Wist je?

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

- K2 Luister naar de stem van een profeet:
een stad die op een berg ligt
President Gordon B. Hinckley
- K4 Participatieperiode: ik kan mij bekeren en mij laten dopen *Margaret Liffertb*
- K6 Uit het leven van president David O. McKay:
een boeman op zijn plaats zetten
- K8 Van vriend tot vriend: verhoorde gebeden
Ouderling Gerald N. Lund
- K10 De doop van Logan *Jane McBride Choate*
- K12 Op Jezus lijken: de tweede mijl *Barbara Hopf*
- K13 Jona bekeert zich
- K14 De schipperszoon *Lisa Fernelius*

ZIE 'GERED
TIJDENS HET
KAMP', p. 26

Officiële Nederlandsestalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S.
Manson, James E. Faust

Rood der Twouf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M.
Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B.
Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R.
Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen
Adviseurs: Monte J. Brough, Gary J. Coleman

Hoofdredacteur: David Frischknecht
Directeur redactie en planning: Victor D. Cave
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Directeur tijdschriftenredactie: Richard M. Romney
Hoofdredeur: Marvin K. Gardner
Redactie medewerkers: Callie Nabelek Aune, Susan
Barnett, Shanna Butler, Ron Carr, Linda Strohle Cooper,
LeAnne Porter Gunn, Jennifer L. Greenwood, R. Val Johnson,
Carnie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J. Odekin, Adam C.
Olson, Justin M. Paller, Wrenya Paulsen, Don L. Seate,
Rebecca M. Taylor, Roger Lynn, Janel Thomas, Paul
VanDenBergh, Julie Wardell, Kimberly Webb

Leidingsgavond art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott York Kendall
Productie manager: Jane Ann Peters
Medewerkers ontwerp en productie: Howard G. Brown,
Thomas S. Child, Reginald J. Christiansen, Kathleen Howard,
Denise Kirby, Todd K. Peterson, Rowald J. Pierson, Ken A. Todd,
Claudio E. Warner

Marketing manager: Larry Hiller
Opgedirecteur: Craig K. Sedgwick
Distributiedirecteur: Kris T. Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalsbureau
Hoeschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412 690490; Fax: 0412 690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredactie: Frans Heijdenman
Groevens 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij leest op diskette, of per e-mail naar
naweb@liahona.nl

Aboementenadministratie:
Klanten service distributiecentrum Frankfurt
Tel: 00800 32324357
Fax: 0049 6172 492860

Aboementenpolis:
EUR 16,00. Het jaarsabonement kan elk gewenst moment
worden opgezegd. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks
bestellen via creditcardnummer vermelden.

Bijlagen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA, of per e-mail naar:
cur-liahona-mag@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormoon dat
'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in
het Albanese, Armeense, Bulgaarse, Cambodijse, Cebaano,
Chinees, Deens, Duits, Engels, Est, Fins, Frans, Grieks,
Haitiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans,
Japans, Kiribaai, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws,
Malgasisch, Marokkaans, Mongools, Nederlands,
Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch,
Samoans, Samoaans, Singalees, Slowaans, Spaans, Tagoel,
Tahitaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu,
Vietnamees, Vlaams en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:
© 2005 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-
houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.
Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd wor-
den voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of
in huis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als
de bronvermelding dat oorspronkelijk. Voor vragen over het auteurs-
recht of zich richten tot het Intellectual Property Office,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA,
e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet
onder www.lds.org. Engelstalige lektuur staat onder
'Gospel Library'. Voor andere talen, klik op de wereldkaart.
For Readers in the United States and Canada:
July 2005 Vol. 105 No. 7. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch
ISSN 1522-9173 is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt
Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per
year; Canada, \$16.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional
mailing offices. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue, old and
new address must be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken
by phone. (Canada Post International Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Ideën voor de gezinsavond

Met de suggesties op deze pagina kunt u met behulp van de Liahona uw onderwijsthuus en in de kerk een extra dimensie geven.

en laat de gezinsleden vertellen hoe we een voorbeeld kunnen zijn.

'Verhoorde gebeden', p. K8: bestudeer gezamenlijk Alma 37:37 en vertel wanneer uw gebeden verhoord zijn. Lees de ervaringen voor die ouderling Gerald N. Lund met het gebed heeft gehad. Geef met de zegeningen van bidden.

'De doop van Logan', p. K10: laat de gezinsleden vertellen hoe zij zich bij hun eigen doop of die van een ander voelen. Doe eventueel de activiteit met de kleurvakjes uit het artikel. Laat de gezinsleden gaan staan op het vakje dat aangeeft waar zij volgens hen op het pad zijn, en bespreek wat ze moeten doen om vooruitgang te maken.

'Een bespreking van schriftstudie', p. 8: gebruik enkele vragen in dit artikel om net als een journalist gezinsleden een interview af te nemen. Lees de antwoorden van ouderling Henry B. Eyring. Bespreek hoe het gezin de individuele en gezamenlijke schriftstudie kan verbeteren.

'Het lichaam, een gewijde gave', p. 16: bespreek wat volgens de auteur de wereldse kijk op ons lichaam is. Lees de laatste drie alinea's voor en getuig van de waarheden in het artikel.

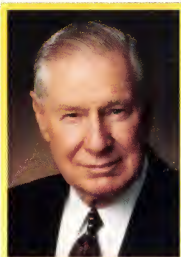
'Jonge pioniers in Maleisië', p. 38: vraag de gezinsleden om te beschrijven wanneer zij zich een pionier voelden en wat het inhoudt om in de huidige wereld een pionier te zijn. Bespreek wat we kunnen leren van de jongeren in Maleisië.

'Een stad die op een berg ligt', p. K2: laat de gezinsleden een tekening maken van een tempel op een heuvel. Wat vind je inspirerend aan tempels? Vertel wat president Gordon B. Hinckley heeft meege-
maakt. Bestudeer Matteüs 5:14-16

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K=De Kindervriend	Leiderschap, 47
Avondmaal, 2, K4	Lichaam, 16
Bekering, K4, K13	Media, 21
Bevestiging, K4, K10	Moed, 37, K6
Dienstbaarheid, 2, 26, 28, K12	Offers, K14
Doop, K4, K10	Onderwijs, 1, 8
Gebed, K8	Pioniers, 38, 47, K14
Genezing, 2	Presiderende
Gezinsavond, 1	Bisschop, 34
Heilige Geest, 2, 8, 14	Priesterschap, 34
Hoop, 22	Schriftstudie, 2, 8
Houding, 13	Smith, Joseph, 25, 28
Huisbezoek, 25	Tegenspoed 22, 26, 28, 37, 42
Huisdonderdag, 7	Tempels en tempelwerk, 2, 16, 42, K2
Inspiratie, 42	Tiende, 42
Jeugetwurf, K4	Verzoening, 16
Jezus Christus, 16, 28	Voorbeeld, K2
Jongevrouwen, 26	Zendingen, 22, 25, 37, 42, K8
Kerkgeschiedenis, 47	

Hij geneest DE VERBROKENEN VAN HART

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ik wil u verzekeren dat er een probaat middel is tegen hartzeer, teleurstelling, kwelling, smart en wanhoop. De psalmist heeft geschreven: 'Hij geneest de verbrokenen van hart en verbindt hun wonden.'¹ Die genezing is een hemels wonder, en die wonden zijn het gezamenlijk lot van alle mensen. Shakespeare heeft gezegd: 'Alleen hij schimpt over littekens die zelf nooit een wond heeft gevoeld.'² Het lijkt erop dat niemand ontkomt aan de moeilijkheden, problemen en teleurstellingen van deze wereld.

In de huidige overbelaste samenleving lijken enkele middelen die voor onze ouders heilzaam waren voor ons niet te werken. Steeds minder mensen kunnen stress verminderen door met hun handen arbeid te verrichten en de grond te bewerken. De toenemende eisen, de verscheidenheid aan invloeden, de verleidende verkooppraatjes, de lawaai-cultuur en de verstrengeling van veel persoonlijke relaties kunnen ons gemoed beroven van de rust die het nodig heeft om te functioneren en overleven. Onze haast om aan de niet-aflatende eisen van de klok te voldoen, knaagt aan onze gemoedsrust. De druk om te concurreren en overleven is groot. Onze bezitsdrang lijkt enorm.

De krachten die personen en gezinnen vernietigen, blijven toenemen en veroorzaken groot verdriet en hartzeer.

Een van de redenen dat onze samenleving geestesziek is, bestaat erin dat zovelen het onderscheid tussen goed en kwaad niet meer weten of maken. Zoveel wordt gerechtvaardigd met praktisch nut en het vergaren van geld en goederen. En het komt nogal eens voor dat personen en instellingen die moedig genoeg zijn om zich uit te spreken tegen overspel, oneerlijkheid, geweld en andere vormen van kwaad, bespot worden. Veel zaken zijn overduidelijk verkeerd, of ze nu onwettig zijn of niet. Wie het kwaad van de wereld hardnekkig navolgt, kan 'de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat'³, niet ervaren.

Wij moeten op de een of andere manier de genezende invloed vinden die onze ziel verlichting geeft. Waar vinden wij die balsem? Waar vinden we de compenserende ondersteuning die we zo dringend nodig hebben om de druk van de wereld aan te kunnen? De troost die ons het benodigde tegenwicht kan bieden, krijgen we grotendeels door intensievere omgang met Gods Geest. Dat kan geestelijke genezing brengen.

Uit het verhaal van Warren M. Johnson, veerman van de pioniers bij Lee's Ferry in Arizona, blijkt geestelijke genezing. In de

Wij geloven in de gave van gezondmaking. Hoewel het gezin van Warren Johnson een groot drama doormaakte, ontdekten zij dat deze gave geldt voor de genezing van zowel lichaam als geest. De Geest geeft gemoedsrust aan de ziel.

zomer van 1866 ging Warren Johnson als jongeman naar het westen om daar als goudzoeker zijn geluk te beproeven. Hij werd ernstig ziek en zijn metgezellen lieten hem achter onder een boom in de tuin van een gezin in Bountiful (Utah). Een van de dochters vond hem en vertelde haar ouders dat er een dode man in de tuin lag. Hoewel hij een volslagen vreemde voor ze was, nam het vriendelijke gezin hem op en verzorgde hem tot hij weer beter was. Ze leerden hem het evangelie en hij liet zich dopen. Uiteindelijk werd hij de veerman bij Lee's Ferry.

In 1891 werd het gezin van Warren Johnson door een grote ramp getroffen. Kort na elkaar stierven er vier kinderen aan difterie. Ze werden in een rij naast elkaar begraven. Warren vertelt in een brief, gedateerd 29 juli 1891, het verhaal aan president Wilford Woodruff:

'Geachte broeder,

In mei 1891 kwam er een gezin, woonachtig in Tuba City, uit Richfield (Utah), waar ze gedurende de winter bij vrienden waren geweest, hiernaar toe. Bij Panguitch hebben ze een kind begraven. (...) Zonder hun wagen of zichzelf te ontsmetten, of zelfs maar de kleren van het overleden kind te wassen, kwamen ze naar ons huis om te overnachten, en speelden ze met mijn kleine kinderen. (...)

'We wisten niets van de ziekte af, maar vertrouwden op God, omdat we hier een moeilijke zending vervulden en zo goed mogelijk het woord van wijsheid probeerden te onderhouden en probeerden te voldoen aan de andere verplichtingen van onze godsdienst, zoals tiende betalen, gezinsgebed houden, enzovoort enzovoort, opdat onze kinderen mochten worden gespaard. Maar helaas [stierf mijn oudste zoon] na vier en een halve dag in mijn armen, happend naar adem. Twee andere kinderen kregen de ziekte, en we vastten en baden zoveel we konden omdat we ook veel werk te doen hadden. We vastten 24 uur en vastten eens zelfs veertig uur, maar het mocht niet baten, want mijn twee kleine meisjes stierven ook.

Ongeveer een week na hun dood werd mijn vijftienjarige dochter Melinda geveld. We deden voor haar wat we konden, maar ze volgde de anderen. In totaal zijn drie van mijn lieve meisjes en één jongen van ons weggenomen, en het einde is nog niet in zicht. Mijn oudste dochter van negentien is nu met de ziekte besmet, en we vasten en bidden voor haar. (...) Wat hebben we gedaan om door de Heer in de steek gelaten te worden? En wat kunnen we doen om weer bij Hem in de gunst te komen[?]

'Uw broeder in het evangelie,

'Warren M. Johnson.¹⁴

In een volgende brief, aan zijn vriend Warren Foote, getuigt broeder Johnson dat hij gemoedsrust heeft gevonden:

'Ik kan u echter verzekeren dat het de grootste [beproeving] van mijn leven is, maar dat ik mij ten doel heb gesteld om mijn heil te bewerken, en dat ik vastbesloten ben om mij, met de hulp van mijn hemelse Vader, vast te houden aan de ijzere roede, ongeacht welke beproeving er op mijn pad komen. Ik heb mijn plichten nog niet verzaakt, en ik hoop en vertrouw dat ik met het gelof en de gebeden van mijn broeders zo mag leven dat ik de zegeningen ontvang waartoe u het gezag had om die op mijn hoofd te bevestigen.¹⁵

In het zevende geloofsartikel staat dat we, naast andere geestelijke gaven, in de gave van genezing geloven. Volgens mij geldt deze gave voor zowel de genezing van het lichaam als de geest. De Geest geeft gemoedsrust aan de ziel. Deze geestelijke troost is het gevolg van het gebruik van geestelijke gaven, die we op veel manieren kunnen verkrijgen, en die zich op veel manieren kunnen uiten. Ze zijn tegenwoordig rijkelijk, volledig en overvloedig in de kerk aanwezig. Ze komen voort uit het nedrige en juiste gebruik van ons getuigenis. Ze komen ook voort uit het zalven van de zieken met gewijde olie. Christus is de grote Heelmeester die met 'genezing onder zijn vleugelen'¹⁶ uit de dood is opgestaan, en de Trooster is de uitvoerder van de genezing.

De Heer heeft veel manieren verschaft om deze genezende invloed te ontvangen. Ik ben dankbaar dat Hij het tempelwerk op aarde heeft hersteld. Het is een belangrijk deel van het verlossingswerk voor zowel de levenden als de doden. Onze tempels zijn toevluchtsoorden waar wij veel wereldse zorgen naast ons neerleggen. Onze tempels zijn plekken van vrede en rust. In die gewijde heiligdommen geneest God 'de verbrokenen van hart en verbindt hun wonden'.

Schriftstudie kan veel troost geven. President Marion G. Romney (1897-1988), eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft daarover gezegd:

'Ik weet zeker dat als ouders thuis geregeld en met een gebed in het hart in het Boek van Mormon lezen, zelf en met hun kinderen, de geest van dat fijne boek hun huis en hun kinderen zal vervullen. Dan zal de geest van eerbied toenemen en zullen wederzijds respect en aandacht voor elkaar toenemen. Dan zal de geest van twisten

verdwijnen. Ouders zullen hun kinderen met meer liefde en wijsheid opvoeden. Kinderen zullen beter luisteren naar hun raad en zich eraan onderwerpen. De rechtshapenheid zal toenemen. Geloof, hoop en naastenliefde — de zuivere liefde van Christus — zullen overvloedig in ons gezin en in ons leven aanwezig zijn, en vrede, vreugde en geluk met zich meebrengen.¹⁷

Toen ik jong was, waren de voordelen van het woord van wijsheid voor de gezondheid — waaronder onthouding van tabak, alcoholische dranken, thee en koffie — niet zo duidelijk bewezen als nu. Maar de geestelijke voordelen zijn al lang bewezen. Het woord van wijsheid belooft dat zij die zich aan deze raad houden en de geboden gehoorzamen, 'gezondheid in hun navel [...] en merg voor hun beenderen'¹⁸ zullen ontvangen.

Merg is al heel lang een symbool voor een bruisend, gezond leven. Maar in een tijd met levensreddende beenmergtransplantaties krijgt 'merg voor hun beenderen' een extra betekenis als geestelijk verbond. De beloften voor hen die zich aan het woord van wijsheid houden, gaan verder: Zij die zich aan deze wet houden, 'zullen wijsheid vinden en grote schatten aan kennis, ja, verborgen schatten; 'en zullen snellen en niet moede worden, lopen en niet mat worden.

'En Ik, de Heer, geef hun een belofte, dat de engel der verwoesting aan hen zal voorbijgaan, zoals aan de kinderen van Israël, en hen niet zal doden.'¹⁹

Als wij gespaard willen worden, moeten we inderdaad gesterkt worden tegen de vele vernietigende krachten die tegenwoordig in de wereld actief zijn.

Velen van ons ervaren geestelijke genezing niet in de grote arena's van de wereld, maar in onze avondmaalsdiensten. Het geeft troost om te aanbidden, aan het avondmaal deel te nemen, en in een ootmoedige geest onderwijs te ontvangen met naaste en goede vrienden die de Heer liefhebben en proberen zijn geboden te onderhouden. Onze fijne

bischop vraagt sprekers om een bepaald evangelieonderwerp of -beginsel te behandelen. Die spreken vaak met inspiratie van de Heilige Geest en stellen hun hart open zodat de luisteraars de juwelen kunnen aanschouwen die zich daarin bevinden. De boodschappen worden gebracht met een nederig getuigenis en vriendelijke raad. En wij, de luisteraars, begrijpen wat met de Geest der waarheid wordt geleerd, en we bekrachtigen het bijbehorende getuigenis.

Onze avondmaalsdienst behoort er een van aanbidding en genezing te zijn, en behoort hen die hem bijwonen geestelijk gezond te maken. Dat genezingsproces vindt gedeeltelijk plaats als we aanbidden door muziek en zang. Als we onze prachtige lofzangen van aanbidding zingen, voeden we onze ziel. We worden één van hart en ziel als we de Heer met gezang loven. Aanbidding door gezang heeft, onder meer, een verenigende uitwerking op hen die er met een erbedijge houding aan deelnemen.

Geestelijke genezing krijgen we ook door het geven en aanhoren van ootmoedige getuigenissen. Een getuigenis dat wordt

Onze tempels zijn plekken van vrede en rust. In die gewijde heiligdommen geneest God 'de verbrokenen van hart en verbindt hun wonden'.

Ik betwijfel of oprechte leden van deze kerk volledig geestelijk genezen kunnen worden zonder in harmonie te zijn met het fundament van de kerk, wat volgens de apostel Paulus 'de apostelen en profeten' is.

gegeven in een geest van boetvaardigheid, dankbaarheid voor goddelijke voorzienigheid, en onderwerping aan goddelijke leiding, is een prima remedie die de smarten en zorgen van ons hart verlicht.

Ik betwijfel of oprechte leden van deze kerk volledig geestelijk genezen kunnen worden zonder in harmonie te zijn met het fundament van de kerk, wat volgens de apostel Paulus 'de apostelen en profeten'¹⁰ is. Het is ongetwijfeld niet het meest populaire om te doen, gezien de lange geschiedenis van verwerping van profeten en hun boodschap door de wereld. Niettemin zijn zij de orakels van God op aarde en zijn zij geroepen om het werk in deze tijd te leiden. Het is ook van essentieel belang dat wij onze bisschop of gemeentepresident en ring- of districts-president steunen.

Recente informatie lijkt te bevestigen dat de ultieme geestelijke genezing ontstaat als men niet meer aan zichzelf denkt. Als we de verhalen bekijken, dan zien we dat zij die een

verblijf in een gevangenis of concentratiekamp het beste overleefden mensen waren die om hun medegevangenen gaven en bereid waren om hun eigen voedsel en bezittingen af te staan om anderen te helpen. Dr. Viktor Frankl heeft eens gezegd: 'Wij die in concentratiekampen zaten, kunnen ons de mensen herinneren die door de hutten liepen om anderen te troosten, en die hun laatste stuk brood weggaven. Het mogen er in aantal weinig zijn geweest, maar zij zijn voldoende bewijs dat men een mens alles kan afnemen, behalve één ding, zijn laatste vrijheid: te bepalen wat zijn houding is onder welke omstandigheden dan ook, en zijn eigen wijze van leven te kiezen.'¹¹ De Heiland van de wereld heeft eenvoudig gezegd: 'Ieder, die [zijn leven] verliezen zal, die zal het [behouden].'¹²

Van alles wat we kunnen doen om verlichting te vinden, is het gebed misschien wel de meest troostgevende manier. Ons is gezegd om te bidden tot de Vader, in de naam van

zijn Zoon, de Heer Jezus Christus, en door de macht van de Heilige Geest. Als wij bidden tot God, geeft dat onze ziel voldoening, zelfs al geeft God ons in zijn wijsheid niet altijd wat wij vragen. President Harold B. Lee (1899–1973) heeft ons geleerd dat we op al onze gebeden een antwoord krijgen van de Heer, maar dat het antwoord soms nee is.¹³ De profeet Joseph heeft ons geleerd dat 'de beste manier om waarheid en wijsheid te verkrijgen is (...) om in gebed tot God te gaan.'¹⁴ Het gebed is een uiterst nuttig onderdeel van het genezingsproces.

De wonden die anderen ons toebrengen, worden genezen door 'de kunst van genezing'. President Joseph F. Smith (1838–1918) heeft gezegd: 'Het genezen van een wond is een kunst die men niet alleen door oefening onder de knie krijgt, maar door de lieve terheid die men krijgt door eenieder een goed hart toe te dragen en met meegevoel belang te stellen in het welzijn en het geluk van anderen.'¹⁵

Er is voor allen hoop om genezing te ontvangen door bekering en gehoorzaamheid. De profeet Jesaja heeft dat bevestigd: 'Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw.'¹⁶ En de profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'De geest is nooit te oud om God te benaderen. Zijn vergevingbrengende barmhartigheid is binnen ieders bereik.'¹⁷

Na een volledige bekering is de formule verbazend eenvoudig. In feite heeft de Heer het ons zelf al uitgelegd: 'Wilt gij nu niet tot Mij terugkeren, en u van uw zonden bekeren en tot inkeer komen, opdat Ik u kan genezen?'¹⁸ Als we dat doen, hebben we deze belofte: 'Hij geneest de verbroken van hart en verbindt hun wonden.'

Door middel van de Trooster vinden wij vertroosting in Christus. De Heiland geeft ons deze uitnodiging: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.'¹⁹ De apostel Petrus zegt: 'Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u.'²⁰ Doen wij dat, dan vindt genezing plaats, precies zoals de Heer heeft beloofd bij monde van de profeet Jeremia: 'Ik verander hun rouw in vreugde. Ik troost en verblijd hen na hun smart. (...) want Ik verkijk de vermoeide ziel, elke versmachtende ziel verzadig Ik.'²¹

En in de celestiale heerlijkheid zal God, zo wordt ons gezegd, 'alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch [pijn] zal er meer zijn.'²² Dan nemen geloof en hoop de plaats in van hartezer, teleurstelling, kwelling, smart en

wanhoop, en geeft de Heer ons kracht opdat wij, zoals Mormon het zegt, 'generlei benauwingen zouden lijden die niet zouden worden vervolgen door de vreugde in Christus'.²³ ■

NOTEN

1. Psalmen 147:3.
2. *Romeo en Julia*, 2.2.1.
3. Filippenzen 4:7.
4. Aangehaald in 'Warren Marshall Johnson, Forgotten Saint', P. T. Reilly, *Utah Historical Quarterly*, winter 1971, p. 19.
5. Autobiografie van Warren Foote, archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, (5 delen), deel 2, pp. 260–261.
6. 2 Nephi 25:13.
7. Conference Report, april 1960, pp. 112–113.
8. IV 89:18.
9. IV 89:19–21.
10. Efeziërs 2:20.
11. *Man's Search for Meaning* (1959), p. 86.
12. Lucas 17:35.
13. *The Teachings of Harold B. Lee*, onder redactie van Clyde J. Williams (1996), p. 127.
14. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith [1976], p. 191.
15. *Gospel Doctrine*, 5^e druk (1959), p. 264.
16. Jesaja 1:18.
17. *Teachings*, p. 191.
18. 3 Nephi 9:13.
19. Matteüs 11:28.
20. 1 Petrus 5:7.
21. Jeremia 31:13, 25.
22. Openbaring 21:4.
23. Alma 31:38.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Neem dit artikel eerst na gebed door. Breng het vervolgens zo dat iedereen mee wil doen met de bespreking. Enkele voorbeelden:

1. Laat zien — of vraag de gezinsleden — waarmee kleine wondjes worden behandeld, zoals zeep, water en pleisters. Bespreek hoe lichamelijke genezing plaatsvindt. Waarom hebben we tegenwoordig volgens president Faust geestelijke genezing nodig? (Zie de eerste vier alinea's.) Bespreek enkele door president Faust genoemde manieren om tot genezing te komen. Getuig van de genezende kracht van Jezus Christus.

2. Lees het verhaal van Warren M. Johnson voor of vertel het in eigen woorden. Wat kunnen we uit dit verhaal leren over de genezing van geestelijke wonden?

3. Lees voor wat president Faust zegt over de avondmaalsdienst. Vraag de gezinsleden hoe ze door het bijwonen van de avondmaalsdienst beter de Heilige Geest hebben gevoeld en tot genezing zijn gekomen.

4. Wijs erop dat president Faust enkele belangrijke schriftteksten aanhaalt om aan te geven hoe gewonde zielen genezen kunnen worden (zie Jakobus 2:8). Zoek de teksten uit die de meeste indruk op u maken en lees die voor.

Wend u met een vraag tot de Schriften.

EEN BESPREKING VAN SCHRIFTSTUDIE

Ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen behandelt het belang van schriftstudie voor onze persoonlijke geestelijke groei.

Wat hebt u persoonlijk aan schriftstudie gehad?

Ouderling Eyring: Al mijn hele leven lang zijn de Schriften een manier geweest waarop God mij zaken heeft geopenbaard die persoonlijk en nuttig waren. Toen ik nog erg jong was, kreeg ik een kleine bijbel. Als ik het me goed herinner, was het alleen het Nieuwe Testament. Om de een of andere reden sprak 1 Korintiërs 13, over naastenliefde, me erg aan. Op de een of andere manier wist ik als kind al dat dit hoofdstuk over het gezin ging dat ik eens zou hebben. Jaren later, nog voordat ik trouwde, kreeg ik een patriarchale zegen. In die zegen beschreef de patriarch het gevoel dat ik in mijn eigen gezin zou hebben. Hij beschreef precies wat ik jaren eerder had gevoeld bij het lezen van 1 Korintiërs 13.

Zelfs toen ik nog jong was, waren de Schriften een van de manieren waarop God tot mij sprak over mijn behoeften, mijn situatie en mijn leven. En dat zijn ze nog steeds. Daar onze behoeften gedurende ons leven

geregeld veranderen, heeft God ons op verschillende momenten andere dingen te vertellen.

Soms zoek ik leerstellingen op in de Schriften. Soms zoek ik instructie in de Schriften. Ik ga dan uit van een vraag, en die vraag is meestal "Wat wil God dat ik doe?" of "Hoe wil God dat ik erover denk?". Ik kom altijd op nieuwe denkbeelden — gedachten die ik nooit eerder heb gehad. En ik krijg inspiratie, instructie en antwoorden op mijn vragen.

Waarom zouden we geregeld in het Boek van Mormon moeten lezen?

Ouderling Eyring: Het Boek van Mormon is eveneens een testament aangaande Jezus Christus en als we het lezen, leren we over Hem. Wij weten dat het een krachtige uitwerking heeft. Het kan levens veranderen. Het kan mensen tot bekering brengen. Als u bij het lezen ervan uw hart openstelt, zult u te weten komen dat het 't woord van God is, en dat het waar is.

Door middel van het Boek van Mormon kan de Heer ons ook leren om met mensen om te gaan en hen te dienen. Dit boek omhult de wil van de Heer inzake het gezinsleven op een manier waar andere Schriften niet aan kunnen tippen. Ik denk dat dit vooral komt door de interessante structuur. Het gaat over families en over intermenselijke relaties.

Het begint met families en eindigt met families, en we gaan die families waarderen.

Een andere reden om het geregeld te bestuderen, tenminste voor mij, is dat ik het Boek van Mormon op een willekeurige pagina kan openslaan, erin lezen, en de Heilige Geest getuigt tot mij dat dit het woord van God is. Ik weet dat het de Heer is

die daar spreekt. Ik weet dat het Boek van Mormon is wat het beweert te zijn.

Wat hebt u gedaan om uw eigen schriftstudie zinvol te maken?

Ouderling Eyring: Toen ik lid werd van het Quorum der Twaalf Apostelen, stelde ouderling Richard G. Scott voor dat ik een

*Koop een goedkope set Schriften
en wateer 'oo inzichten.*

goedkope set Schriften zou kopen om de inzichten en openbaringen die ik in mijn nieuwe roeping kreeg te noteren. Dat deed ik. Maar ik ging nog wat verder.

Ik vroeg mijn hemelse Vader wat Hij wilde dat ik als apostel deed. Ik schreef op wat ik voelde dat zijn antwoorden waren. Ik typte die antwoorden, gaf ze kleurcodes en plakte ze vooraan in mijn Schriften. Een voorbeeld: de eerste was 'Ik moet een getuige zijn van het feit dat Christus de Zoon van God is.' Vervolgens las ik in de Schriften, op zoek naar denkbeelden waarvan ik kon leren hoe ik moest getuigen dat Christus de Zoon van God is. Elke keer als ik iets tegenkwam, maakte ik het blauw. Al gauw had ik mijn eigen thematisch register van wat de Heer volgens mij van me verwachtte. Ik heb daardoor heel veel geleerd.

Het is echt goed om u tot de Schriften te wenden om erachter te komen wat u moet doen. De Heer kan ons wat leren. Als we een crisis doormaken, als we bijvoorbeeld een kind of een partner verloren hebben, zouden we in de Schriften naar relevante hulp moeten zoeken. We vinden alle antwoorden in de Schriften. De Heer lijkt al onze problemen en behoeften al voorzien te hebben, en Hij heeft ons in de Schriften hulp geboden — maar we moeten er wel naar zoeken.

Hoe kunnen heiligen der laatste dagen van schriftstudie een prioriteit maken?

Ouderling Eyring: De enige manier om er zeker van te zijn dat een druk schema schriftstudie niet uitsluit, is een vaste tijd te nemen voor het bestuderen van de Schriften. Ik heb gemerkt dat ik aan het begin en aan het eind van de dag tijd heb. Dat zijn tijden die ik over het algemeen zelf indeel. Daarom lees ik al sinds mijn jeugd aan het begin en aan het eind van de dag in de Schriften. Door die

aanpak had ik het Boek van Mormon al voor mijn achttiende vele malen gelezen.

Als ik me in situaties bevind waarin ik me niet aan dat schema kan houden, dan vind ik dat moeilijk. Als je eenmaal gewend bent aan regelmatige schriftstudie, ga je het missen als je er niet aan toekomt. Het is net als voedsel — je hebt het nodig. Ik weet dat ik de Schriften net zo hard nodig heb als voedsel. Ik sla geen regelmatige maaltijd over, en ik sla geen regelmatige schriftstudie over.

Welke rol spelen vasten en bidden bij schriftstudie?

Ouderling Eyring: We moeten tijdens de vasten vragen of we iets mogen leren. We zouden nederig en gretig als een kind moeten zijn. Als we dat doen, dan vasten we goed. Als we alleen maar maaltijden overslaan, dan is dat niet hetzelfde.

Datzelfde geldt ook voor de Schriften. Die moeten we nederig en gretig benaderen, net als onze vasten. Als ik me tot de Schriften wend met de wens om iets te leren, dan helpt het enorm om bovendien te vasten.

Een voorbeeld. Vlak voor de algemene conferentie vast ik om erachter te komen waarover ik van de Heer moet spreken. Ik kan pas een conferentietoespraak opstellen als ik weet wat Hij wil. Door vasten kan

Gezamenlijke schriftstudie thuis werkt alleen goed als uw kinderen weten dat u van hen en van de Schriften houdt.

ik me concentreren op dat ene wat de Heer wil dat ik weet. En die concentratie helpt ook bij het lezen van de Schriften. Bij schriftstudie werken vasten en bidden samen om het de Heer makkelijker te maken ons iets te leren.

Hoe kunnen ouders hun kinderen liefde voor de Schriften bijbrengen?

Ouderling Eyring: Wij hebben allemaal onze eigen ervaringen en successen met gezamenlijke schriftstudie. Vooral als onze kinderen eenmaal in de tienerleeftijd zijn, kan het lastig zijn. Als ze klein zijn, is het makkelijker om ze bijeen te vergaderen en samen de Schriften te lezen. Worden ze een beetje ouder, dan kan het soms moeilijker worden. Ik weet dat veel gezinnen met veel succes hun kinderen erg vroeg op laten staan om samen in de Schriften te lezen, en dat ze er 's avonds in lezen. Maar er zijn veel mogelijkheden.

Voor mij, en ik denk dat mijn zes kinderen het daarmee eens zouden zijn, werkt gezamenlijke schriftstudie alleen maar als je van de Schriften houdt en zij dat weten. En dan werkt elk schema dat u hebt ingesteld. Als schriftstudie voor u of voor hen geforceerd is, als uw kinderen zich onder druk gezet voelen, of u houdt zelf niet van de Schriften, dan heeft schriftstudie lang niet zo'n krachtige uitwerking.

Het is belangrijk dat als u samen in de Schriften leest, u uw kinderen duidelijk maakt dat u ze mee laat doen omdat u van ze houdt. Dat samen lezen kan echter in hun tienerjaren verwateren. Tieners kunnen dan zeggen: 'Ik lees liever zelf.' Ik zou zeggen dat dit eerder een overwinning dan een nederlaag is. Uw kind zegt misschien: 'Als ik alleen ben, haal ik er iets uit dat ik niet krijg als we het allemaal samen doen.' Zie het als een teken dat schriftstudie in het hart van uw tiener geworteld begint te raken. Het voorname doel is dat we van de Schriften gaan

houden en er vreugde in vinden, of we dat nu alleen doen of samen.

U moet realistisch zijn. Laat tieners weten dat u van ze houdt. Maak ze duidelijk dat u van de Schriften houdt. Maar als ze liever in hun eigen kamer lezen, laat ze dan maar. Ze vinden dan hun eigen manier van lezen en gaan van de Schriften houden.

Ik ben gezegend met een vrouw die erg van de Schriften houdt. Als ik haar vraag: 'Wat wil je doen?', zegt ze 'O, in de Schriften lezen.' Ik denk dat onze kinderen wel hebben aangevoeld dat het voor ons geen last was om de Schriften te lezen — het was een plezier.

Hoe kunnen jonge mensen door het seminarie van de Schriften gaan houden?

Ouderling Eyring: Ik was een aantal jaren commissaris van onderwijs voor de kerk en heb gezien dat het seminarie drie fantastische dingen tot stand kan brengen. Ten eerste brengt het jonge mensen met dezelfde waarden bij elkaar. Jongeren gaan graag om met mensen die over hun geloof spreken en van de Schriften houden. Ten tweede brengt het jongeren samen met een leerkracht die een getuigenis heeft, en zij kunnen het vuur in zijn getuigenis voelen als hij dat geeft. Ten derde zorgt het seminarie ervoor dat jongeren zich met de Schriften gaan bezighouden.

Seminarieleerkrachten hebben allerlei methodes geprobeerd: tekstenjachten, taken en tekstenbeheersing. Het succes varieert van leerling tot leerling, maar als het seminarie werkt, is dat omdat de leerkracht een getuigenis bezit en liefde voor de jonge mensen heeft.

Waarom is het belangrijk dat wij als leerkracht in onze eigen wijk of gemeente het goedgekeurde leerplan volgen?

Ouderling Eyring: Het leerplan van de kerk is gebaseerd op de Schriften, dus een leerkracht die zich aan het leerplan houdt, brengt de leerlingen ertoe om zich met de

Als het seminarie goed werkt, is dat omdat de leerkracht een getuigenis bezit en liefde heeft voor de jongeren.

Schriften bezig te gaan houden. De beste leerkrachten die ik ken, behandelen tijdens de klassikale bespreking een tekst die inspeelt op de behoefte of interesse van een leerling die net wat gezegd heeft. Dat heeft een uiterst krachtige uitwerking. Het is een fantastisch moment wanneer een jongere ervaart dat zijn leerkracht de Schriften op een heel persoonlijke manier gebruikt om iets te verduidelijken of ergens mee te helpen.

Ik heb samengewerkt met een geweldige hoogleraar aan Ricks College (nu de Brigham

Young University—Idaho). Ik zei wel eens tegen hem:

‘Hoe weet je die teksten toch te vinden?’ Ik wilde net als hij de teksten zonder meer tot mijn beschikking hebben. Ik kon dat met enkele teksten, maar hij

kon het met heel veel. Het is een grote zegen als de Heer precies de tekst uit het geheugen van een leerkracht pakt die een leerling voorthelpt.

Bedenk dat een korte tekst meer indruk kan maken dan een lange. Met een korte tekst kunt u meteen reageren op de vraag of interesse van iemand in de klas. Dat heeft een krachtige uitwerking, want zo leren de leerlingen aan de hand van een voorbeeld. Dat zegt hem: ‘Op een dag kun je, als je een probleem hebt, het antwoord in de Schriften vinden.’

Wat is de rol van de Heilige Geest in evangeliestudie?

Ouderling Eyring: De Heilige Geest bevestigt tijdens het lezen het woord van God. Als die bevestiging vaak wordt herhaald, sterkt dat ons geloof. En door geloof overwinnen we hindernissen en weerstaan we verleiding.

Ik heb lesgegeven aan diakenen. Ik ben

assistent-scoutleider geweest. Ik merkte dat als de jongens rusteloos werden, ik alleen maar even een paar schriftteksten hoefde voor te lezen. Voorlezen van het woord van God heeft een rustgevende uitwerking op een klas. De woorden van de tekst brengen de Heilige Geest met zich mee. En je kunt het verschil voelen. Dus zou ik tegen leerkrachten zeggen: als u wat moeite hebt met rumoer in de klas, zoek dan een aanleiding om een schrifttekst voor te lezen of een van de leerlingen er een voor te laten lezen. Dat heeft een kalmerende uitwerking omdat het de Geest uitnodigt.

Wat mogen we verwachten als we consequent de Schriften bestuderen?

Ouderling Eyring: Als u zich echt in de Schriften gaat verheugen, merkt u na enige tijd dat ze een deel van u worden. Ik herinner me dat dit het geval was met ouderling Bruce R. McConkie (1915–1985) van het Quorum der Twaalf, die de Schriften beter kende dan ieder ander die ik ken. Soms luisterde ik naar hem en dacht: ‘Citeer hij nu de Schriften, of zijn dit zijn eigen woorden?’

Met president Gordon B. Hinckley vergaaf het mij net zo. Zijn omgangstaal is schriftuurlijke proza. En zelfs op zijn prettige, ontspannen momenten is die proza een deel van hem. Ik denk dat hij een grote literaire gave heeft, wat deels door zijn kennis van de Schriften komt. Onlangs nog haalde hij terloops een tekst aan die perfect in het gesprek paste. Het is duidelijk dat hij de Schriften in gedachten heeft, dat ze een deel van hem zijn.

Wij kunnen allemaal dromen van de dag dat het woord Gods zo'n groot deel van ons is dat de Heer er gebruik van kan maken en wij kunnen leren denken zoals Hij. En op die manier kunnen wij tot Hem komen. ■

Interview afgenomen door LaRene Porter Gaunt van de kerkelijke tijdschriften.

ONTWIKKEL EEN GOEDE HOUDING

NEGATIEF?
HET LEVEN VOLDOET MISSCHIEN NIET ALTIJD
AAN JE IDEEAALBEELD, MAAR MET EEN POSITIEVE HOUDING HEB
JE ALTIJD REDEN OM TE GLIMLACHEN. (ZIE LV 78:18.)

ALS JE luistert

UDERLING LINDSAY T. DIL

Gebiedszeventiger
Gebied Australië/Nieuw-Zeeland

Ik ging om half tien naar de juridische bibliotheek om 'op te warmen' voor het examen van half drie. De Geest zei tegen me: 'Je examen begint zo.'

Ik ben opgegroeid in Auckland (North Island, Nieuw-Zeeland). Ik ging naar de school van de kerk in Hamilton en heb daar goede herinneringen aan. Ik speelde rugby in een ongeslagen team. Ik ging in het kantoor van de penningmeester van de school, die onze bisschop was, naar de presidiumvergaderingen van het diakenenquorum. Ik leerde veel over het priesterschap van goede leraren die ons bijbrachten hoe we raadsvergaderingen moesten houden en aan de behoeften van de andere jongens denken. Maar een van de belangrijkste dingen die ik leerde, was dat ik de raadgevingen van de Geest moest opvolgen.

We hadden destijds geen seminarie, maar godsdienstlessen op school. In een van de schooljaren hadden we opdracht om het Boek van Mormon te lezen. Het was tegen het eind van het schooljaar en ik had het nog niet uit, dus bleef ik op een avond op om te lezen. Dat was de eerste keer dat ik de gevoelens van de Geest herkende toen ik in het Boek van Mormon aan het lezen was. Plotseling besefte ik dat het Boek van Mormon niet zomaar een boek is — het is wat wij zeggen dat het is: het woord van God. Ik leerde dat lezen in de Schriften en de Geest voelen samengaan. Ik leerde ook dat er verschil is tussen alleen maar de Geest voelen en in staat zijn om de gevoelens van de Geest te herkennen en ernaar te handelen. Als je die combinatie maakt, dan leer je daar je richtsnoer van te maken om de rest van je leven goede keuzes mee te doen.

Op negentienjarige leeftijd was ik op zending in Frans-Polynesië. Ik had zonder opleidingscentrum voor zendingen twee talen leren spreken — Frans en Tahitiaans. Het vootmoedigde mij tot in het diepst van mijn ziel. Ik kwam erachter dat zendingen hun werk beter deden als ze alles in het werk stelden om te leren. Hoewel ze vergissingen maakten, hielp de Geest ze. Ik merkte dat we zonder de Geest niets bereikten. Maar als we de Geest bij ons hadden, ging zowel het spreken van vreemde talen als het zendingswerk ons beter af.

Nog later, in mijn examenjaar aan de Auckland University Law School, moest ik nog maar één examen doen om af te studeren. Ik was getrouwd, had twee kinderen en een baan, en een functie als tweede raadgever in de bisschop. Ik had het dus aardig druk en ik zag ernaar uit om klaar te zijn met de universiteit zodat er wat druk van de ketel zou zijn.

Om half tien 's morgens ging ik naar de juridische bibliotheek om 'op te warmen' voor het examen om half drie die middag. Toen ik daar zat te studeren, keek ik eens om me heen. Ik zag daar niemand uit mijn klas, en ik vond het een beetje vreemd. De Geest zei tegen me: 'Je examen begint zo.'

Ik dacht: 'Dat kan niet; mijn examen is om half drie.'

Ik negeerde wat ik had gehoord en ging door met studeren. Maar gelukkig zei de Geest na ongeveer vijf minuten: 'Je examen is net begonnen.' Ik wachtte niet op een derde ingeving.

Ik rende naar de kelderverdieping van een gebouw waar alle examentijden op een bord

OPZOEKEN!

Lees de volgende teksten over de Heilige Geest: Johannes 14:26; Galaten 5:22-23; Mosiah 4:20; 5:2; LV 6:15-16, 22-23; 9:8-9; 11:12-14.

stonden. Daar stond het: 'Bedrijfsrecht, B-28, 09.30.' Ik kwam de twee examinatoren tegen toen ik uit de lift kwam. Ik zei: 'Ik weet dat ik te laat ben. Ik heb me vergist. Mag ik nog naar binnen?' Ze lieten me binnen, ook al was ik veertig minuten te laat voor een examen dat drie uur duurde. Ik ging met bonzend hart zitten. Ik keek naar de vragen en dacht: 'Dat weet ik allemaal niet!'

Dus ik bad in gedachten: 'Hemelse Vader, ik ben dankbaar voor uw ingevingen. Vergeef mij dat ik de eerste ingeving heb genegeerd, maar help mij nu alstublieft zodat ik mijn studie kan afmaken.'

Ik werd rustig. Ik keek nog eens naar de examenvragen en dacht: 'O ja, dát weet ik wel', en ik begon te schrijven. Ik hield op

met schrijven toen de examinator zei: 'Tijd om te stoppen.' Toen ik later vernam dat ik het examen had gehaald, was ik uiterst dankbaar.

Door deze en andere ervaringen heb ik geleerd dat mijn hemelse Vader mij kent, en dat Hij ons zal zegenen als wij proberen het goede te kiezen. In Leer en Verbonden 84:88 zegt de Heiland: 'Ik zal voor uw aangezicht uitgaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen.'

Het is mijn getuigenis dat Hij de Geest naar je toe zal sturen en dat Hij je zal leiden als je luistert. ■

Het lichaam, een gewijde gave

Laten wij ons lichaam zien zoals de Heer het ziet, niet zoals de wereld.

DIANE L. SPANGLER

Als u in een spiegel kijkt, wat vindt u dan van uw lichaam? Als u overspoeld wordt door een vloedgolf aan kleinerende gedachten, dan staat u daarin beslist niet alleen. Uit recente onderzoeken blijkt dat ongeveer 63 procent van de vrouwen en vijftig procent van de mannen in de Verenigde Staten ontevreden is met het eigen lichaam en er negatief over denkt — statistieken die onder heiligen der laatste dagen soortgelijke cijfers opleveren.¹

In mijn werk als psychologe heb ik getalenteerde, rechtshapen vrouwen uit de kerk gezien die zichzelf verachten omdat hun lichaam niet voldoet aan het beeld dat we in films en tijdschriften zien. Velen zeggen dat ze waardeloos zijn als ze er niet goed uitzien. Andere patiënten zijn zo verleid door pornografie dat ze het lichaam zien als een object dat geconsumeerd en geëxploiteerd moet worden. Vaak gaan ze zich uiteindelijk bedrogen, gevangen en ontaard voelen, daar een verlies van respect voor het eigen lichaam en dat van anderen onvermijdelijk met een verlies van zelfrespect gepaard gaat.

De wereld leert ons dat ons lichamelijke uiterlijk onze eigenwaarde en aantrekkelijkheid bepaalt. Hoe 'idealer' iemands lichaamstype, hoe groter zijn waarde en zijn kans op het leiden van een gelukkig, voldoeninggevend

leven. Wie geen ideaal lichaam heeft, wordt vaak bekritiseerd of genegeerd, terwijl zij die een ideaal lichaam hebben populair zijn, benijd worden of gezag krijgen.

Is dit de manier waarop God wil dat we ons lichaam zien? In de Schriften onthult God een visie op het lichaam dat sterk verschilt van die van de wereld. In de Schriften en andere openbaringen staan ongeëvenaarde waarheden over het lichaam die ons bevrijden van wereldse denkbeelden en gebruiken die ons alleen maar belasten.

Het lichaam heeft een goddelijke afkomst en draagt bij aan onze vooruitgang

Een van die fundamentele evangeliewaarheden aangaande het lichaam is het beginsel dat het hebben van een stoffelijk lichaam goddelijk is — met een lichaam lijkt u meer op God dan zonder. Onze godsdienst is vrijwel de enige met de leerstelling dat God een tastbaar lichaam van vlees en beenderen heeft en dat ons lichaam letterlijk naar zijn beeld geschapen is. In de Parel van grote waarde lezen we dat 'God de mens schiep [...] naar het beeld van zijn eigen lichaam' (zie Mozes 6:8-9). Worden zoals God vereist het verkrijgen van een lichaam zoals Hij er een heeft, en leren om het goed te begrijpen en gebruiken. Wie in

Door het eerste visioen leerde de profeet Joseph Smith dat God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, ieder een lichaam van vlees en beenderen hebben. Ons lichaam is letterlijk naar het beeld van God geschapen.

het voorsterfelijk bestaan besloten hadden om God niet te volgen, werd een sterfelijk lichaam ontzegd. Volgens de profeet Joseph Smith is het feit dat Satan geen lichaam heeft een straf voor hem.²

Het lichaam is dus nodig voor onze vooruitgang en het verkrijgen van een volheid van vreugde. Dat u een sterfelijk lichaam hebt, geeft aan dat u in het voorsterfelijk leven een rechtschapen keuze hebt gedaan. Inherent aan het sterfelijk lichaam zijn krachten en vermogens die u in staat stellen om vooruitgang te maken en te worden zoals een god. Het lichaam is meer dan een mobiele eenheid voor het hoofd, en het is ook geen vleselijke kwelling voor de geest, zoals sommigen geloven. Integendeel, het is een integraal, krachtig onderdeel van de ziel, want 'de geest en het lichaam zijn de ziel van de mens' (1V 88:15). Te weten dat God letterlijk een lichaam heeft en dat het lichaam vooruitgang maakt, is een voorrecht waardoor we de enorme mogelijkheden van ons lichaam beter kunnen begrijpen en benutten.

Het lichaam is een gewijde gave

Een tweede waarheid die de Schriften ons aangaande het lichaam bieden, is de verduidelijking dat het een gewijde gave van God is. Hoewel wij in dit leven allemaal sterven, staan wij dankzij de verzoening van Jezus Christus allemaal op en worden wij voor altijd herenigd met ons lichaam (zie 1 Korintiërs 15:22). In feite was een van de essentiële doelen van de verzoening van Christus ons de kans te geven om de dood te overwinnen. Ons geloof in een *vervolmaakt* lichaam — een lichaam met een geest, dat zowel de lichamelijke als de geestelijke dood heeft overwonnen — staat in schril contrast met de wereldse definitie van een 'volmaakt' lichaam. Een volmaakt of vervolmaakt lichaam kan alleen maar verkregen worden dankzij Jezus Christus.

De Schriften waarschuwen ons om niet lichtvaardig om te gaan met heilige zaken en ervoor te waken om het lichaam zonder respect te behandelen. Alma vraagt:

'Kunt gij die dingen terzijde leggen en de Heilige onder de voeten treden; ja, kunt gij opgeblazen zijn in de hoogmoed van uw hart; ja, blijft gij er nog steeds bij kostbare kleding te dragen en uw hart te zetten op de ijdelheden der wereld (...)?

'Ja, blijft gij bij de veronderstelling dat de een beter is dan de ander[?]' (Alma 5:53–54.)

Een vervolmaakt lichaam heeft de lichamelijke en de geestelijke dood overwonnen. Het is alleen te verkrijgen dankzij Jezus Christus.

Dergelijke teksten smeken ons om er eens over na te denken hoe wij ons lichaam zien. Als u in beslag wordt genomen door het manipuleren of versieren van uw lichaam, voor welk doel gebruikt u dan uw gave? Als u niet goed voor uw lichaam zorgt, in hoeverre legt u uw gave dan beperkingen op? Als u uw lichaam op een manier gebruikt die in directe tegenspraak is met Gods geboden, waartoe dient die gave dan? In de Schriften wordt een goede vraag gesteld: 'Want wat baat het een mens indien hem een geschenk wordt gegeven en hij het geschenk niet aanneemt?' Het ontuchterende antwoord luidt: 'Zie, hij verheugt zich niet in hetgeen hem wordt gegeven, evenmin verheugt hij zich in hem die de gever is van het geschenk' (1V 88:33).

Het doel van het lichaam is om ons te helpen leren, vooruitgang maken,

dienen en de Gever van de gave verheerlijken: God. Maar al te vaak denken mensen dat het lichaam er is om zichzelf te verheerlijken. Als we ons lichaam niet genoeg respect tonen — als we ermee pronken, het minachten, onzedelijk gebruiken of verwaarlozen — dan betekent het dat we de gave verwerpen. Een wijze, liefhebbende God raadt ons aan om dankbaar te zijn voor ons lichaam en er als een verantwoordig rentmeester mee om te gaan.

Om een dankbare, verstandige rentmeester van ons lichaam te worden, moeten we meestal iets werelds opgeven om iets hemels te verkrijgen. Voor sommigen kan een dergelijk offer inhouden dat men het streven naar een slank fotomodelfiguur opgeeft, terwijl het voor anderen kan inhouden dat men overdreven uiterlijke verzorging opgeeft en het dragen van kostbare of onzedelijke kleding.

Voor nog weer anderen kan het inhouden dat men de korte-termijnpleziertjes van overmatig eten en het vermijden van lichaamsbeweging opgeeft, of het voor de eigen voldoening kijken naar het lichaam van anderen. Maar wie dergelijke wereldse praktijken opgeeft, krijgt er grote geestelijke voordelen voor terug. De waarheid aangaande het lichaam inzien en volgen, resulteert in vrijheid — vrijheid van de tirannie van ijdelheid, mode, afgunst, oppervlakkigheid, zelfkritiek, achterklap, de ongezonde gevolgen van te veel of te weinig eten, pornografie, verslaving, tatoeages en nog veel meer vormen van wereldse druk en verdrukking. Als we het ware doel van het lichaam gaan begrijpen, vergroten we ons vermogen om onze keuzevrijheid goed te gebruiken, vooruitgang te maken en vreugde te ondervinden.

Het lichaam is een tempel

Een andere schriftuurlijke waarheid aangaande het lichaam is dat het een tempel is (zie 1 Korintiërs 6:19). Een tempel is niet alleen heilig, maar bovendien straalt hij licht en waarheid uit.

Toen de Heer de profeet Samuël stuurde om een van de zonen van Isaï als de nieuwe koning te zalven, zag Samuël Eliab, een van de acht zonen, en nam op grond van zijn uiterlijk aan dat hij tot koning moest worden gezalfd. Maar de Here zei tegen Samuël dat hij zich vergiste, en hij gaf hem de volgende instructie: 'Let niet op zijn voorkomen noch op zijn rijzige gestalte, want Ik heb hem verworpen. Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan' (1 Samuël 16:7).

Net als Samuël moeten wij leren dat we iemand en zijn lichaam niet met wereldse maatstaven moeten beoordelen. De waarde van iemand is niet afhankelijk van zijn of haar uiterlijk. Wat een tempel zo bijzonder maakt, is wat we er kunnen leren en doen. Veel

gebouwen zijn van buiten mooi, maar alleen in de tempel vinden we de pracht en grootsheid van Gods eeuwige waarheid en beloften. En zo is de waarde van het lichaam in Gods ogen ook groot, maar de waarde van het lichaam schuilt in wat we ervan leren en wat het van binnenuit uitstraalt. We moeten onze tempellichamen in staat stellen om het licht, de liefde en de waarheid van Christus uit te stralen. Alma vraagt: 'Zijt gij geestelijk uit God geboren? Hebt gij zijn beeld in uw gelaat ontvangen?' (Alma 5:14.) Een christelijk gelaat dat waarheid, naastenliefde en hoop uitstraalt, heeft ware schoonheid — schoonheid in Gods ogen. Ware schoonheid komt door wie en wat iemand is. Dergelijke schoonheid is eerder te voelen dan te zien en is niet gebonden aan cultuur, leeftijd of andere wereldse criteria.

Op God vertrouwen en niet de arm des vlezes

Omdat Satan een sterfelijk lichaam is ontzegt, begrijpt hij maar al te goed hoe waardevol een lichaam is. Hij wil ons verwarren en verleiden om ons lichaam te misbruiken of

Hoewel tempels van buiten mooi zijn, is wat ze bijzonder maakt wat we er leren en doen.

Door de verzoening kan Jezus Christus uw verstand en hart genezen van verkeerde gedachten en gevoelens aangaande uw lichaam.

gedachten en gevoelens aangaande uw lichaam — als u dat verkiest. Behandel u uw eigen lichaam en dat van anderen in harmonie met de Schriften, dan ondergaat uw visie op het lichaam een verandering. U herkent dan de onjuiste opvattingen van de wereld en wordt bevrijd van wereldse denkbeelden en

het zelfs te verwerpen, zodat we net zo ellendig worden als hij (zie 2 Nephi 2:27).

Alle culturen bevatten manieren om het lichaam te mishandelen. Als men door dergelijke invloeden omringd is, vergt het weloverwogen inzet om het lichaam goed te behandelen.

Als u merkt dat u geobsedeerd bent door hoe uw lichaam of dat van anderen er uitziet, of als u moeite hebt om uw lichaam te aanvaarden, dan kunt u God vragen wat u daaraan kunt doen. Als u dat met een oprechte bedoeling vraagt, krijgt u door de Schriften, de Heilige Geest en op andere manieren de kracht en steun die u nodig hebt. Onze Vader in de hemel zal ons helpen in onze worsteling met ons sterfelijk lichaam. Hij schiep ons en ons lichaam en zei dat alles wat Hij had gemaakt, erg goed was (zie Mozes 2:31).

Als u ergens hevig mee worstelt, en u problemen hebt met bijvoorbeeld anorexia nervosa, bulimia nervosa, morbide obesitas of een verslaving, dan hebt u misschien hulp van deskundigen in de medische of geestelijke gezondheidszorg nodig. Maar de goddelijke aard van het lichaam begrijpen en de genezing aanvaarden die dat begrip teweegbrengt, zijn de beste manieren om wereldse druk op uw opinie over uw lichaam te overwinnen — of die druk nu fysiek, ideologisch, emotioneel of gedragsgerelateerd is.

Terwijl Satan samenzweert om te zorgen dat u ontvredden bent over uw lichaam en u uw eigen lichaam, en dat van anderen, niet met het nodige respect behandelt, inspireert God tot een andere visie. Door de verzoening kan Jezus Christus uw verstand en hart genezen van verkeerde

praktijken. Geloof in deze beginselen aangaande het lichaam zal ertoe bijdragen dat u geneest. ■

Diane L. Spangler is lid van de wijk Cedar Hills 5 in de ring Cedar Hills (Utah).

NOTEN

1. Zie 'A Comparison of Body Image Satisfaction among Latter-day Saint and Non-Latter-day Saint College-Age Students', AnnMarie Carroll en Diane L. Spangler, in *Journal of the Association of Mormon Counselors and Psychotherapists*, herfst 2001, pp. 6–18.
2. Zie *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith (1976), p. 181.

TIPS VOOR OUDERS

Hier zijn enkele ideeën waarmee u uw kinderen kunt helpen om een gezonde kijk op het lichaam te krijgen.

- Leer uw kinderen dat God ons waardeert om wie wij zijn, niet om hoe we er uitzien.
- Laat uw kinderen het verschil inzien tussen de wereldse visie op het lichaam en de evangelievisie.
- Als uw kinderen kritiek op iemand hebben wegens zijn uiterlijk, leer ze dan dat dit gedrag niet klopt met de evangelieleeringen.
- Leer uw kinderen dat God ons lichaam heeft geschapen om ons in staat te stellen vooruitgang te maken en te worden zoals Hij. Laat ze vertellen wat ze door hun lichaam kunnen leren en doen.
- Leer uw kinderen dat we God kunnen laten zien dat we ons lichaam waarderen door ervoor te zorgen en het te gebruiken zoals het bedoeld is.

Als je de Geest bij je wilt houden, is het absoluut nodig dat je verstandige keuzen doet uit de media. Of je in bibliotheek een boek zoekt, of je een film kiest, of gedeew over het internet surft, je kunt de volgende ideeën van jongeren uit de wijk Clondalkin in de ring Dublin (Ierland) voor het uitkiezen van de juiste media altijd toepassen. (Zie *Voor de kracht van de jeugd* [brochure, 2001], pp. 17-21.)

- Laat je altijd door de Geest leiden bij het beslissen wat je kijkt, speelt of leest. Volg de ingevingen die je krijgt.

- Gebruik software die tijdens het internetten porno en pop-ups weert.

- Vraag je ouders toestemming om de computer thuis op een zichtbare plek te zetten waar andere huisgenoten vaak langs lopen.

- Lees een kritiek of de omslag voordat je een boek koopt. Vermijd boeken die duidelijk ongepast zijn.

- Als je naar de film gaat, of een film huurt, controleer dan de leeftijds categorie en lees van tevoren filmkritieken. Dan kun je een gefundeerde keus doen en besluiten of je de film wel of niet kunt kijken.

- Kijk in winkels niet naar voorplaten van ongepaste tijdschriften.

Concentreer je op iets anders zodat je ogen niet afdwalen naar de plek waar die tijdschriften staan.

- Let op de tekst van liedjes die je beluistert of meezingt. Ga na of de woorden, de boodschap, het volume of het ritme van de muziek in harmonie zijn met de Geest.

- Controleer vóór aankoop de leeftijds categorie van een cd.

- Pas op met 's avonds laat tv kijken omdat de programma's dan vaak minder geschikt zijn.

- Als je iets hebt gezien of gehoord dat je niet wilde zien of horen, zing dan in gedachten een lofzang of spreek een gebed uit om de Geest weer terug te krijgen.

- Laat je ouders tv-zenders blokkeren zodat je daar niet per ongeluk naartoe kunt zappen.

- Vermijd roddelverhalen, zelfs al staan ze in wat een vooraanstaand tijdschrift of krant lijkt.

- Vermijd computerspellen die gewelddadig of onzedelijk zijn, of met smerige of sterke taal. Controleer vóór het kopen of spelen de leeftijds aanduiding.

- Als je beseft dat je een verkeerde mediakeus hebt gedaan, zet het dan onmiddellijk uit, leg het neer, of loop weg. ■

KIES HET GOEDE ... UIT DE MEDIA

ILLUSTRATE RANDALL ROYTER

De hoop van een zendingling

TAFADZWA TANJANI

Toen ik een jaar of acht was, kreeg ik een steeds sterker verlangen om op zending te gaan. Toen ik veertien was, begon ik met de zendingelingen mee te gaan. Zo kreeg ik steeds meer zin in zendingswerk en kreeg ik er steeds meer plezier in.

Wie had kunnen weten dat er al gauw een donkere wolk zou hangen boven mijn droom om op zending te gaan?

Toen we onze dierbaarste aardse bezittingen kwijttraakten, waaronder ons huisje in Gweru (Zimbabwe), konden we nergens heen. Onze weinige bezittingen waren doorweekt door de regen, dus alles was aan het rotten. We waren berooid. En de zorg voor ons drukte zwaar op de schouders van mijn alleenstaande moeder.

Ze kon maar één ding doen: verhuizen naar mijn grootmoeders boerderij op het platteland. Ik zette mijn VWO-studie voort aan een plattelandsschool voor voortgezet onderwijs. Het leven was anders geworden. De school was zo ver weg dat ik dagelijks heel wat kilometers moest lopen. We hadden geen elektriciteit. Ik moest mijn huiswerk bij kaarslicht doen. Water haalden we bij een put in de buurt.

Te midden van die beproevingen baden we als gezin veel samen, maar we waren ver weg van een kerk. We voelden vaak de Geest op die afgelegen plek, want we zongen samen lofzangen en leerden elkaar het evangelie. Er was weinig hoop, maar ik kreeg meer hoop op die momenten

Ik bereidde me al sinds mijn achtste jaar op mijn zending voor. Maar hoe kon ik nou weggaan terwijl mijn familieleden zo leden?

als de Geest zo sterk onder ons was.

Mijn wankelende hoop en verlangen om op zending te gaan, werd zwaar op de proef gesteld. Mijn land viel ten prooi aan politieke onrust en economische teruggang. Het werd erg duur voor me om naar mijn tante in de stad te reizen, waar ik in schoolvakanties naar de kerk kon gaan. In al die ontberingen verloor ik uit het oog waar ik op gehoopt had:

een voltijdzending volbrengen.

Na twee jaar onderwijs op het platteland ging ik terug naar Gweru. Ik ging weer naar de kerk en de Geest die ik vroeger had gevoeld, kwam weer terug. De rest van het gezin bleef op het platteland, en daar ondervonden ze veel problemen.

In die periode diende ik mijn aanvraag voor een zending in. Het geld dat ik besteedde aan een medische keuring en een gebitscontrole had gebruikt kunnen worden om mijn familieleden in nood te helpen. Maar ze moorden niet en trokken mijn motieven niet in twijfel. Zowel mijn grootmoeder als mijn moeder wist dat ik nu een sterker verlangen had om de Heer te dienen. In februari 2003 kreeg ik mijn zendingsofproep. Ik zou naar het zendingsofgebied Durban (Zuid-Afrika) gaan. De voorbereidingen waren moeilijk, want ik moest alles zelf doen.

De tijd om naar het zendingsofgebied te gaan brak aan. In april ging ik naar het platteland om afscheid te nemen van mijn familie. Toen ik naar het hutje liep waar mijn familie sliep, was ik niet zo blij als ik verwacht had. Mijn oma lag

ziek op een matras. Ze zei geen woord. Ik kreeg tranen in mijn ogen en mijn hart was bezwaard. Oma herkende me niet eens.

De volgende ochtend stond ik vóór het kraaien van de haan op om terug te gaan naar de stad. Ik nam afscheid van mijn schijnbaar levenloze grootmoeder. En toen zei ze iets in het Shona — een taal uit Zimbabwe. Ze zei met heldere stem: 'Tafadzwa, ufambe zvakanaka.' Goede reis. Dat was alles wat ze kon zeggen. Ik wist dat ze tijdens mijn zending zou overlijden.

Die avond hield mijn grootmoeder op met ademen. Ik ging terug voor de begrafenis, en mijn vertrek voor mijn zending werd overschaduwed door verdriet en rouw. De glimlachjes die iemand die op zending gaat meestal krijgt, waren er niet.

Op zending kon ik me er niet van weerhouden om te bedenken wat mijn familie thuis doormaakte, want thuis was het leven bijna ondraaglijk, al was dat maar tijdelijk.

Maar het was voor mijn familie, land en voor alle mensen die ontbering leden dat ik hoopte in geloof mijn zending te kunnen voortzetten. Men is in de hemelen niet blind. Tot allen in allerlei landen die lijden, zeg ik: gedenk de woorden van de Heer tot de profeet Joseph Smith: 'Laat uw hart vertroost zijn; want alle dingen zullen samenwerken ten goede voor hen die oprecht wandelen, en voor de heiliging van de kerk' (LV 100:15).

Ik kan niet zeggen dat mijn zending makkelijk was, of dat het leven na mijn zending makkelijk was, maar ik put troost uit het feit dat niets ons de liefde van Christus kan ontnemen (zie Romeinen 8:35–39).

Ik ben dankbaar dat ik een zending mocht vervullen. Ik getuig plechtig dat Jezus de Christus is en dat wij door Hem hoop kunnen krijgen wanneer er geen hoop is. ■

Tafadzwa Tanjani is lid van de gemeente Mkeoba 1 in het district Gweru (Zimbabwe).

EEN TEKEN VAN GROOT GELOOF

'Het zendingswerk van de kerk is een panorama van meer dan een eeuw hard werk, ontbering, ongemak en opoffering. Hoe dichter men bij dit programma staat, hoe vollediger men het kan begrijpen en waarderen.

Toen mijn grootvader, Heber C. Kimball, op zending ging, lieten

Brigham Young en bij hun gezin berooid en ziek achter, en moesten zij zelf het rijtuig in geholpen worden waarmee ze van buis wegedren. Toen zij vertrokken, stonden ze op (...) en wuifden naar hun builende echtgenotes en kinderen. Duizenden mensen kwamen bij de kerk dankzij die zendingen, en tienduizenden hebben er indirect profijt van gebad en genieten nu de zegeningen van het evangelie vanwege hun

opofferingen. Iemand die dat niet begrijpt, zou de toewijding en opoffering van die mannen als dwaas beschouwen. Maar voor de families Young en Kimball was het een teken van groot geloof. En voor de velen die de naam van die zendelingen in de eeuwigheid zullen prijzen, waren hun ontberingen en opofferingen geen verspilling.'

President Spencer W. Kimball (1895–1985), The Teachings of Spencer W. Kimball, onder redactie van Edward L. Kimball (1982), p. 253.

Kerknieuws

FOTO ADAM C. OLSON

Marifer Fernández leidt de muziek tijdens de gezinsavond.

Gezinsavond is gezinnen al negentig jaar tot zegen

Adam C. Olson, kerkelijke tijdschriften

Negentig jaar geleden introduceerden president Joseph F. Smith (1838–1918) en zijn raadgevers in het Eerste Presidium het gezinsavondprogramma. Sinds die tijd is het programma een vast gebruik onder de heiligen der laatste dagen over de hele wereld geworden, waardoor gezinnen op talloze wijzen worden gezegend.

Een goed voorbeeld voor de maandagavond

Het is maandagavond en de zevenjarige María Fernanda Fernández uit de wijk Loma Nueve, in de ring San Miguelito (Panama), heeft de leiding tijdens de gezinsavond. María Fernanda (Marifer voor haar familiele-

den en vrienden) heeft als onderwerp het gebed uitgekozen.

Na het openingsgebed, dat haar broertje Roberto met de hulp van hun moeder uitspreekt, vertelt Marifer een verhaal uit het *Hulpboek voor de gezinsavond*, dat ze met de hulp van haar moeder uit het hoofd heeft geleerd. Ze laat ook wat platen uit de doos Evangelieplaten zien. Dan vertelt ze iets uit eigen ervaring: 'Aan het begin van het schooljaar was er een klasgenootje dat altijd ruzie met me zocht. Op een dag ging ik huilend naar de badkamer en bad ik of ze geen ruzie meer met me zou maken.'

Marifer zegt dat hun relatie door dat gebed is veranderd. 'We nodig-

den haar bij ons thuis uit en gaven haar moeder enkele exemplaren van de *Liabona*. Mijn vriendin vond ze zo leuk dat ze om meer vroeg.' Marifer zegt dat zij en haar vriendin vaak over de kerk praten.

Ze eindigt met haar getuigenis: 'Ik weet dat Jezus Christus leeft, dat het Boek van Mormon en de Bijbel waar zijn, en dat Jezus voor ons heeft geleefd en is gestorven.'

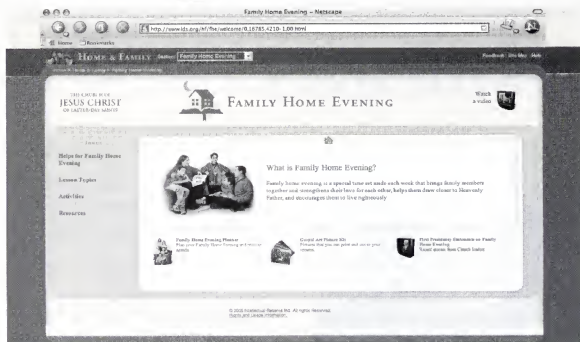
Haar moeder, Marisol, en haar vader, Luis, bisschop van de wijk Loma Nueve, geven ook hun getuigenis van het gebed. Vervolgens spreekt bisschop Fernández het slotgebed uit en is het tijd voor versnaperingen.

Zegeningen van de gezinsavond

President Gordon B. Hinckley, die nog een kind was toen de gezinsavond werd ingesteld, heeft gezegd dat het soms wel moeilijk was, maar dat zijn ouders altijd gezinsavond hielden, en dat hij en veel anderen door hun volharding zijn gezegend.

'Ik zie de vruchten ervan in mijn eigen gezin en in dat van mijn kleinkinderen en achterkleinkinderen. Het beginsel van gezinseenheid draagt waarheid in zich.' ('De profetie aan het woord', *Liabona*, april 1999, p. 18.)

Om de zegeningen te ontvangen die beloofd zijn aan gezinnen die gezinsavond houden, moeten we beseffen dat deze zegeningen niet alleen voor echtparen met kinderen bestemd zijn maar voor alle leden van de kerk.

Gezinnen kunnen nuttige ideeën voor de gezinsavond vinden op www.lds.org/hf

Ideëen voor de gezinsavond op internet

Om gezinnen te helpen bij het organiseren van zinvolle gezinsavonden, heeft de kerk onlangs een nieuwe link aan haar website toegevoegd met honderden ideeën voor lessen, activiteiten, spelletjes en onderwerpen.

De ideeën op de website (www.lds.org/hf) zijn gehaald uit het *Hulpboek voor de gezinsavond*, uit tijdschriften van de kerk en uit andere bronnen. Hoewel de website al twee jaar toegankelijk is, worden er voortdurend toevoegingen en veranderingen aangebracht, zodat de mensen die de website geregeld gebruiken steeds nieuw materiaal kunnen vinden.

Profeten en apostelen hebben vanaf de introductie nadruk gelegd op het belang van de gezinsavond. In een brief van 11 februari 1999 heeft het Eerste Presidium gewezen op de verantwoordelijkheid van ouders en kinderen.

'In het gezin krijgt een rechtscha- pen leven vorm, en het gezin kan

dan ook door niets of niemand worden vervangen, omdat alleen daar de noodzakelijke en door God gegeven taken kunnen worden uitgevoerd. Wij raden ouders en kinderen aan de hoogste prioriteit te geven aan gezinsgebed, gezinsavond, evangeliestudie en -onderwijs, en opbouwende gezinsactiviteiten.' (Zie *Liabona*, december 1999, p. 1.)

Om deze activiteiten te stimuleren, staan er op de website ideeën waar gezinnen in verschillende omstandigheden iets aan kunnen hebben om gedenkwaardige gezinsavonden te houden. Er staan ideeën op over hoe je tieners bij de gezinsavond kunt betrekken, hoe je de aandacht van kinderen erbij kunt houden en hoe je lessen kunt voorbereiden.

De website is momenteel alleen in het Engels te bekijken, maar er zijn plannen om het aantal talen uit te breiden om meer leden van dienst te zijn. ■

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd dat liefde overvloedig aanwezig zal zijn in ieder gezin dat gezinsavond houdt, ongeacht het aantal gezinsleden. 'Een van de belangrijkste manieren om eenheid in het gezin te bevorderen, is regelmatig gezinsavond houden. Of we nu jong of oud zijn, alleenstaand of getrouwd, of we nu kinderen thuis hebben of die al hebben zien uitvliegen, de gezinsavond zal de eenheid en de liefde thuis ten goede komen. De gezinsavond is voor iedereen.' ('Welvaren bij de gezinsavond', *Liabona*, juni 2003, p. 3.)

Om de leden te helpen bij het houden van zinvolle gezinsavonden, biedt de kerk veel hulpmiddelen waardoor gezinnen opbouwende ervaringen kunnen hebben. Naast het *Hulpboek voor de gezinsavond* (31160 120) zijn de Evangelieplaten (34730 120) beschikbaar. Die kunnen vooral nuttig zijn voor jongere kinderen. Er zijn nu hulpmiddelen via internet verkrijgbaar, met ideeën om er een bijzondere avond van te maken (zie kader).

De kerk moedigt het gezin aan om de gezinsavond gezamenlijk te plannen. Als alle gezinsleden een taak hebben, krijgen ze allemaal het gevoel dat ze aan het succes van de gezinsavond bijdragen.

Weer bij elkaar op maandagavond

Het was weer maandag, en de familie Veras uit de wijk Gazcue, in de ring Santo Domingo (Dominicaanse

Republiek), leerde hoe belangrijk het is om naar de profet te luisteren. De achtjarige Shantalle leidde de muziek. De vierjarige Yeraly vertelde samen met haar moeder, Awilda, het verhaal van Noach en de ark. De tweejarige Aaliya zat tevreden bij haar vader, Nelson, op schoot toen hij zijn getuigenis van president Gordon B. Hinckley gaf.

Toen broeder Veras het liedje 'Hoofd, schouders, knie en teen' uit-

beeldde, barstten de drie meisjes in lachen uit. Na het slotgebed kreeg iedereen iets lekkers.

Tijdens de gezinsavond was de kleine flat van de familie Veras, in het centrum van Santo Domingo, een veilige haven, vijf verdiepingen boven de drukke straat. 'Ik vind het fijn om met ons gezin bij elkaar te zijn', zegt Shantalle over de gezinsavond. ■

Obad Phares van de kerkelijke tijdschriften heeft aan het artikel bijgedragen.

Nieuwe zendingspresidenten vangen ambtsperiode aan

Ruim een derde van alle zendingsgebieden krijgt dit jaar een nieuwe zendingspresident. Op of rond 1 juli beginnen 122 zendingspresidenten aan hun nieuwe taak. Het totaal aantal zendingsgebieden is nu 339. Het nieuwste zendingsgebied, Maputo (Mozambique) is op 1 januari 2005 georganiseerd.

Zendingsgebied – nieuwe president

Abidjan (Ivoorkust) – Lindsay T. Dil
 Anaheim (Californië) – Randall G. Harmsen
 Anchorage (Alaska) – Randy C. Lewis
 Angeles (Filipijnen) – Robert J. Stringham
 Apia (Samoa) – Paul B. Price
 Arcadia (Californië) – Stephen W. Owen
 Auckland (Nieuw-Zeeland) – Carl B. Cook
 Baltische staten – Russell N. Watterson
 Baton Rouge (Louisiana) – Douglas H. Patterson
 Boekarest (Roemenië) – John H. Ashby
 Brasilia (Brazilië) – Marcos A. Aidukaitis
 Buenos Aires-West (Argentinië) – Alfonso Ramos
 Busan (Korea) – Pyung-Jong Song

Cali (Colombia) – Horacio J. Nieto
 Caracas (Venezuela) – Danilo A. Paredes
 Catania (Italië) – W. Bryan Colton
 Cebu (Filipijnen) – Leonard M. Anderson
 Charleston (West Virginia) – Joseph F. Cowley jr.
 Cochabamba (Bolivia) – Ronald E. Dalene
 Colorado Springs (Colorado) – Robert S. Fotheringham
 Columbia (South Carolina) – Kenneth E. Brailsford
 Columbus (Ohio) – Russell S. Gilliland
 Dallas (Texas) – Bart C. Warner
 Davao (Filipijnen) – Moises M. Mabunga jr.
 Denver-Noord (Colorado) – W. Dea Montague jr.
 Donetsk (Oekraïne) – Dale E. Andersen
 Eugene (Oregon) – Daniel B. Fugal
 Florianópolis (Brazilië) – Lamonte J. Dansie jr.
 Fort Lauderdale (Florida) – Noel B. Reynolds
 Fortaleza (Brazilië) – Victor A. da Silva
 Frankfurt (Duitsland) – K. Eugene Webb
 Fresno (Californië) – John C. Beck
 Guadalajara (Mexico) – Gary L. Heaton
 Guatemala-Stad-Midden (Guatemala) – Hugo E. Martínez
 Guatemala-Stad-Noord (Guatemala) – Thomas R. Coleman
 Guatemala-Stad-Zuid (Guatemala) – Ronald R. Bennion
 Guayaquil-Noord (Ecuador) – Randall L. Ridd
 Harrisburg (Pennsylvania) – Jerrald M. Jensen
 Hartford (Connecticut) – Van R. Johnson
 Helsinki (Finland) – Phillip Estes
 Hiroshima (Japan) – Akira Yafusa
 Houston (Texas) – Travis L. Steward
 Houston-Oost (Texas) – Michael S. Lake
 Independence (Missouri) – James L. Hacking
 Jekaterinenburg (Rusland) – Gregory A. Schwitzer
 Johannesburg (Zuid-Afrika) – James A. Bowden
 Kaapstad (Zuid-Afrika) – John C. Nelson
 Kiev (Oekraïne) – R. Kim Davis
 Kinshasa (Democratische Republiek Kongo) – William W. Maycock
 Knoxville (Tennessee) – Ronald S. Godfrey
 Lansing (Michigan) – Dean C. Edwards
 Las Vegas (Nevada) – John J. Wadsworth
 Lima-Oost (Peru) – Michael R. Lindstrom
 Little Rock (Arkansas) – Gary N. Batchelor
 Louisville (Kentucky) – Dennis C. Brimhall
 Lubbock (Texas) – D. Brent Rose
 Maceió (Brazilië) – B. Bruce Muir
 Macon (Georgië) – R. Brent Evanson
 Manaus (Brazilië) – Paulo H. Irinose
 Manchester (Engeland) – Theodore M. Jacobsen
 Manila (Filipijnen) – David E. LeSueur
 Maputo (Mozambique) – Lynn P. Wallace*
 Mendoza (Argentinië) – Juan C. Ávila
 Mexico-Stad-Noord (Mexico) – Ricardo E. Castillo
 Minneapolis (Minnesota) – R. Lloyd Smith
 Montréal (Canada) – Alain A. Pefton
 Morristown (New Jersey) – Stephen K. Parkinson
 München (Duitsland)/Oostenrijk – Holger D. Rakow
 Nashville (Tennessee) – Mark O. Lords
 Oaxaca (Mexico) – Jesús A. Ortiz
 Olongapo (Filipijnen) – Craig A. Buntingshaw
 Osorno (Chili) – Carl R. Faulkner
 Papeete (Tahiti) – T. Marama Tarati
 Parijs (Frankrijk) – Steven H. Pond

Phoenix (Arizona) – C. Scott Gill
Pittsburgh (Pennsylvania) – Jay K. Francis
Port Harcourt (Nigeria) – Edgar L. Stone
Portland (Oregon) – Van C. Gessel
Puebla (Mexico) – J. Phil Freestone
Quetzaltenango (Guatemala) – César A. Morales
Quito (Ecuador) – José F. Lara
Recife (Brazilië) – Mark B. Woodruff
Resistencia (Argentinië) – Donald V. Shakespear
Ribeirão Preto (Brazilië) – R. Blair Condie
Rio de Janeiro (Brazilië) – Milton H. Brinton
Rio de Janeiro-Noord (Brazilië) – João L. Oppe
Riverside (Californië) – Robert A. Ewer
Rosario (Argentinië) – Richard C. Hutchison
Roseville (Californië) – Lee T. Perry
Sacramento (Californië) – R. Randall Huff
Salta (Argentinië) – Israel Rubalcava
Salvador (Brazilië) – Jarbas F. Souza
San Diego (Californië) – Robert N. Packer
San Jose (Californië) – Oscar W. McConkie III
San Pablo (Filipijnen) – Gerald E. Mortimer
San Salvador-Oost (El Salvador) – Ricky D. Jones
San Salvador-West (El Salvador) – Robert D. Call
Santiago-Noord (Chili) – Kevin R. Duncan
Santo Domingo-Oost (Dominicaanse Republiek) – Juan A. García
Santo Domingo-West (Dominicaanse Republiek) – Larry K. Bair
São Paulo Interlagos (Brazilië) – Dale H. Bradford
São Paulo-Noord (Brazilië) – Michael J. Bertasso
São Paulo-Zuid (Brazilië) – Jose A. Teixeira
Sapporo (Japan) – Yoshikazu Yokoyama
Sendai (Japan) – Asao Miyashita
Stockholm (Zweden) – Jan Åke Karlsson
Suva (Fiji) – Ian S. Arden
Tacloban (Filipijnen) – Richard J. Trask
Tacoma (Washington) – Kevin W. Pearson
Tegucigalpa (Honduras) – Scott D. Farrell
Tijuana (Mexico) – Brian B. Carmack
Tirana (Albanie) – Paul D. Clayton

Tokio-Zuid (Japan) – Valten J. Tucker
Toronto-Oost (Canada) – Tad R. Collister
Torreón (Mexico) – Richard J. Hogan
Toulouse (Frankrijk) – J. Craig Merrill
Tucson (Arizona) – Douglas F. Higham
Tuxtla Gutiérrez (Mexico) – Clifford L. Whetten
Vancouver (Canada) – Anthony W. Middleton jr.

Ventura (Californië) – Richard M. Ellsworth
Veracruz (Mexico) – Lester F. Johnson
Wellington (Nieuw-Zeeland) – G. Michael Finnigan
Zagreb (Kroatië) – Douglas L. Weighr ■

* Op 1 Januari 2005 begonnen, toen het zendingsgebied werd georganiseerd.

Behoeftte aan zendingsechtparen blijft toenemen

Hoewel er tienduizenden jonge mannen en vrouwen voltijds op zending zijn, heeft de kerk steeds meer behoefte aan een iets oudere groep.

Er zijn nu meer dan 2.100 zendingsechtparen in verschillende landen werkzaam, maar er is behoefte aan meer echtparen. Er zijn heel veel mogelijkheden.

‘Naast de behoefte aan jongere zendingen en zusters, is er een toenemende behoefte aan echtparen in het zendingsveld’, heeft president Gordon B. Hinckley gezegd. ‘Oudere echtparen verrichten wonderbaarlijk werk in de zendingsgebieden. Er zijn nog veel meer echtparen nodig. (...) Met het toenemende aantal mensen dat met pensioen gaat en nog gezond en vitaal is, zijn er velen die in de enorme behoefte kunnen voorzien om het werk van de Heer te verrichten.’ (‘There Must Be Messengers’, *Ensign*, oktober 1987, p. 4.)

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft

tijdens de aprilconferentie in 2001 gezegd dat er vier redenen zijn die echtparen in de weg kunnen staan om op zending te gaan: angst, zorg om de familie, financiën en het vinden van de juiste zendingsplek. (Zie ‘Zendingsechtparen: een oproep om te dienen’, *Liabona*, juli 2001, p. 28–31.)

Angst

Veel mensen zijn bang dat ze niet de schriftuurlijke of taalvaardigheden hebben om op zending te gaan. Ze zijn bang dat ze niet in staat zijn om aan de verwachtingen te voldoen.

Volgens ouderling Hales zijn echtparen altijd voorbereid, of ze dat beseffen of niet. ‘Uw leven is uw voorbereiding. U hebt waardevolle ervaringen opgedaan. U hebt een gezin grootgebracht en in de kerk geënd. Ga gewoon en wees uzelf.’

Zendingsechtparen gaan gewoonlijk niet langs de deuren, en ze leven niet volgens hetzelfde strenge schema als de jonge zendingen en

zusters. Hoewel ze soms veel lessen geven, zijn die vaak het resultaat van andere contacten met mensen, niet noodzakelijkerwijs door langs de deuren te gaan.

Zorg om de familie

Als echtparen op zending gaan, zijn ze een voorbeeld voor hun familie, ook als ze ver weg zijn.

'Wij hebben vastgesteld dat een zending meer impact heeft op de familie dan duizend speeches. De familieleden worden enorm gesterkt door voor hun ouders en grootouders te bidden en hun brieven te lezen waarin zij hun getuigenis geven en vertellen over de bijdrage die zij in het zendingsveld leveren.'

De Heer heeft beloofd dat Hij voor de familie van de zending zal zorgen. Toen Thomas B. Marsh in 1830 op zending werd geroepen, maakte hij zich zorgen omdat hij zijn gezin moest achterlaten.

In Leer en Verbonden 31 zei de Heer tegen hem: 'Ik [zal] u en uw gezin zegenen, ja, uw kleinen. (...) Hef uw hart op en verblijd u, want het uur van uw zending is gekomen. (...) Welnu, uw gezin zal leven. (...) Verlaat hen slechts voor een korte tijd en verkondig mijn woord, en Ik zal een plaats voor hen bereiden' (LV 31:2-3, 5-6).

Financiën

Echtparen die besluiten om op zending te gaan, hoeven niet bang te zijn dat ze naar een land worden

Zendingsechtpaar in gebed. Wereldwijd zijn meer dan 2.100 echtparen op zending.

gestuurd waar ze niet rond kunnen komen. Echtparen geven aan hoeveel ze zich per maand kunnen veroorloven, en er wordt niet van hen gevraagd om meer uit te geven.

Hoewel het vervullen van een zending een financieel offer kan zijn, kunnen we volgens ouderling Hales het financiële offer dat wordt gebracht niet vergelijken met de zegeningen. 'De zegeningen die voortvloeien uit een zending met een eeuwig metgezel zijn onbetaalbaar, en alleen zij die het zelf hebben meegemaakt, kunnen dat begrijpen.'

De afdeling zendingswerk van de kerk adviseert om de financiën met elkaar en de familie door te nemen voordat er een aanbeveling voor een zending wordt ingestuurd.

Het vinden van de juiste zendingsplek

Echtparen kunnen op veel verschillende manieren dienen. Er zijn veel mogelijkheden: de kerkelijke onderwijsinstellingen, public relations, familiegeschiedenis, zendings-

kantoren, tempels, humanitaire hulp en nog een aantal andere.

Ouderling Hales: 'Praktisch iedere vaardigheid en elk talent waarmee de Heer u heeft gezegend, kan worden gebruikt.'

Leden van het Quorum der Twaalf Apostelen beslissen over de bestemming, en zij proberen de vaardigheden van de kandidaten en de behoeften van de Heer zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen. Hoewel er rekening wordt gehouden met bepaalde voorkeuren, hopen de algemene autoriteiten dat de leden bereid zijn om te dienen waar ze nodig zijn.

Echtparen wordt aangeraden om met hun bisschop of gemeentepresident te gaan praten over hun wens om op zending te gaan.

Gegevens over de lengte van een zending, de mogelijkheden, de werkwijze om geroepen te worden, financiën en andere zaken, zijn te vinden op www.lds.org/csm. U kunt ook contact opnemen met uw plaatselijke leiders. ■

Zuster Nelson herdacht

Tijdens een uitvaartdienst op 18 februari in het ringgebouw van de ring Salt Lake Bonneville werd zuster Dantzel Nelson, de vrouw van ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, door president Gordon B. Hinckley herdacht als een vrouw met een 'prachtig karakter'.

Ouderling Nelson was bij zijn vrouw toen ze op 12 februari thuis in Salt Lake City onverwachts overleed. Ze was 78 jaar oud.

Zuster Nelson werd op 17 februari 1926 geboren als Dantzel White, op de boerderij van de familie White in Perry (Utah). Ze behaalde aan de University of Utah de bachelorsgraad

in onderwijs. Ze gaf les in muziek en spreekvaardigheid op de basisschool Hawthorne in Salt Lake City.

Zuster Nelson heeft door haar liefde voor muziek haar toekomstige man leren kennen. Het paar ontmoette elkaar toen ze allebei deelnamen aan een uitvoering van de musical *Hayfoot, Strawfoot*. Na drie jaar met elkaar te zijn omgegaan, trouwden ze op 31 augustus 1945 in de Salt Lake Temple.

Zuster Nelson heeft tien kinderen op de wereld gebracht. De eerste negen waren dochters. Ze had 54 kleinkinderen en 14 achterkleinkinderen.

Ze was met haar talenten niet alleen haar kinderen tot zegen, maar

Zuster Dantzel Nelson

ook veel andere mensen. Zuster Nelson kon prachtig zingen en was twintig jaar lid van het Mormoons Tabernakelkoor.

Ze hield van haar familie, en om iedereen in de zich uitbreidende familie op de hoogte te houden, publiceerde zij maandelijks *Nelson News*, een uitgave waarin familiegebeurtenissen vermeld stonden. Ze heeft die nieuwsbrief twintig jaar lang uitgegeven. ■

Schoon water zegen voor velen op aarde

Chod Phores, kerkelijke tijdschriften

Ter bestrijding van ziekte, ontbering en gevaar voor ruim een miljard mensen op aarde die geen schoon water tot hun beschikking hebben, heeft de kerk een programma ontwikkeld waarmee mensen in 31 landen geholpen zijn.

Het programma, waarmee in 2003 is begonnen, is ontwikkeld om de gezondheid te bevorderen door te voorzien in bronnen met schoon water op plaatsen waar schoon water niet beschikbaar is.

Door het programma kan de kerk op verschillende manieren drinkwa-

ter verschaffen en de volksgezondheid verbeteren. Enkele methoden die de kerk gebruikt om schoon water te verschaffen: waterputten slaan en opknappen, systemen opzetten om regenwater op te vangen, oppervlaktewater zuiveren, en schoon water uit natuurlijke bronnen verzamelen.

De afdeling humanitaire hulp van de kerk heeft waar nodig ook watertanks met schoon water geleverd. Tijdens een nieuw project in Vanuatu, in Oceanië, zijn er verscheidene watertanks geïnstalleerd waarin

tienduizenden liters water bewaard kunnen worden.

Hoewel het belangrijkste doel van het programma het verschaffen van schoon water is, heeft de kerk in de landen waar het programma wordt uitgevoerd ook relaties met overheidsfunctionarissen en burgers opgebouwd en versterkt.

Als er plannen zijn om ergens een project op te zetten, praat de kerk met plaatselijke leiders en burgers in het gebied zodat de gemeenschap er zoveel mogelijk bij betrokken wordt en het project vervolgens kan onderhouden.

De plaatselijke behoeften worden meestal vastgesteld door zendelingen belast met humanitaire hulp. Na goedkeuring door het gebiedspresidium in dat gebied werken vrijwilliger-zendingen op korte termijn als deskundigen. Zij werken samen met de zendingen belast met humanitaire hulp in het gebied om ervoor te zorgen dat het project gladjes verloopt.

Er zijn momenteel zeven echtparen die als kortetermijndeskundigen aan schoonwaterprojecten werken. Hun taken lopen uiteen van aanwijzingen geven per telefoon of e-mail, tot naar de desbetreffende landen reizen om projecten van de grond te krijgen.

Naast de samenwerking met plaat-

selijke overheden en de betrokkenheid van burgers bij het plannen en uitvoeren van projecten houdt de kerk een ceremonie als het project is voltooid. Over het algemeen wonen overheidsfunctionarissen en kerkleiders de ceremonie bij, waarbij de plaatselijke bevolking de gelegenheid met volksliedjes en volksdansen viert.

In landen over de hele wereld zijn projecten opgezet. Veel daarvan zijn in Afrikaanse landen opgezet, maar de projecten zijn ook landen in Azië, Europa, Oceanië en Zuid-Amerika tot zegen.

Sommige donaties aan de afdeling humanitaire hulp van de kerk worden gebruikt voor de schoonwaterprojecten. ■

de tempels, kunnen bezoekers op de website een korte beschrijving van iedere tempel vinden, foto's van alle tempels bekijken, en zien hoe het staat met de tempels die in aanbouw zijn door de foto's te bekijken die tijdens de bouw worden genomen.

Bezoekers aan de website kunnen een chronologische lijst bekijken van alle tempels die zijn ingewijd, met de bijbehorende datums. Op een wereldkaart kunnen bezoekers op een gebied klikken om te zien welke tempels zijn aangekondigd of gebouwd.

Naast Engels is de website is ook in het Spaans, Duits en Portugees te lezen. Hoewel er geen onmiddellijke plannen zijn om meer talen toe te voegen, hangt die beslissing voornamelijk af van de behoefte daaraan in een bepaalde taal.

En hoewel er geen plannen zijn aangekondigd om veranderingen of toevoegingen aan te brengen, wordt de website van recente informatie voorzien als die beschikbaar is. Er is ook een mogelijkheid om feedback te geven.

De website voorziet niet alleen in de behoeften van de leden, maar beantwoordt ook vragen die leden van andere kerken over de tempel hebben. De webpagina 'Frequently Asked Questions' beantwoordt vragen over de rol van tempels, hoe tempels er van binnen uitzien, de verschillen tussen tempels en kerkgebouwen, en andere vragen die nuttig zijn voor mensen die geen lid van de kerk zijn. ■

Informatie over tempels op internet

Evenals de wereldwijde groei van het aantal tempels in de laatste tien jaar, is ook de technologie toegenomen. Door de gezamenlijke groei van het aantal tempels en de technologie, is de kerk in staat om een deel van de website van de kerk aan tempels te wijden.

Als bezoekers naar www.lds.org/**temples** gaan of op www.lds.org op 'Temples' klikken, vinden ze uitleg over het belang van tempels, de openingstijden van iedere tempel, en het adres met een routebeschrijving.

De link 'Temples' is in het begin van 2002 in het leven geroepen om drie doelen te bereiken:

Ten eerste stelt de website de leden van de kerk in staat om een officiële bron met informatie over tempels te raadplegen.

Ten tweede benadrukt de website hoe belangrijk de tempels in de kerk en in het leven van de leden zijn.

Ten derde worden de leden door toegankelijke informatie aangemoedigd om aan de tempelverordeningen deel te nemen.

De website kan nuttig zijn voor mensen die meer over tempels willen leren of willen weten wat de openingstijden zijn van de tempel die ze willen bezoeken.

Naast algemene informatie over

Extra ideeën voor de participatieperiode, juli 2005

Jeugdwerkleidsters kunnen de volgende ideeën gebruiken als aanvulling op de participatieperiode in deze uitgave van de Liahona. Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleeg u 'Ik kan mij bekeren en mij laten dopen' op pp. K4 en K5 van De Kindervriend in deze uitgave.

1. Vraag de kinderen wat het betekent om iets te beloven. (Antwoord: Doen wat je hebt gezegd.) Vraag ze wat ze hebben beloofd om thuis te doen (bijvoorbeeld: speelgoed opruimen, nette taal gebruiken). Laat ze opnoemen hoe ze kunnen laten zien dat ze een belofte hebben gedaan (een hand geven, een handtekening zetten, enzovoort). Leg uit dat we bij de doop een belofte doen of een verbond sluiten met onze hemelse Vader. Wat beloven wij en wat belooft onze hemelse Vader als we ons laten dopen? Hang de volgende platen uit de jeugdwerkplaten op het bord: 1-11 (Jongen die gedoopt wordt) en 1-3 (De Heiland). Knip uit rood en blauw papier een lijstje voor iedere plaat. Knip iedere lijstje in zes puzzelstukken. Deel de kinderen op in drie groepen. Geef iedere groep een van de volgende teksten en twee puzzelstukken uit ieder lijstje: Mosiah 18:8-10; Moroni 6:1-4; IV 20:37. Laat iedere groep de teksten opzoeken en lezen. Op de achterkant

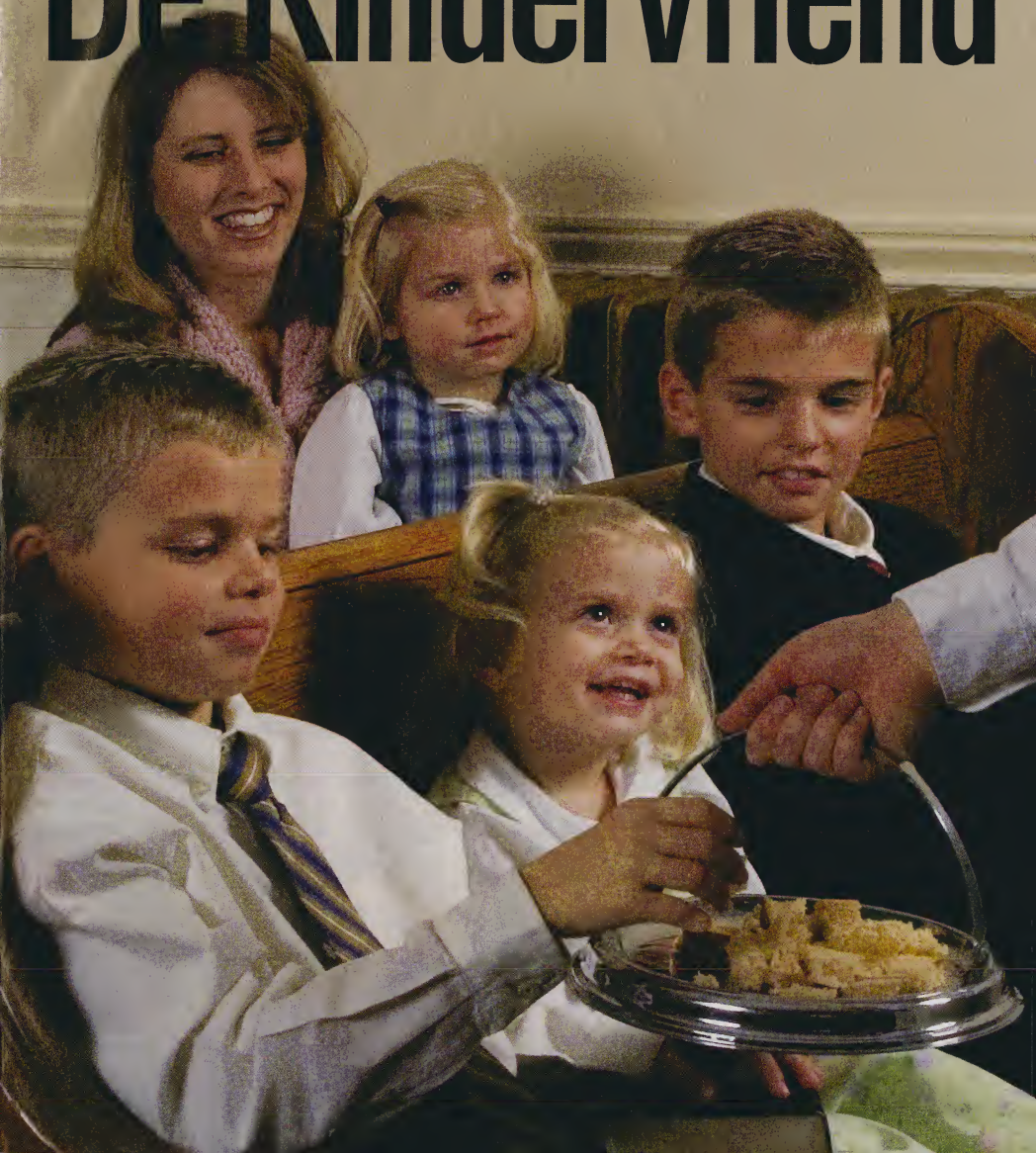
van de blauwe puzzelstukken zetten ze de beloften die wij volgens die teksten doen. Op de achterkant van de rode puzzelstukken zetten ze de beloften die de Heer volgens die teksten doet. Laat enkele kinderen uit iedere groep naar voren komen en het blauwe lijstje in elkaar zetten met plaat 1-11 (Jongen die gedoopt wordt). Keer de puzzelstukken een voor een om en lees voor wat wij de Heer beloven. Neem de tijd om de kinderen te vragen wat de beloften inhouden en hoe we die in ons dagelijks leven kunnen toepassen. Zing een lied of een lofzang over gehoorzaamheid. Laat de kinderen nu het rode lijstje in elkaar zetten, met de plaat van de Heiland. Keer de puzzelstukken om en bespreek wat de Heer ons belooft. Zing een lofzang of een lied over de Heiland.

2. Mijn evangeliënormen (zie de achteromslag van het boekje *Geloof in God*) herinnert ons eraan dat we ons doopverbond moeten naleven door de geboden te onderhouden. Kies vijf of zes van Mijn evangeliënormen uit en zet ze elk op een afzonderlijk vel papier. Kies platen uit de doos Evangelieplaten of uit de jeugdwerkplaten die de uitgekozen normen illustreren. Leg de platen en de vellen papier met Mijn evangeliënormen omgekeerd op de vloer of plak ze omgekeerd op het bord. Laat enkele kinderen een voor een naar voren komen en twee vellen papier omdraaien. Als de norm bij de plaat past, verwijder dan de twee vellen van het bord. De persoon die de twee bij elkaar horende vellen heeft gevonden, geeft een manier aan waar-

op we die norm kunnen naleven. Hij of zij kiest dan een ander kind dat een lied of lofzang mag uitkiezen dat over een evangeliënorm gaat. Herhaal tot dat alle normen en platen bij elkaar zijn gezocht.

3. *Lied*: Begin het lied 'Als ik gedoopt ben' (*Kindertiedjes*, p. 53) te oefenen door de kinderen naar de melodie te laten luisteren. Zing het lied voor de kinderen. Laat de kinderen opletten terwijl u een melodielijn op het bord zet terwijl u het lied zingt. De melodie gaat omhoog en dan weer naar beneden – net als een regenboog. Teken twee regenbooglijnen terwijl u het eerste couplet zingt. Zing het lied opnieuw en laat de kinderen opstaan en een regenboog in de lucht tekenen terwijl ze het lied meenuit. Laat de kinderen vervolgens hun ogen dichtdoen en zich een regenbui voorstellen terwijl u de op- en neergaande melodie van het refrein zingt. Laat ze met hun hand de toonhoogte van de 'regenbui' (van iedere noot) aangeven terwijl ze het refrein neenuit. Behandel de boodschap van het lied door de kinderen te laten luisteren en vragen over de boodschap te stellen. Bijvoorbeeld: 'Wat maakt de aarde schoon?' of 'Wat maakt mij schoon?' Stel een vraag voordat u zingt. Zing vervolgens, luister naar hun antwoorden en laat de kinderen meezingen. Herhaal. Laat de kinderen opstaan als zij alle woorden zingen die te maken hebben met water of met schoon worden. Geef uw getuigenis dat de Heiland en de verzoening ons rein maken. ■

De Kindervriend

Een stad die op een berg ligt

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

President Hinckley leert ons dat we een voorbeeld voor de wereld kunnen zijn als we de normen van de kerk naleven.

Ik zal mij altijd de mooie ervaringen herinneren die ik had tijdens de inwijding van de Washington D.C.-tempel. Een deel van de week stond ik bij de ingang van de tempel om voorname gasten te verwelkomen. Onder die gasten bevonden zich de echtgenote van de president van de Verenigde Staten, rechters van het hoogerechtshof, senators en congresleden, ambassadeurs uit verschillende landen, geestelijken en zakenlieden.

Bijna iedereen sprak zijn waardering uit en toonde respect voor wat hij zag. Van velen werd het hart geroerd. Toen de vrouw van de president van de Verenigde Staten de tempel verliet, zei ze: 'Dit is echt een bijzondere ervaring voor mij geweest. (...) Het gebouw is een inspiratie voor iedereen.'

Toen ik eens over de ringweg reed, keek ik met bewondering naar de glimmende spitsen van het huis des Heren die vanaf een beboste heuvel ten hemel reikte. Er kwam een bijbeltekst bij mij op, woorden die door de Heer waren gesproken tot de mensen die Hij leerde. Hij zei toen:

'Een stad, die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven.

'Ook steekt men geen lamp aan en zet haar onder de korenmaat, maar op de standaard, en zij schijnt voor allen, die in het huis zijn.

'Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken' (Matteüs 5:14-16; cursivering toegevoegd).

Dit hele volk is als een stad op een berg geworden die niet verborgen kan worden. De wereld verwacht iets beters van ons. Het is niet altijd makkelijk om in de wereld te leven, maar er niet toe te behoren. We moeten ook met anderen omgaan. We kunnen hoffelijk zijn. We hoeven geen aanstoot te geven. We kunnen eigendunk vermijden. Maar we kunnen onze normen hooghouden.

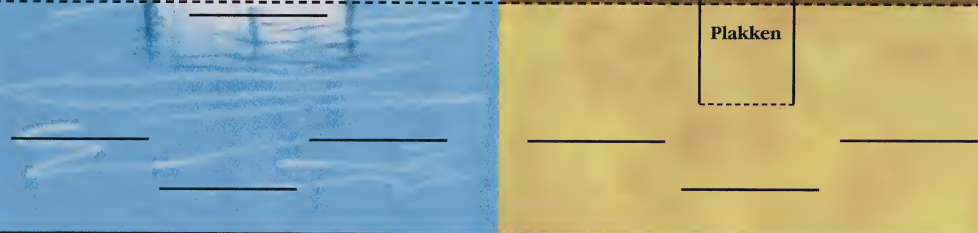
Als wij ons houden aan de normen die de kerk predikt, zullen velen in de wereld ons respecteren en zullen zij de kracht vinden om datgene te doen waarvan ook zij weten dat het goed is. ●

Uit 'Een stad die op een berg ligt', De Ster, november 1990, pp. 2-8.

Plakken

2 Nephi 9:23

Matteüs 3:16-17

Mosiah 18:8-10

Matteüs 26:26-28

3 Nephi 18:5-11

IV 20:72-79

Noot: Als u deze pagina's niet uit dit tijdschrift wilt verwijderen, kunt u deze activiteit kopiëren, overtrekken, of van het internet afdrukken via www.lds.org. Klik voor het Engels op 'Gospel Library'. Klik voor andere talen op de wereldkaart. Kies vervolgens Nederlands en onder Liahona tijdschrift van de kerk.

Voorbeeld

IK KAN MIJ BEKEREN EN MIJ LATEN DOPEN

'En Hij gebiedt alle mensen zich te bekeren en zich in zijn naam te laten dopen, met volmaakt geloof in de Heilige Israëls, anders kunnen zij niet worden behouden in het koninkrijk Gods' (2 Nephi 9:23).

MARGARET LIFFERTH

Ben je ooit zo blij geweest dat je in je handen klapte van vreugde? In het Boek van Mormon lezen we over een volk dat dat heeft gedaan!

Omdat koning Noach en zijn priesters zich niet aan de geboden hielden, stuurde de Heer Abinadi om hen tot bekering te roepen. Abinadi leerde hun ook wie Jezus Christus is. Koning Noach liet Abinadi doodmaken. Maar Alma, een van de priesters van de koning, geloofde alles wat Abinadi had gezegd.

En het gebeurde dat Alma 'zich bekeerde van zijn zonden en ongerechtigheden en zich heimelijk onder de mensen begaf en hun de woorden van Abinadi begon te leren' (Mosiah 18:1). Alma wist dat hij koning Noach hier boos mee maakte. Daarom verborgen Alma's volgelingen zich.

Alma leerde zijn volgelingen dat zij zich konden laten dopen en dat God hun zijn Geest zou schenken als ze zich aan de geboden hielden. 'Toen de mensen die woorden hoorden, klaptten zij uit vreugde in hun handen' (Mosiah 18:11).

De doop is het eerste verbond dat we sluiten. Wij hernieuwen elke week ons verbond wanneer we van het avondmaal nemen. Als we ons doopverbond nakomen, belooft de Heer ons dat '[wij] het eeuwige leven [zullen] hebben' (Mosiah 18:9).

Mijn doopverbonddecor

1. Haal pagina K4 uit de *Liabona* en plak hem op stevig papier. Knip de grote rechthoek uit.
2. Vouw de rechthoek langs de stippellijn en snij de negen dikke lijnen in.
3. Knip de twee plaatsjes uit. Steek het lipje onderaan het plaatje van het meisje in de insnijding vlak voor het doopdecor (zie illustratie).

4. Lijm de achterkant van het plaatje over het avondmaalsteken vast aan de lipjes die uit het avondmaalsdecor steken (zie illustratie).

5. Knip de tekstvakjes uit en zoek de verwijzingen op. Steek de lipjes in de overgebleven insnijdingen.

Ideeën voor de participatieperiode

1. *Hulp de kinderen LV 58:42 uit het hoofd leren. Bebandel dan de stappen van bekering in les tien van Jeugdwerk 3: (1) spijt hebben, (2) vergeving vragen, (3) de fout rechtzetten, (4) de fout niet meer maken. Teken een grote cirkel en deel die in vieren. Schrijf in elke deel een beginsel. Leg de cirkel op de vloer. Bedenk situaties waarin bekenen vereist is. Bijvoorbeeld: 'Je ziet een nieuw meisje, maar je vraagt haar niet om mee te doen met het spelletje.' Vraag een kind een klein voorwerp in een van de vier delen te werpen, een situatie voor te lezen en te vertellen wat bij of zij zou doen voor deze bekeringsstap. Laat ook de andere kinderen aan de beurt komen. Lees 3 Nephi 9:22. Geef uw getuigenis van de rol die de verzoening van de Heiland in bekering speelt.*

2. *Praat over de doop van Jezus (zie Matteüs 3:13-17) en dat we zijn voorbeeld volgen (zie 2 Nephi 31:4-13). Leg het volgende uit: (1) Je moet minstens acht jaar zijn. Zing een lied of een lofzang over de doop. (2) Je krijgt een gesprek met de bisschop of de gemeentepresident. Nodig een lid van de bisschop of het gemeentepresidium uit om over het doopgesprek te komen praten. (3) Je zult in het wit worden gekleed. Laat zo mogelijk doopkleding zien. (4) De doop moet worden verricht door een waardig priester of Melchizedeks-priesterschapdrager. Zie activiteit voor nr. 5. (5) Bij je doop word je ondergedompeld, zodat je helemaal onder water gaat. Nodig een priester of een teruggekeerde zending uit om uit te leggen hoe een doop wordt verricht. (6) Je wordt ook bevestigd als lid van de kerk. Nodig kinderen uit om wat te zeggen over hun doop en bevestiging (sommigen worden direct na hun doop bevestigd; anderen worden in de avondmaalsdienst bevestigd). (7) Je ontvangt de gave van de Heilige Geest. Dan kun je vergeving van je zonden ontvangen. Zing een lied of een lofzang over de Heilige Geest. ●*

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT DAVID O. MCKAY

Een boeman op zijn plaats zetten

In zijn tienertijd was David O. McKay een van de jongste spelers van zijn honkbalteam. Op een feestdag — de Amerikaanse Onafhankelijkheidsdag — speelden zij tegen hun rivalen, dus zaten de tribunes vol.

Hé, gaat het een beetje?

Dat komt wel goed, maar jij bent nu wel aan slag.

Tijdens de wedstrijd moest een van Davids medespelers met een blessure van het veld af.

**TWEE
SLAG!**

David was opgetogen en nerveus tegelijk. De stand was gelijk. Toen hij aan slag was, begon het publiek te juichen. Maar David sloeg twee keer mis. Nog een misser en dan was hij uit.

De werper stormde op David af en pakte onderwijl een honkbalknuppel op.

Er viel een doodse stilte. David bleef kalm.

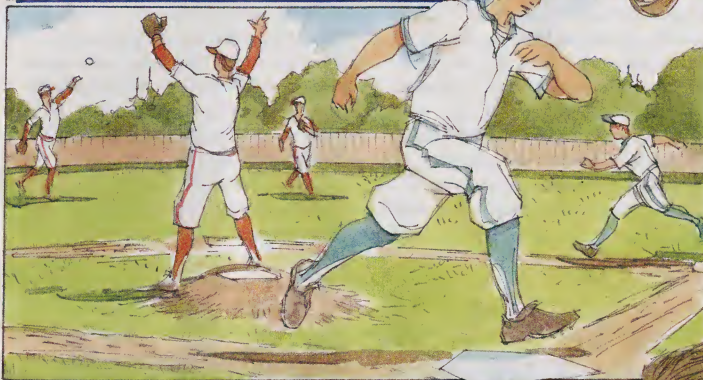

Dat was drie slag.
Wegwezen knul, of ik
sla je weg!

De scheidsrechter heeft
alleen twee slag gegeven. Ga maar
terug naar je werpheuvel en probeer
me uit te gooien; je hebt nog maar
één kans!

De werper zag de vastberadenheid in Davids ogen en ging terug naar de werpheuvel. David raakte de bal de derde keer en hij rende naar het tweede honk. De volgende slagman sloeg ook raak, waardoor David over de thuisplaat kon komen; dat besliste de wedstrijd in hun voordeel.

Hoewel de toeschouwers David toejuichten voor het beslissende punt, wist hij dat ze hem ook toejuichten, omdat hij een boeman op zijn plaats had gezet.

Aangepast overgenomen uit *Home Memories of President David O. McKay*, Llewelyn R. McKay (1956), pp. 162–163.

Verhoorde gebeden

'Raadpleeg de Heer bij al uw handelingen, en Hij zal u ten goede leiden' (Alma 37:37).

Uit een interview dat Melvin Leavitt van de kerkelijke tijdschriften had met ouderling Gerald N. Lund van de Zeventig, momenteel werkzaam in het presidium van het gebied Europa-West.

Elke vastenzondag hebben mijn vrouw en ik een gezinsavond met alle kleinkinderen die kunnen komen. Op een van die avonden vertelde ik hun dat ik als kleine jongen iets had verloren. Het was iets kleins, maar ik was er zeer aan gehecht. Ik zocht en zocht, maar kon het niet vinden. Tén einde raad dacht ik: ik ga mijn hemelse Vader om hulp vragen. Ik knielde en bad. Toen ik mijn ogen opendeed, lag het vlak voor mijn neus.

Hoewel gebeden lang niet altijd op die manier worden beantwoord, vroeg ik mijn kleinkinderen op die gezinsavond of een

van hen wel eens zo'n ervaring had gehad, en ieder kind stak zijn hand op.

Een geldstuk of een speeltje is misschien in eeuwige zin niet zo heel belangrijk. Wat wel belangrijk is, is dat jij leert dat onze hemelse Vader er is en dat Hij gebeden hoort en verhoort. Hij wil dat jij al jong leert dat Hij wacht totdat je zijn hulp inroept. Hij wil dat jij inziet dat Hij jou graag hulp wil bieden, zodat Hij jou kan zegenen, beschermen en behoeden voor gevaar.

Als we ouder worden, moeten we misschien langer en intenser bidden om antwoord te krijgen, maar antwoord krijgen

we. Ik wilde als jongeman altijd heel graag op zending, totdat de tijd om te gaan, aanbrak. Ik had vaste verkeer, had net een uitstekende baan met een prima salaris gevonden, en ik had net een nieuwe auto gekocht. Ik zag twee jaar zending opeens helemaal niet zo zitten. Ik besloot niet op zending te gaan en in plaats daarvan een ringzending te vervullen. Ik dacht dat mijn pa wel boos zou zijn, maar het enige dat hij zei was: 'Tja, dat is jouw keuze. Maar het is wel een heel belangrijke. Daarom wil ik je vragen om er tweemaal een dag over te bidden en vasten op een rustige plek waar je alleen kunt zijn. Als je dat wil doen en er daarna nog hetzelfde over denkt, zal ik er geen woord meer over zeggen.'

Daar ging ik onmiddellijk mee akkoord, omdat ik er zeker van was dat mijn beslissing aanvaardbaar was voor de Heer. Op een zaterdag ging ik dus met mijn Schriften de bergen in, waar ik vastte, bad en las. Ik ging weer naar huis en zei tegen mijn vader dat ik er nog steeds hetzelfde over dacht.

Hij glimlachte en zei: 'Je hebt me twee dagen beloofd.'

De volgende zaterdag moest ik werken. Daarom begaf ik mij op zondagmorgen naar een canyon, waar ik weer in de Schriften las en bad. Ik bleef er totdat het tijd was voor de avondmaalsdienst, die in de middag werd gehouden. Ik bleef bij mijn mening over een zending en wilde dat zo snel mogelijk aan mijn vader vertellen.

Maar toen ik achteruitreed met mijn auto, kwam ik vast te zitten in de sneeuw. Toen ik eindelijk mijn auto weer vlot had en thuiskwam, waren mijn ouders al weg. Daarom haalde ik mijn meisje op en reed naar de kerk.

Tijdens de dienst nam ik doelloos een zangboek ter hand. Het viel open bij de lofzang die in die tijd 'Het moog' niet zijn naar het hooggebergte' werd genoemd (zie 'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt', lofzang 179). Iets in mij zei: 'Niet lezen!' Maar ik las alle drie de verzen, inclusief de woorden 'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt, o Heer'. Op dat moment vond er een verandering in mijn hart plaats. Toen ik de lofzang gelezen had, sloeg ik het boek dicht en keek op. De tranen stroomden over de wangen van mijn vriendin. Ze zei: 'Je gaat, hè?' Ik antwoordde: 'Ja, ik ga.'

Ik weet echt niet hoe mijn leven zich zou hebben ontwikkeld als ik ervoor gekozen had niet op zending te

Links: Met zijn vrouw en familie in de zomer van 2000. Boven:

Kiezen voor een zending. Rechts: Met zijn ouders bij de uitreiking van een academische titel aan de Brigham Young University.

gaan. Mijn zending leidde tot groot geluk en gebed leidde tot mijn zending. Deze ervaring heeft mij geleerd hoe belangrijk het is om beslissingen aan de Heer voor te leggen.

Een belangrijk onderdeel van een getuigenis is het besef dat God onze hemelse Vader is en dat Hij ons kent, van ons houdt en onze gebeden verhoort. Ik begin nu pas te beseffen hoe zielsdiep Hij van ons houdt en hoe goed Hij ons kent. Hij kent ons hart. Hij kent onze eenzaamheid. Hij kent onze angsten. Toch zal Hij Zich niet bij ons opdringen, omdat Hij onze keuzevrijheid respecteert. We moeten vragen. Als we dat doen, zal onze hemelse Vader ons laten weten dat Hij werkelijk bestaat. Het is een grote troost te weten dat de Schepper van het heelal nabij is om het gebed van een kind te beantwoorden. ●

*'De poort waardoor
gij moet binnengaan,
is bekering en doop'
(2 Nephi 31:17).*

JANE McBRIDE CHOATE

Gebaseerd op een voorval in een gezin
in de wijk van de auteur

Logan was vorige week acht jaar geworden. Vandaag was een bijzondere dag — Hij zou zich laten dopen. Hij en zijn vader kleedden zich om in witte kleding en namen vlakbij de doopvont plaats.

Logans zwager, Ryan, was gevraagd voor een toespraakje over de doop. Na het openingslied en -gebed las Ryan het vierde geloofsartikel voor: 'Wij geloven dat de eerste beginselen en verordeningen van het evangelie zijn: ten eerste, geloof in

de Heer Jezus Christus; ten tweede, bekering; ten derde, doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; ten vierde, handoplegging voor de gave van de Heilige Geest.'

Toen legde Ryan aan de ene kant van de kamer een stuk vierkant blauw papier op de grond en een witte vierkant aan de andere kant. 'Logan, kom eens hier op deze blauwe vierkant staan', zei hij. 'Kun je van de blauwe vierkant naar de witte komen zonder op de vloerbedekking te lopen?'

Logan keek de kamer in en schudde zijn hoofd: 'Da's te ver.'

De doop van Logan

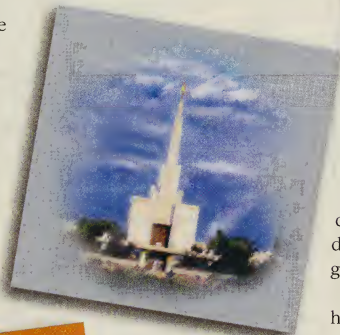
Ryan knikte. 'Het is te ver om dat alleen te kunnen. En denk je dat je zonder hulp bij je hemelse Vader kunt terugkeren?'

Weer schudde Ryan zijn hoofd.

Ryan legde nog zes vierkanten op de vloer, met elk een andere kleur. 'Onze hemelse Vader heeft ons stappen gegeven om ons terug bij Hem te brengen. Weet je welke dat zijn?'

Logan dacht aan het geloofsartikel dat Ryan zojuist had voorgelezen. 'De eerste is geloof.' Ryan knikte terwijl Logan op het rode vierkant stapte. 'En de tweede is bekering.' Logan stapte op het gele vierkant.

Ryan wees op het groene vierkant. 'Die staat voor een van de stappen die je vandaag neemt.'

Met een grote glimlach stapte Logan op het groene vierkant. 'De doop', zei hij. Hij was al een stuk dichterbij het witte vierkant gekomen, maar er lagen nog drie vierkanten tussenin.

'Het oranje vierkant staat voor de gave van de Heilige Geest',

zei Ryan, 'nog een stap die je vandaag neemt.'

Logan stapte op het oranje vierkant.

'Wat denk je dat de laatste twee vierkanten voorstellen?', vroeg Ryan.

Logan dacht even na. Het vierde geloofsartikel gaat alleen over de eerste vier beginselen en verordeningen van het evangelie. Hij had op het jeugdwerk geleerd dat de doop de eerste van vele verbonden was die hij zou sluiten. 'Staat het grijze vierkant voor de tempel?', vroeg hij.

'Heel goed!' Ryan straalde. 'Na je doop en bevestiging

ga je je voorbereiden op het priesterschap en de tempelverordeningen. 'Wat denk je dat het laatste vierkant voorstelt?'

Logan kon geen stappen meer bedenken. Toen drong het opens tot hem door — het was de eenvoudige waarheid die de profeten en Schriften verkondigen. 'Rechtschapen blijven', zei hij.

'Precies', zei Ryan. 'Na al die verbonden gesloten te hebben, moeten we getrouw blijven.'

Logan ging zitten en Ryan beëindigde zijn toespraak. Toen gingen Logan en zijn vader de doopvont in. Logans vader doopte hem met het gezag van het priesterschap. Nadat ze droge kleren hadden aangetrokken werd Logan bevestigd als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

'De verordeningen van de doop en de ontvangst van de gave van de Heilige Geest scheidden ons af van de wereldse invloeden en brengen ons in het koninkrijk van God.'

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Het doopverbond: in het koninkrijk en van het koninkrijk zijn', *Liahona*, januari 2001, p. 7.

'Denk altijd aan de Geest die je nu voelt', zei Ryan naderhand toen hij Logan een knuffel gaf. 'Probeer die Geest je hele leven bij je te houden.'

Logan wist dat hij deze bijzondere dag nooit zou vergeten — een dag waarop hij twee belangrijke stappen in de richting van zijn hemelse thuis had genomen. ●

Jane McBride Choate is lid van de wijk Big Thompson, in de ring Loveland (Colorado).

De tweede mijl

BARBARA HOPF

'Wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben' (Jobannes 8:12).

Mijn drie kinderen en ik waren met de boodschappen op weg naar huis toen we voor het eerst langs de man met de krantjes kwamen. Ik gaf Emmily van twee wat geld om een krantje te kopen. Lisa van zes vroeg: 'Wat doet die man? Waarom verkoopt hij kranten op straat in plaats van in de winkel?'

Ik legde uit dat hij een aparte krant verkocht en dat de mensen die deze krant verkopen niet veel geld hebben. Ze hebben vaak geen huis of familie die hulp biedt. Maar ze verdienen een beetje geld met de verkoop van die krantjes en wij helpen ze door er een te kopen. Weken later — op een regenachtige dag

— waren we op weg naar de gymnastiekles van de kinderen. Omdat we nog naar de winkel moesten, namen we niet de gewoonlijke route. Na onze aankopen vroeg ik mij hardop af welke weg we het beste naar de les konden nemen. We konden een kortere weg nemen door een zijstraat of een langere langs de hoek waarop de straatventer stond. Ik keek naar Lisa en wachtte af wat zij zou kiezen.

'Laten we de lange weg nemen, mama, en een krantje kopen', zei ze. 'Dat zou Jezus ook doen.' We liepen die regenachtige dag de tweede mijl en kochten nog een krantje, een van de vele die nog zouden volgen. ●

Barbara Hopf is lid van de gemeente Stade, ring Hamburg (Duitsland).

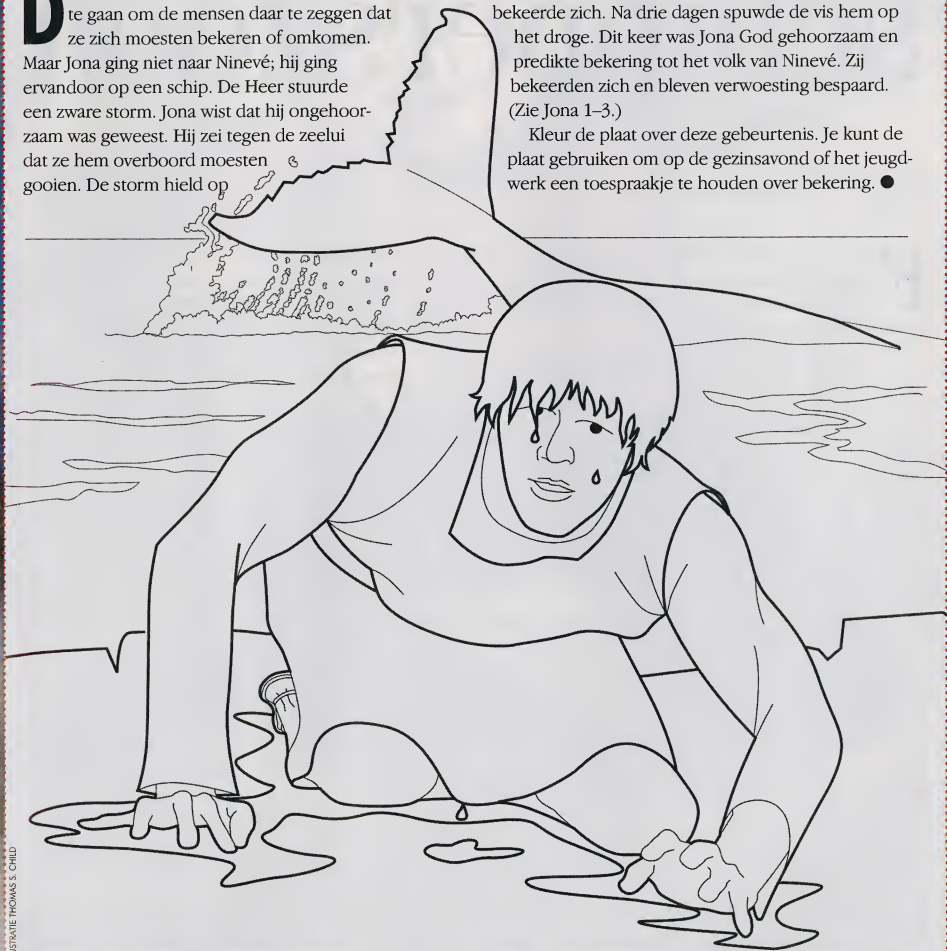
Jona bekeert zich

De Heer zei de profeet Jona naar de stad Ninevé te gaan om de mensen daar te zeggen dat ze zich moesten bekeren of omkomen.

Maar Jona ging niet naar Ninevé; hij ging ervandoor op een schip. De Heer stuurde een zware storm. Jona wist dat hij ongehoorzaam was geweest. Hij zei tegen de zeelui dat ze hem overboord moesten gooien. De storm hield op

en Jona werd door een grote vis opgeslokt. Jona bad en bekeerde zich. Na drie dagen spuwde de vis hem op het droge. Dit keer was Jona God gehoorzaam en predikte bekering tot het volk van Ninevé. Zij bekeerden zich en bleven verwoesting bespaard. (Zie Jona 1-3.)

Kleur de plaat over deze gebeurtenis. Je kunt de plaat gebruiken om op de gezinsavond of het jeugdwerk een toespraakje te houden over bekering. ●

'Zie, wij hebben alles prijsgegeven en zijn U gevolgd' (Matteüs 19:27).

De schipperszoon

LISA FERNELIUS

Gebaseerd op een voorval uit het leven van de grootvader van de auteur

Feike sprong vanaf de kade op het dek van het schip waarop zijn ouders woonden. Zijn klompen kloten hard op het dek toen hij naar de witte kajuit op het achterschip rende.

Vandaag is het zover, dacht de twaalfjarige jongen opgetogen. Vandaag gaat vader zijn antwoord aan de zendelingen geven.

De zendelingen waren in Nederland een paar jaar eerder, in de jaren zestig van de negentiende eeuw, met zendingswerk begonnen. Feike was hen tegengekomen en had hen mee naar huis genomen in de hoop dat ze hem Engels wilden leren. Hij was er echter al snel achtergekomen dat de zendelingen hem en zijn ouders veel belangrijker zaken konden leren.

Bij de deur naar de kajuit deed Feike zijn klompen uit en zette ze ondersteboven om te voorkomen dat ze vol regenwater konden lopen. Het klaslokaal op school was groter dan de kleine kajuit die hij thuis noemde, maar Feike had een zwak voor het keukentje met zijn houtkacheltje. Zijn ouders en jongere broertjes en zusjes slapen op bedden die achterin de keuken achter kastdeuren werden weggeklapt. Feike, de oudste, sliep in het vooronder.

Hij glipte de woonkamer in en ging stilletjes zitten. Ouderling Swensen was aan het woord, hij nam nog eens de leringen door waarin hij en ouderling Lofgren op zoveel winteravonden hadden onderwezen. Feike had elke keer de warmte van de Geest gevoeld en had

zich meteen willen laten dopen. Hij dacht dat zijn moeder er ook zo over dacht, want zij had het vaak over naar de tempel gaan. Maar vader wilde geen enkele toezegging doen, tenzij hij er zeker van was dat hij zich daaraan kon houden. Daarom wilde hij zich niet laten dopen totdat hij zeker wist dat hij zijn doopbeloften kon nakomen. Vandaag zou vader zijn besluit aan de zendelingen mededelen. Feike had de afgelopen weken zo hard gebeden, dat hij er zeker van was dat zijn vader ja zou zeggen.

'Broeder Wolthuis', zei ouderling Lofgren tegen vader, 'Ik denk dat u wel weet dat het evangelie waar is.'

Vader, die naar de vloer staarde, knikte.

'Wilt u zich laten dopen?', vroeg ouderling Lofgren. 'Kunt u de benodigde offers brengen?'

Iedereen hield zijn adem in. Zelfs de jongere broertjes en zusjes van Feike bewogen zich niet. Iedereen keek naar vader. Langzaam richtte hij zijn verweerde gezicht op.

'Ja, ik weet dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waar is. Ik laat me dopen.'

Feike straalde. Vader in de hemel had zijn gebeden gehoord! Moeder lachte door haar tranen heen.

'We kunnen denk ik binnen een maand naar Amerika vertrekken', sprak vader.

'Naar Amerika?', riep Feike uit.

'Ja Feike', zei vader. 'De kerkleiders hebben alle heiligen gevraagd naar Salt Lake City te komen.' Hij wachtte

'Onze toewijding aan het koninkrijk dient overeen te komen met die van onze getrouwe voorouders, ook al zijn onze opofferingen anders van aard.'

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De wet van offerande', Liahona, maart 2002, p. 18.

even. 'Oom Geert heeft beloofd ons schip over te nemen.'

'Maar het schip wordt toch van mij als ik groot ben! Ik word toch de nieuwe schipper!', herinnerde Feike zijn vader wanhopig aan hun afspraak.

'Dat weet ik. Ik ben onze afspraak heus niet vergeten', zei vader. 'Oom Geert is bereid jou in dienst te nemen als je ervoor kiest om niet naar Amerika te gaan. En als je dan oud genoeg bent, verkoopt hij het schip aan jou.'

Feike voelde zich heel boos worden, alle vreugde over vaders doop was in één klap verdwenen.

'Ik dacht dat deze kerk waar was', barstte Feike los, 'maar nu moet ik kiezen tussen de kerk en mijn land, familie en mijn boot — dat is te veel gevraagd!'

Feike rende weg naar zijn kamertje in het vooronder. Uit gewoonte klopte hij met een hamer op de romp van het schip om zijn ouders te laten weten dat hij het vooronder had gehaald zonder overboord te vallen. Maar deze avond liet hij er een lange roffel op volgen.

Feike was op bed gaan liggen en dacht na. Hij moest denken aan de ezels die het schip door de kanalen van de Nederlandse provincies trokken. Hij dacht aan de kleine parlevinker die naast hun boot aanlegde, zodat moeder haar inkopen kon doen. Maar bovenal dacht Feike aan de wind die de grote zeilen van hun schip vulde op open zee. Op zekere dag zou hij als schipper over die wateren zeilen ... als hij afscheid nam van zijn familieleden wanneer ze naar Amerika gingen.

Toen hoorde hij een klop op de deur.

'Binnen', mompelde Feike.

Zijn vader ging op het voeteneinde zitten. 'Het spijt me, Feike. Ik dacht dat je wel wist dat we na onze doop naar Amerika zouden gaan.'

'Ik weet dat anderen gaan, maar ik dacht niet dat u uw schip zou achterlaten. U vindt het toch heerlijk om schipper te zijn.'

Vaders ogen vulden zich met tranen. 'Nou en of — meer dan jij ooit zult weten.'

'Wat gaat u doen in Amerika?'

'Dat weet ik niet. Ik heb mijn hele leven gevaren. Maar de Heer heeft zijn volk naar Salt Lake City geroepen en je moeder en ik hebben besloten daar naartoe te gaan.'

'Maar hoe kan ik mijn droom van schipper opgeven — en de boot waarvel zeggen?'

'Dat is een lastige keuze die alleen jij kunt doen', zei vader. 'Toen ik een paar dagen geleden met dezelfde vragen zat, vond ik een tekst die mij troost schonk. Toen Jezus Jakobus en Johannes riep, waren zij vissers. Maar in de Bijbel staat dat zij terstond het schip achterlieten en Hem volgden.' (Zie Matteüs 4:22.)

De schipper en zijn zoon zaten daar zwijgend naast elkaar. Feike keek in de helderblauwe ogen van zijn vader. Hij kon het geloof en de moed van zijn vader voelen. Hij wist wat hem te doen stond. Ten slotte doorbrak hij de stilte.

'Kunnen we nog één keer uitvaren, voordat we samen naar Amerika gaan?'

De schipper trok zijn zoon tegen hem aan.

'Ja, dat vind ik een prima idee.' ●

*Lisa Fernelius is lid van de wijf
Chambersburg 1, ring York
(Pennsylvania).*

Eigentijds advies

Ouderling Hallstrom moedigt studenten aan om hun erfgoed in ere te houden

Ouderling Donald L. Hallstrom van de Zeventig herinnerde studenten van Brigham Young University–Hawaiï er tijdens een devotionaal op 11 februari aan dat zij hun erfgoed moeten waarderen en begrijpen.

Ouderling Hallstrom, die in Hawaiï is opgegroeid, sprak over vier bronnen van hun erfgoed: hun tijd als student aan BYU–Hawaiï, hun lidmaatschap, hun aardse ouders en hun hemelse afstamming.

Ouderling Hallstrom moedigde de cursisten aan om vreugdevol en actief deel te nemen aan de mogelijkheden om ervaring aan BYU–Hawaiï op te doen. 'Ik heb gesproken met mensen op deze eilanden, in Oceanië, in Azië en in de Verenigde Staten, die hebben getuigd dat hun leven op deze universiteit fundamenteel is veranderd.'

Ouderling Hallstrom zei ook hoe belangrijk het is om van de geschiedenis van de kerk te leren. Hij noemde de inspirerende woorden van hoop die de profeet Joseph Smith van de Heer in de gevangenis te Liberty ontving, ondanks al zijn ontberingen en beproevingen. 'Dit is typerend voor onze geschiedenis', zei ouderling Hallstrom. 'Het is een leerzame en inspirerende geschiedenis die op ons van toepassing is als wij

Ouderling Donald L. Hallstrom

met de beproevingen van ons aardse bestaan kampen.'

Terwijl hij over het erfgoed van onze aardse ouders sprak, erkende ouderling Hallstrom dat mensen wel verschillende achtergronden hebben maar dat bijna alle mensen van de positieve voorbeelden van hun voorouders kunnen leren.

Hij zei ook hoe belangrijk het is dat wij ons hemelse erfgoed begrijpen en de zegeningen waarderen die wij van onze hemelse Vader krijgen. 'Een van de zegeningen van een erfgoed is een erfenis. Hoewel de aardse erfenis van iedereen anders is, is de erfenis die onze hemelse Vader ons belooft, en die door de Eerstgeborene in de Geest en de Eniggeborene in het vlees mogelijk is gemaakt, voor alle zoons en dochters van God hetzelfde.'

Ouderling Hallstrom las 2 Nephi 9:18; 3 Nephi 11:33; en IV 6:37; 50:5 voor, waarin wordt uitgelegd dat zij die aan de vereisten voldoen het eeuwige leven en het koninkrijk van God zullen beërven.

'Houden jullie je erfgoed in ere?' vroeg ouderling Hallstrom. 'Is de kwaliteit van je leven een weerspiegeling van de dankbaarheid die je in de verschillende aspecten van je leven voor je voorgangers hebt?'

Ouderling Hallstrom zei dat het inderdaad belangrijk is dat alle mensen hun erfgoed begrijpen en waarderen, maar dat die kennis alleen niet voldoende is.

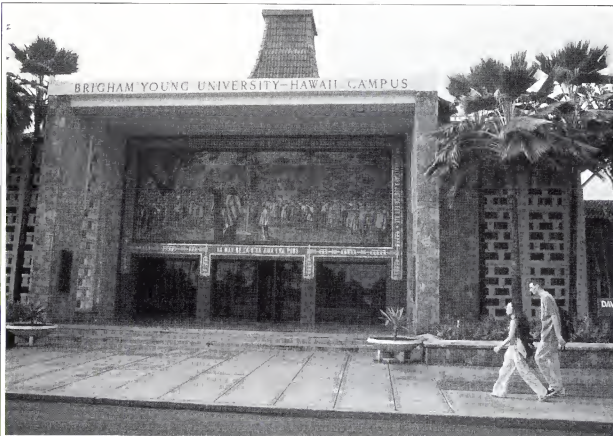
'Wij hebben de verantwoordelijkheid om ons leven voortdurend aan te passen – om niet alleen te "horen" maar ook daadwerkelijk te "doen". Wij moeten geregeld de karaktereigenschappen bestuderen van de mensen die ons zijn voorgegaan, leren van hun rechtschappen voorbeeld en dat in praktijk brengen.' ■

BYU–Hawaiï viert gouden jubileum

Op 7 februari 1921, ruim 34 jaar voordat de eerste spade werd gestoken voor de universiteit van de kerk in Hawaiï (nu bekend als Brigham Young University–Hawaiï), woonde president David O. McKay (1873–1970) het hijsen van de vlag en de devotionaal op de Laie Mission School bij.

Toen hij de ruim honderd kinderen van verschillende rassen samen zag zingen en bidden, stelde president McKay zich een hogeschool van de kerk voor die op een dag de pas gebouwde Laietempel zou completeren, waardoor Laie het geestelijke en

In 2005 viert Brigham Young University-Hawaii haar 50-jarig bestaan.

educatieve centrum van de kerk in Oceanië zou worden.

Vijftig jaar nadat president McKay de eerste spade voor de school stak, viert BYU-Hawaiï een halve eeuw educatief en geestelijk onderwijs waar duizenden studenten voordeel van hebben gehad.

Om het vijftigjarig bestaan van de school te vieren, organiseert BYU-Hawaiï een jaar lang festiviteiten om de rijke traditie van de school te gedenken en de volgende vijftig jaar van de universiteit in te luiden.

'Het is niet alleen een tijd om terug te kijken', zegt Robert Wakefield, directeur communicatie aan BYU-Hawaiï, 'maar ook een tijd om naar de toekomst te kijken.'

Hoewel de viering het hele jaar duurt, is het hoogtepunt de jubileumweek, die van 16 tot en met 23 oktober wordt gehouden. Tijdens de acht dagen komen leiders van de kerk op bezoek, komen oud-studenten spreken, en worden er speciale dansavonden, een barbecue, een tra-

ditioneel Hawaïaans feest, een lichtshow en tientallen andere activiteiten georganiseerd.

Een van de belangrijkste activiteiten is het esceneren van het hijsen van de vlag en de devotional die jaren geleden zoveel sterke gevoelens bij president McKay opriepen.

Naast alle activiteiten die tijdens de jubileumweek worden gehouden, heeft de school ook het hele jaar door allerlei activiteiten gepland met het thema 'Gouden jubileum'. Hoewel er op de universiteit altijd devotionals, concerten en andere activiteiten worden georganiseerd, wordt er dit jaar vooral moeite gedaan om het jubileum als middelpunt daarvan te hebben.

Broeder Wakefield zei dat de universiteit probeert om de viering niet alleen voor studenten en oud-studenten te organiseren, maar ook voor de mensen die in de buurt wonen – vooral de mensen die zich al sinds de oprichting van de universiteit in de omgeving bevinden.

'We zijn enthousiast', zei hij. 'Sommige mensen zijn hier al de hele vijftig jaar. We begonnen met twintig personeelsleden en zeventig tot tachtig studenten. Deze mensen hebben de universiteit zien ontwikkelen, met nu 2.400 studenten uit 70 verschillende landen.'

Hoewel de universiteit een zegen voor de omgeving is, heeft de school een invloed die veel verder reikt dan de staat Hawaiï.

Toen president McKay de eerste spade stak, zei hij dat de universiteit met twee doelen werd gebouwd: ten eerste voor dingen 'die met God en zijn koninkrijk te maken hebben', en ten tweede zodat mensen 'volwassenheid en karakter kunnen ontwikkelen en edele mannen en vrouwen kunnen worden.' ('Genuine Gold', Internet, http://w2.byuh.edu/jubilee/genuine_gold.php).

Broeder Wakefield zei dat de invloed van de universiteit is terug te vinden in de leiders die ze wereldwijd heeft gevormd.

'De universiteit heeft de opdracht voor leiders in Azië en Oceanië te zorgen.'

Broeder Wakefield zei dat er op enig moment in Tonga twaalf ringen waren. Alle twaalf ringpresidenten waren afgestudeerd aan BYU-Hawaiï.

Ondanks het succes in het opleiden en vormen van leiders voor de Polynesische landen, is het volgens broeder Wakefield even belangrijk om studenten uit Azië op te leiden.

Op veel Japanse universiteiten moeten jonge mensen die op zending

gaan het collegegeld tijdens hun zending doorbetalen om hun plaats op de universiteit bezet te houden, zei broeder Wakefield.

Op BYU-Hawai kunnen jongemannen op zending gaan en wordt er een plaats voor hen vrijgehouden. Daardoor kunnen ze met heel hun hart op zending gaan zonder zich zorgen te maken over hun opleiding en zonder een extra financiële verplichting.

Terwijl de universiteit de studenten helpt, zijn de gevolgen van het onderwijs op veel grotere schaal waarneembaar. In 1994 herhaalde ouderling Neal A. Maxwell (1926-2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen de woorden van president McKay, die zei dat de universiteit

mensen op veel verschillende plaatsen zou beïnvloeden.

'Er zal een grotere invloed van deze plaats uitgaan naarmate de Heer de weg bereidt om andere landen op aarde stapsgewijs te beïnvloeden', zei ouderling Maxwell. 'Tienduizenden mensen over de hele wereld die deze campus nooit zullen betreden, zullen gezegend en gediend worden door de duizenden die hier gestu-deerd hebben.' ('Inauguration', Internet, <http://www.byuh.edu/about/president/inauguration/maxwell.jsp>).

Meer informatie over BYU-Hawai en een volledige opsomming van de activiteiten, zijn op de website van de universiteit te vinden, www.byuh.edu. ■

Orkaan treft Cookeilanden en Samoa-eilanden

Verscheidene huizen van leden werden beschadigd toen de orkanen Nancy en Olaf in februari de Cookeilanden en de Samoa-eilanden troffen.

Hoewel er geen slachtoffers of gewonden onder de leden zijn gevallen, hebben de harde winden, de zware regenval en de golven van ruim twaalf meter hoog veel huizen beschadigd en verwoest.

De kerk heeft een aanzienlijke bijdrage geleverd voor hulpverlening op de eilanden, en de leden van de kerk in de getroffen gebieden hebben de mensen gehol-

pen die het hardst getroffen waren.

Op de Cookeilanden werden op de eilanden Aitutaki en Rarotonga veel huizen en gebouwen beschadigd. En op de eilanden Mitiaro, Atiu en Mauke werden huizen verwoest.

Op de Samoa-eilanden zijn bomen en elektrische leidingen omgewaaid. En aan de noordkust van Tutuila heeft de harde regen aardverschuivingen veroorzaakt.

De Manua-eilanden werden het hardst getroffen. Er was op de eilanden tijdelijk geen communicatie mogelijk. ■

Koor treedt sinds lange tijd in San Diego op

De laatste keer dat de inwoners van San Diego (Californië) in hun stad een optreden van het Morris Tabernakelkoor konden bijwonen, was David O. McKay (1873-1970) nog president van de kerk. Toen waren er nog maar drie miljoen leden van de kerk op aarde, en dertien tempels in vijf landen.

Vijfendertig jaar, verscheidene presidenten van de kerk, tientallen tempels en miljoenen leden later, waren vijfduizend inwoners van San Diego opnieuw in de gelegenheid om naar het koor te luisteren, toen het op 4 februari in de Cox Arena optrad.

Het was het eerste optreden van het koor in San Diego sinds 18 juli 1969, toen het tijdens het gedenkfest van het tweehonderdjarig bestaan van de stad optrad.

Het koor, dat werd begeleid door een ensemble van het Orchestra at Temple Square, trad in Zuid-Californië vier keer in twee dagen op. Na de uitvoering in San Diego, trad het koor de volgende dag drie keer in Los Angeles op.

Het optreden van het koor in Los Angeles was naar aanleiding van een uitnodiging van de American Choral Directors Association (ACDA) om als hoofdattractie tijdens hun tweejarige viering te zingen.

'We zijn vereerd met deze uitnodiging', zei Craig Jessop, de dirigent van

Het Mormoons Tabernakelkoor trad op in San Diego en Los Angeles (Californië)

het koor. 'Dit is waarlijk een van de hoogtepunten van kooruitvoeringen.'

De drie uitvoeringen van het koor in Los Angeles waren alleen toegankelijk voor leden van de ACDA. Twee van de concerten werden in de Walt Disney Concert Hall gehouden, en de andere in de Our Lady of the Angels Cathedral in Los Angeles.

Plaatselijke bewoners en koorliefhebbers uit verschillende delen van de Verenigde Staten en de wereld prezen het koor voor de uitvoeringen in Zuid-Californië.

Bill Geppert, vice-president en algemeen directeur van Cox Communications in San Diego zei: 'Ik ben diep geraakt door de pracht van deze uitvoering.'

Dr. Theo Schramm, predikant in de Immanuel Baptist Church in Huntington Beach (Californië), zei: 'Deze uitvoering van het Mormoons Tabernakelkoor was een hoogtepunt in mijn leven.'

Het koor kreeg tijdens de vier uitvoeringen verscheidene staande ovaties. ■

Church News heeft bijgedragen aan dit artikel.

BYUTV maakt enorme groei door

Hoewel veel mensen zeggen dat er niets goeds op de televisie is en dat er geen programma's met hoge normen zijn, laat BYUTV zien dat er wel degelijk iets goeds op de televisie is en dat opbouwende programma's niet alleen bestaan, maar ook succesvol kunnen zijn.

In 2000 kreeg Brigham Young University toegang tot een publieke zender. Zonder voldoende tijd om een solide programma te maken, begon het station programmablokken van vier uur te herhalen die al te zien waren op KBYU, het plaatselijke televisiestation op de campus.

Langzamerhand werden de kinderziektes verholpen en werd er een solider programma uitgezonden. Ondanks het eenvoudige begin wordt BYUTV nu in verschillende delen van de wereld via meer dan honderd kabel- en satellietssystemen naar ruim 32 miljoen huizen uitgezonden. De uitzendingen zijn over de hele wereld ook op www.byutv.org te volgen.

Hoewel het station de eerste jaren weinig succes had, is er over de hele wereld nu steeds meer vraag naar, waardoor het station hard groeit.

'De laatste twaalf tot veertien

maanden lijkt het wel of het hek van de dam is', zei Jim Bell, manager marketing en communicatie.

Als leden en mensen van andere kerken van de programma's van BYUTV hebben gehoord, vragen ze hun kabelbedrijf of ze het station ook willen uitzenden.

In Phoenix (Arizona) merkte een kabelbedrijf dat er steeds meer mensen hun abonnement annuleerden om op satelliet over te stappen. Verbaasd vroeg het bedrijf aan het personeel om te onderzoeken waarom de mensen hun abonnement annuleerden. Het personeel kwam erachter dat mensen op satelliet overstapten omdat ze BYUTV wilden ontvangen, die op de kabel niet te ontvangen was.

Sinds die tijd zendt het kabelbedrijf in Phoenix ook BYUTV uit, net als veel andere kabelbedrijven in de wereld. Onlangs is een kabelbedrijf in Lima (Peru) met uitzendingen van BYUTV begonnen. Een kabelbedrijf in Samoa begint binnenkort ook met het uitzenden van deze zender, en er komen veel aanvragen uit Latijns-Amerika binnen.

Hoewel de meeste programma's in het Engels worden uitgezonden, wordt er nu bekeken of er meer programma's vertaald kunnen worden. Maar veel internationale kijkers maakt het niet uit dat de uitzendingen niet in hun moedertaal worden uitgezonden.

Broeder Bell vertelde over een brief die het station van een vrouw had gekregen die schreef dat haar gezin geen Engels spreekt, maar dat

zij de televisie altijd op BYUTV heeft staan omdat er zo'n fijne sfeer van in huis komt. Ze zei dat als president Gordon B. Hinckley op tv is, zij en haar echtgenoot hun kinderen de profeet laten zien en uitleggen dat hij de man is waar ze het altijd over hebben.

Afhankelijk van het tijdstip kunnen kijkers een opera over Abinadi zien, of basketbalwedstrijden van BYU.

Met de verschillende programma's die beschikbaar zijn, hoopt het station dat leden en andere mensen geïnteresseerd blijven. Gebaseerd op de huidige vraag en de groei van

het station is de verwachting dat de trend zich zal voortzetten, zei broeder Bell.

'We moesten eerst bijna smeken of mensen onze programma's wilden uitzenden, maar nu kunnen we het aantal aanvragen bijna niet verwerken.' ■

Regionaal nieuws

Kort nieuws

Nieuw presidium voor ring Den Haag

De ring Den Haag heeft sinds 13 maart een nieuw ringpresidium. President Chris Kleijweg en zijn beide raadgevers zijn tijdens de halfjaarlijkse conferentie van de ring Den Haag met dank ontheven. Er is een nieuw ringpresidium ter ondersteuning voorgesteld en aangesteld, bestaande uit Frank Oddens, Daniël Peschier en Sylvain Gfeller. Broeder Kleijweg is tijdens de algemene conferentie op 2 april voorgesteld als gebiedszeventiger.

Tien jaar nieuwjaarsconcerten

In januari 1995 organiseerde de ring Apeldoorn voor het eerst een nieuwjaarsconcert. Sindsdien is elk nieuw jaar met een concert ingeluid, hetzij in Apeldoorn of in Groningen. Dit jaar was het de wijk Groningen die, tien jaar na de start in Apeldoorn, een nieuwjaarsconcert organiseerde. Dit concert kreeg een

bijzonder tintje doordat de tweede helft werd verzorgd door leden van het koor Moroni, die een verkorte uitvoering gaven van de al eerder met groot succes in Groningen opgevoerde musical *Jozef en de duizendkleurenjas*.

Lof voor jeugdkoor Young Moroni

Op 15 januari gaven de koren Moroni en Young Moroni, op uitnodiging van de Hervormde kerk in Almelo, een uitvoering van de musical *Jozef en de duizendkleurenjas*, gebaseerd op het bijbelverhaal van Jozef, die door zijn broers als slaaf wordt verkocht en door zijn geïnspi-

reerde dromenuitleg zowel Egypte als zijn eigen volk van de hongerdood redt. De reacties waren positief, en de organisator liet na afloop nog verschillende malen weten dat de bezoekers bijzonder enthousiast waren geweest over de voorstelling. In een bericht in de *Twentsche Courant Tubantia* werd deze omschreven als 'een charmante uitvoering, waarin goed gezongen werd. Alexander Noot stal de show met zijn farao als rockster. (...) Ook het jeugdkoor Young Moroni heeft Jozef al een aantal keren gezongen en de zangers ervan stonden dan ook vol zelfvertrouwen te zingen en te swingen.' ■

Zwitserse tempel bestaat 50 jaar

Op 11 september 1955 heeft president David O. McKay de tempel in Zwitserland ingewijd. Dit was de negende tempel die sinds de

herstelling van de kerk is gebouwd, en tevens de eerste op het oostelijk halfrond. Enkele jaren later is de eerste tempel in Engeland gebouwd;

tientallen jaren zijn de leden uit Nederland en België voor hun tempelverordeningen naar de Berntempel en de Londentempel gegaan. Daarin kwam pas verandering toen in 1987 de Frankfurtempel werd voltooid. Talloze Nederlandse en Vlaamse leden hebben in Zwitserland hun begiftiging ontvangen, zijn er verzegeld en hebben er tempelwerk voor hun voorouders gedaan.

Moroni en de Dode-Zeerollen

Deze zomer wordt het vijftigjarig bestaan van de Berntempel gevierd. Een letterlijk hoogtepunt van de viering is de plaatsing van een beeld van de engel Moroni op de toren van deze tempel. Enkele maanden geleden hebben de algemene autoriteiten hiertoe besloten; het beeld is of wordt rond het begin van de zomer geplaatst.

Bovendien zal in het ringcentrum in Zollikofen, het dorp dichtbij Bern waar ook de tempel staat, de tentoonstelling *Qumran, de Dode-Zeerollen* te zien zijn. Deze vindt plaats van 27 augustus t/m 10 september 2005.

Excursies en conferentie

Zowel in de zomer als in het najaar bestaat voor leden van de kerk die in het bezit zijn van een geldige tempelaanbeveling, de mogelijkheid om een excursie naar de Berntempel te maken, waarbij ze aan diensten in de tempel kunnen deelnemen en in de omgeving kunnen overnachten.

Op schriftelijke aanvraag van de priesterschapsleiders kunnen extra begiftigingsdiensten worden gehouden. Aanvragen voor extra diensten en voor overnachting kunnen worden gezonden aan:

*Bern Switzerland Temple,
Tempelstrasse 2 – Postfach,
CH-3052 Zollikofen.*

Telefonische informatie hierover is mogelijk via nummer 0041-31-915-5252.

Op zondag 11 september zal er in Bern een speciale conferentie plaatsvinden ter herdenking van de inwijding van de eerste tempel in Europa. Bij uitzonderlijk grote belangstelling

De Berntempel, waarvan dit jaar het vijftigjarig bestaan wordt gevierd.

zal deze conferentie per satelliet naar kerkgebouwen in de omgeving van Bern worden uitgezonden.

Informatie over de viering van het jubileum van de Berntempel is t.z.t. te vinden op de Zwitserse website van de kerk: www.kirche-jesu-christi.ch. ■

Nieuws over Kerknieuws

Frans Heijdemann

Onlangs hebben de algemene autoriteiten van de kerk gevraagd om regelmatig acht pagina's met regionaal nieuws in Kerknieuws (in de *Liabona*) op te nemen. Omdat het Nederlandse taalgebied relatief klein is, zullen de leden in Nederland, België en Suriname en de Nederlandstalige leden in andere landen (de Antillen, Indonesië, Duitsland, de VS., Canada) zich er goed voor moeten inzetten om dat waar te maken. Daarom moedigen we alle leden nog eens aan om berichten te sturen over alles wat voor anderen de moeite waard kan zijn om te lezen: activiteiten in ringen, wijken en gemeen-

tes, leden die door bijzondere prestaties zijn opgevallen, zendingservaringen, getuigenissen – er zijn heel wat mogelijkheden.

Vooraf verslagen van activiteiten voor kinderen en tieners krijgen we veel te zelden. Met kampen en andere zomeractiviteiten voor de deur, iets om in gedachte te houden! Het is niet nodig om een lang verhaal te schrijven: een paar goede opmerkingen kunnen al heel wat waard zijn. Ook wie geen perfect Nederlands schrijft, hoeft daar niet over in te zetten, want alle artikelen worden tweemaal gecontroleerd en waar nodig verbeterd.

Artikelen en foto's inzenden

Wie over een internetverbinding beschikt, kan artikelen het gemakkelijkst via e-mail inzenden. Het adres: nieuws@liahona.nl – maar u kunt ook artikelen inzenden via de pagina op de Nederlandse website van de kerk.

Andere mogelijkheden: een brief of diskette sturen aan de redacteur van Regionaal nieuws. Het adres (Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland) is meestal te vinden op blz. 1 van de *Liabona* en op blz. 16 van *Kerknieuws*.

Ook foto's zijn bijzonder welkom. Foto's afgedrukt op normaal fotopapier kunnen naar bovenstaand adres worden gestuurd. Pas op voor beschadiging of vlekken! Schrijf niet op de foto's zelf maar voeg eventueel een toelichting toe op een apart blad papier, en verpak de foto's goed. Digitale foto's kunnen op een diskette of cd naar hetzelfde adres worden gestuurd, of via e-mail naar: nieuws@liahona.nl.

Als u digitale foto's stuurt, behoud dan a.u.b. de hoogst mogelijke resolutie, anders kan de drukker ze niet goed verwerken.

De zendelingpagina

Veel aandacht blijkt nog altijd uit te gaan naar de pagina met adressen van zendelingen. Als er adressen ontbreken, is dat vaak te danken aan het niet tijdig ontvangen van de gegevens. Als een nieuwe zending zijn/haar oproep pas enkele weken

voor vertrek ontvangt, kan de naam van de nieuwe zending pas in *Kerknieuws* staan als hij/zij al drie maanden of langer is vertrokken. We moeten de artikelen voor *Regionaal nieuws* in *Kerknieuws* namelijk drie-eenhalve maand voor verschijning inleveren.

Natuurlijk kan een vergissing altijd voorkomen, en gebeurt het wel eens dat de naam van een zending nog even blijft staan terwijl hij/zij al terug is. Wanneer een zending onvoorzien eerder terugkomt, bijvoorbeeld in verband met ziekte, zal dat zonder meer al gebeuren.

Ondanks de mogelijke obstakels proberen we een volledig overzicht te blijven geven van wie er vanuit het Nederlandse taalgebied op zending zijn. Als een aanstaande zending zijn of haar oproep ontvangt, meld het dan zo spoedig mogelijk, en stuur liefst meteen een goede pasfoto mee. Houd er a.u.b. ook rekening mee dat we foto's van zendelingen alleen mogen plaatsen wanneer ze 'als zending gekleed' op de foto staan.

Abonnementen

Voor abonnementen op de *Liabona* kunt u het beste terecht bij de tijdschriftenvertegenwoordiger in de dichtstbijzijnde wijk of gemeente van de kerk. Overal ter wereld kunt u zich op de *Liabona* abonneren in de taal van uw keuze. Zo ken ik leden in Nederland die de *Liabona* in het Duits of in het Spaans lezen, en

weet ik dat deze Nederlandse uitgave ook door tientallen, wellicht zelfs honderden leden in de Verenigde Staten wordt gelezen. Informatie over abonnements heb ik als redacteur Regionaal nieuws niet, en het heeft dan ook geen zin om contact met mij op te nemen met vragen over de toezending van de *Liabona*. Wel dient u erop te rekenen dat het mei- en novembernummer pas rond het einde van de maand verschijnen omdat de verslagen van de april- en oktoberconferenties erin worden opgenomen. En het januarinummer komt vaak pas later in de maand aan doordat de verzending rond de feestdagen vertraging oploopt.

Mogen we op u rekenen?

Voor een goede berichtgeving zijn we afhankelijk van de medewerking van de lezers. U weet zelf wat voor activiteiten u in de kerk meemaakt en wat er echt de moeite waard is, maar hoe kunnen anderen dat te weten komen als u er niet wat over schrijft? Stimuleer ook anderen om over hun belevenissen in de kerk (of misschien belevenissen buiten de kerk die verband houden met het evangelie) wat te schrijven. Graag zouden we vooral van onze jongste en oudste lezers eens wat meer horen. Elk bericht, hoe klein ook, is welkom. ■

Frans Heijdemann, lid van de wijk Hengelo (ring Apeldoorn) is redacteur van de pagina's met regionaal nieuws.

In het zendingsveld

■ BELGIË/NEDERLAND

**Melina Neophytou
Diederik Linders**
*Zendingsgebied Brussel:
België/Nederland*
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ CANADA

**Stefan Caers
Betty Muntinga**
Canada Montreal Mission
1320 Boulevard Graham
Suite 110, Ville Mont-Royal
Quebec H3P 3C8, Canada

Gideon van Biemen

Canada Toronto West Mission
197 Country Court Blvd.,
Ste 203, Brampton
Ontario L6W4P6, Canada

■ DUITSLAND/OOSTERIK

Mike Vis
*Deutschland-Österreich Mission
München*
Lommelstrasse 7
D-81479 München, Deutschland

■ GRIEKENLAND

Mirjam Keuter
Athens Greece Mission
Panayias Elefthertrias 9
PO Box 51178, 14563 Kifissia,
Athene, Griekenland

■ GHANA

Rainier Gfeller
Ghana Accra Mission
P.O. Box 2585
Accra, Ghana

■ GROOT-BRITANNIË

**Jord Riekweil
Richard Stahl**
England Birmingham Mission
187 Penns Lane
Sutton Coldfield, West Midlands
B76 1JU, Engeland

Laurence Gfeller

**Kjell Buyses
Kenny-Boy Verwaard**
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds
Yorkshire, LS18 5AZ, Engeland

Patrick Speksnijder

**Rik Brouwer
Tim Navarro**
England London Mission
64-48 Princes Gate
Exhibition Road
South Kensington
London SW7 2PA, Engeland

Gabriëlle van Biemen

England London South Mission
The London Temple
Westpark Road
Newchapel, Surrey RH7 6NB
Engeland

Vincent Looyé

Richard Otto
England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham
Cheshire WA14 1NU
Engeland

Kevin Verdegem

Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH10 5SP
Schotland

■ INDONESIAË

Raymond Ng
Indonesia Jakarta Mission
Jalan Senopati No. 115
Kebayoran Baru
Jakarta 12190, Indonesia

■ JAPAN

Catherine Kleijweg
Japan Tokyo South Mission
1-7-7 Kichijoji Higashi-Cho
Musashino-shi
Tokyo 180-0002, Japan

■ Rusland

Alice van Oudheusden
Russia Novosibirsk Mission
Mochischenskaya Shosse 18,
2 etach, Pochtamt a'ai 208
630123 Novosibirsk
Rusland

Jonathan Verschuure

*Russia Yekaterinenburg
Mission*
Ul. Roboshikh 9, Office 1
620131 Yekaterinenburg
Rusland

■ VERENIGDE STATEN

Marissa Blom
N. Carolina Charlotte Mission
6425 Idlewild Rd. Ste. 104
Charlotte, NC 28212, USA

Peter Erkamp

Illinois Chicago Mission
3295 N Arlington
Heights Ste 108
Arlington Heights
Illinois, 60004-1588, USA

Martin Kleijweg

Utah Provo Mission
2500 N University
Ave Ste 100, Provo
Utah 84604, USA

■ WEST-INDIË

Jan Reijnders

Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932, Paramaribo
Suriname

Danny Ng

Daniel Witte
West Indies Mission
P.O. Bag 543, Valsayn
Trinidad
West Indies

Nieuwe zendelingen

Naam:
Diederik Linders
Unit:
Den Bosch (ring Rotterdam)
Aanvang zending:
26 januari 2005
Zendingsgebied:
Brussel (België/Nederland)

Naam:
Mike Vis
Unit:
Zoetermeer (ring Den Haag)
Aanvang zending:
15 februari 2005
Zendingsgebied:
München (Duitsland/Oostenrijk)

Naam:
Jonathan Verschuure
Unit:
Leuven (ring Antwerpen)
Aanvang zending:
15 december 2004
Zendingsgebied:
Jekaterinenburg (Rusland)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingscentrum, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto (als zending gekleed)! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt doorgaans vier tot vijf maanden tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Regionaal nieuws Liahona
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's liefst in een enveloppe of tussen een opgevouwen, onbeschreven blad papier opsturen; niet met lijm, plakband, nietjes of paperclips vastmaken, niet op foto's schrijven.

Familieleden van zendelingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familie lid op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de redactie van Regionaal nieuws. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan. Ook als iemand al van zending terug is, maar nog vermeld staat op deze bladzijde, kunt u dat doorgeven aan de redactie.

Verheug u in zendingswerk

Zoek met een gebed in het hart uit deze boodschap de teksten en leringen uit die

tegenmoet komen aan de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen die ermee verband houden en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

De profeet Joseph Smith: 'Als de hele wereld nu eens dit evangelie zou omarmen? Dan zouden ze het onderling eens worden en zouden de zegeningen Gods over de mensen worden uitgestort. Daarnaar verlangt mijn hele ziel.' (*History of the Church*, deel 5, p. 259.)

Waarom verheugen we ons in het verkondigen van het evangelie?

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Het herstelde evangelie van Jezus Christus draagt in zich de macht om diep en blijvend geluk aan de mensenzien te schenken — iets dat de rest van de tijd en eeuwigheid van waarde zal zijn en gekoesterd zal worden. Ons doel is meer dan mensen lid te maken van onze kerk; we hebben hun het volledig herstelde evangelie van Jezus Christus te bieden.' ('De essentiële rol van zendingswerk door leden', *Liabona*, mei 2003, p. 40.)

President Gordon B. Hinckley: 'Je kunt nooit weten wat de consequenties zijn als je met iemand anders over de kerk praat. (...) Probeer het eens. Proef de zoete, fantastische vreugde

die u krijgt als u uw getuigenis van dit werk aan anderen geeft.' (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], pp. 373–374.)

Hoe kan ik een evangeliesprek mogelijk maken?

Alma 17:11: 'Gaat uit (...) opdat gij hun in Mij een goed voorbeeld zult tonen, en ik zal u tot een werktuig in mijn handen maken tot behoud van vele zielen.'

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium:

'Ongeacht uw omstandigheden, zusters, kan uw invloed ongelooflijk verrijkend zijn. Ik geloof dat sommigen van u er niet echt van overtuigd zijn dat u anderen tot zegen kunt zijn. Veelal doet u dat niet in een maatschappelijke functie maar door uw rechtschapen voorbeeld en de ontelbare kleine blijken van liefde en genegenheid, die u zonder erbij na te denken geeft, en vaak van mens tot mens.' ('Door de hemel gezonden', *Liabona*, november 2002, p. 111.)

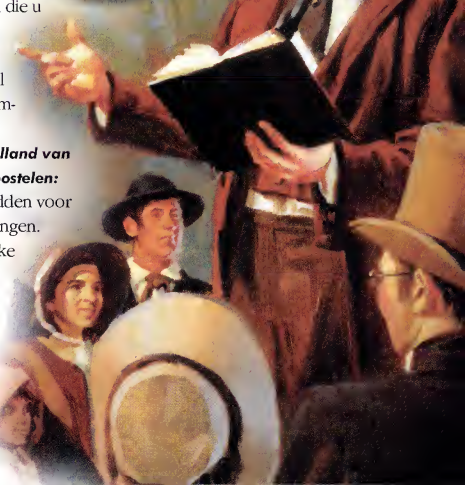
Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen:

'[U kunt] ook elke dag bidden voor [uw] eigen zendingservaringen. Bid dat onder de goddelijke voorzienigheid van dergelijke zaken de zendingsgelegenheid waarnaar u verlangt, al voorbereid is in het

hart van iemand die wat u heeft wil hebben en dat ook nodig heeft.' ('Gij zult mijn getuigen zijn', *Liabona*, juli 2001, p. 16.)

Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-

presidente: 'Maar al te vaak staan we toe dat remmingen en angsten, onverwachte hindernissen, onzekerheid, aanhoudende vormen van afleiding, verkeerd geïnformeerde buitenstaanders — de lijst gaat maar door — ons tegenhouden om anderen te vertellen over de waarheden die wij zo koesteren. (...) [Maar] laten we eraan denken dat ieder van ons die zijn leven verliest om Jezus' wil, het zal terugkrijgen.' ('Bearing Record: Nothing Compares to It', uit *Ye Shall Bear Record of Me: Talks from the 2001 BYU Women's Conference* [2002], pp. 21–22.) ■

Gered tijdens het kamp

MARÍA ESPINOZA ALVEAL

We hadden veel plezier gehad, maar het einde moest gered worden.

Ik herinner me dat we een keer een bijna volmaakt jongevrouwenkamp hadden gehad. Ons kamp, dat Spiegel van de Maan heette, werd gehouden aan de voet van een berg in het midden van Chili. Er heerste een bijzondere sfeer. En ons geluk en onderlinge liefde beklemtoonden de natuurlijke schoonheid van de plek.

Toen we naar de bergen keken, naar de watervallen en het gezang van vogels luisterden, 's ochtends de zon en 's avonds de maan en de sterren

zagen, moesten we het bestaan van onze goddelijke Schepper wel erkennen. Meer dan ooit waardeerden we de grote liefde die onze hemelse Vader voor ons had.

Gedurende de week waren ons getuigenis en onze vriendschapsbanden gesterkt. We hadden zoveel geleerd — bouwen, koken, geloven in onze eigen mogelijkheden. En we waren gelukkig.

Nu brak de vierde en laatste dag aan, de dag waar we naar hadden uitgekeken. We zouden

bij zonsopgang een getuigenisdienst houden. We moesten erg vroeg opstaan, maar we zagen er echt naar uit. Vóór de getuigenisdienst kregen we brieven die onze ouders hadden geschreven. Velen van ons huilden bij het lezen van die brieven, en we waren dankbaar voor die momenten.

Toen we later ons getuigenis gaven, verdwenen de sterren en rees de zon boven de bergen uit. Wat een prachtige ochtend! De dienst kwam ten einde en we bereidden ons net voor op de rest van de dag, toen de hemel betrok. Er begon wat motregen te vallen.

Toen de regen begon, kwamen we bijeen om te bidden en onze hemelse Vader te vragen het slechte weer tegen te houden, zodat we onze kampeerervaring af konden maken. Uiteraard baden we dat zijn wil moest geschieden. Als Hij vond dat de regen moest doorgaan, zouden we dat blijmoedig aanvaarden.

De regen begon harder neer te komen, en het werd veel kouder. We begonnen tenten af te breken en alles op te bergen.

Toen gingen de kampleidster en ik langs een waterval naar beneden, waar we in de regen neerknielden en onze hemelse Vader vroegen om te zorgen dat alles goed kwam. Toen we opstonden, hadden we er vertrouwen in dat alles goed zou komen.

Enkele minuten nadat we in het kamp waren teruggekeerd, kwam er een man aanrijden die enkele kilometers verderop woonde. Hij had ons vier dagen eerder naar het kamp zien reizen. Nu kwam hij ons helpen. Hij vroeg of we een telefoonnummer wisten om naar de stad te bellen en onze bus eerder te laten komen.

Toen hij alle informatie had, vertrok hij om het telefoonkje te plegen, waarna hij terugkwam om ons bij hem thuis onderdak te bieden. Hij moest vaak heen en weer rijden, maar dat leek hem niet te deren. Ook al was hij geen lid van de kerk, voor ons was hij een engel.

We beseften dat God echt over ons waakt en dat Hij voor ons zorgt. Hij voorzorg door middel van deze man in onze behoeften. 'God hoorde ons hulpgeroep en verhoorde onze gebeden' (Mosiah 9:18).

Voor ons was dit een fantastische afsluiting van het kamp. ■

Maria Espinoza Alveal is lid van de wijk Antártica Chilena in de ring Chillán-Nuble (Chil).

EEN HEERLIJK JONGEVROUWENKAMP PLANNEN

Een kamp kan een heerlijke plek zijn waar jongevrouwen leren over hun hemelse Vader en het plan dat Hij voor hen heeft. Een goede manier om het kamp zinvol te maken, is een thema te kiezen, bijvoorbeeld 'een tekst [...], een naam voor het kamp, of een slagzin of leuze waarmee evangeliebeginselen, de waarden voor jongevrouwen of de doelen van het kamp worden ondersteund.' (Zie het *Handboek jongevrouwenkamp* [2002], p. 81.)

Hier volgen enkele richtlijnen voor het gebruik van de vereisten in het handboek voor het kamp. Plan activiteiten waarmee u de jongevrouwen helpt om:

• **Diensbaar te zijn.** Ten minste negen vereisten gaan over diensten verrichten voor anderen. Jongevrouwen kunnen 'vreugde beleven tijdens activiteiten in de buitenlucht, waardoor hun liefde voor elkaar en voor het evangelie zal toenemen en waardoor ze zich vaster zullen voornemen om samen "te allen tijde als getuigen van God te staan, in alle dingen en in alle plaatsen"' (*Handboek jongevrouwenkamp*, p. 1.)

• **Geestelijke ervaringen te krijgen.** Ten minste negentien vereisten in het handboek moedigen jongevrouwen aan om ernaar te streven om de Geest bij zich te hebben. 'Ergens in de natuur staat je een verrassing te wachten waardoor je je beter zult voelen, en die in de tijd daarna een inspiratiebron voor je zal zijn.' (*Handboek jongevrouwenkamp*, p. 1)

• **Zich voor te bereiden op hun rol als vrouw, moeder en leidster.** Ten minste 42 vereisten draaien om de vaardigheden die jongevrouwen in hun toekomstige rollen kunnen gebruiken. Stelt u zich voor dat de jongevrouwen 'thuis[komen] en tot dingen in staat [zijn] die [ze] daarvoor nooit gekund [hebben].' (*Handboek jongevrouwenkamp*, p. 7.)

• **Hun identiteit als dochter van God te begrijpen.** Ten minste twaalf vereisten geven de jongevrouwen ervaring met werken en lichamelijke activiteiten, en zestien vereisten stellen hen in staat hun identiteit te ontdekken door middel van leidinggeven. 'Activiteiten (...) die

veel lichamelijke inspanning vereisen, kunnen bijdragen aan het zelfvertrouwen van de jongevrouwen [en hen het gevoel geven dat ze iets gepresteerd hebben].' (*Handboek jongevrouwen*, p. 52.)

Waarom tegenspoed.

Hoe we met moeilijkheden omgaan kan ons inzicht geven in wie we zijn en wie we kunnen worden.

OUDERLING D. ALLEN ANDERSEN

Gebiedszeventiger
Gebied Azië

Er wordt gezegd dat er zich in ieders leven weleens donkere wolken samepakken. Maar waarom ontladen zich soms juist in ons leven heftige onweersbuien? God heeft deze wereld in zijn liefde geschapen om ons geluk te bevorderen. Waarom krijgen we hier dan toch te maken met onaangename en onverwachte verrassingen, die ons pijn, frustratie en verdriet bezorgen? En het is zeker niet eerlijk dat sommige mensen in hun leven meer tegenspoed dan anderen lijken te hebben!

Laten we eens kijken naar de oorzaken van tegenspoed. Koning Benjamin merkt over zonde op: 'Ik kan u niet alle manieren vertellen waarop gij zonde kunt begaan, want er zijn allerlei wegen en wijzen, ja, zovele dat ik ze niet tellen kan' (Mosiah 4:29). Dat kan ook gezegd worden van al het onheil dat in een mensenleven kan toeslaan. Het is niet te tellen. Tegenspoed kan uit onze eigen daden voortkomen; maar ook uit de daden van anderen. Tegenspoed maakt ook deel uit van het leven zelf of kent zijn oorzaak in onzichtbare of onbegrepen

oorzaken. Er is eigenlijk geen bevredigende manier om met al die levensmoeilijkheden om te gaan, of ze zelfs maar te begrijpen, indien men niet gelooft in een liefdevolle hemelse Vader, het heilsplan en het bestaan voor en na dit leven.

Tot kastijding

Wellicht kunnen we deze moeilijkheden ter vereenvoudiging in twee categorieën onderbrengen: moeilijkheden die voortvloeien uit onze keuzes en daden, en moeilijkheden die voortvloeien uit alle andere wisselvalligheden van het leven. We zijn verantwoordelijkheid voor de eerste.

In een tijd dat de heiligen grote vervolging ondervonden en uit hun huis in Jackson County (Missouri) waren verdreven, heeft de Heer gezegd: 'Ik, de Heer, heb toegestaan dat de rampspoed waarmee zij zijn bezocht hen heeft getroffen, en wel ten gevolge van hun overtredingen' (LV 101:2). Tegenspoed en moeilijkheden die moeiteloos kunnen worden teruggevoerd op onze daden, zijn voor ons misschien het gemakkelijkst te begrijpen. En ze hebben een goddelijk doel. De Heer heeft uitgelegd: 'Want allen die geen kastijding willen verdragen,

Zuster Ye bezat niet veel geld en goed, maar ze had iets vredigs over zich en was zo opgewekt, zoals ik niet vaak was tegengekomen.

De grote wijsheid van God

Soms dienen er zich moeilijkheden aan waarvan we denken: waar heb ik dit aan te danken? Hoe we met deze moeilijkheden omgaan kan ons inzicht geven in wie we zijn en wie we kunnen worden.

Ik ken een heldin. Ze weet niet dat ik haar een heldin vind. Ik heb haar maar één keer ontmoet, maar ze heeft grote indruk op

maar Mij verloochenen, kunnen niet worden geheiligd' (vs. 5).

Als de Heer ons kastijdt, is de keus aan ons. Wijzen we onze verantwoordelijkheid af als we worden geconfronteerd met de gevolgen van onze daden en wenden we ons van God en zijn corrigerende liefde af? Of onderwerpen we ons geduldig, leren we de les en groeien we in rechtschapenheid?

De apostel Paulus heeft geschreven: 'Want wie Hij lief heeft, tuchtigt de Here, en Hij kastijdt iedere zoon, die Hij aanneemt' (Hebreeën 12:6). Kastijding is niet een pijnloos proces!

Paulus vervolgt:

'Als tuchtiging hebt gij dit te dragen: God behandelt u als zonen. Want is er wel een zoon, die door zijn vader niet getuchtigd wordt? (...)

Want alle tucht schijnt op het ogenblik zelf geen vreugde, maar smart te brengen, doch later brengt zij hun, die erdoor geoefend zijn, een vreedzame vrucht, die bestaat in gerechtigheid' (vss. 7, 11).

mij gemaakt. Nadat ik haar had ontmoet, heb ik navraag gedaan bij de zendingen, haar ringpresident, en de zendingpresident, en dat heeft mijn respect voor haar alleen maar vergroot. Ik heb het over zuster Ye Hui Hua uit de ring Tainan in Taiwan. Ik heb haar ontmoet toen ik voor een ringconferentie in Tainan was. Ze was aan het werk in de tuin bij het kerkgebouw. Het ontging mij niet dat ze veel geluk uitstraalde. Toen we met elkaar spraken, gaf ze haar getuigenis en verwoordde ze haar dank voor haar vele zegeningen. Toen we afscheid namen voelde ik mij verwarmd door haar blijde levenskracht, maar moest ik ook bekennen dat ik lang niet zo dankbaar was voor mijn zegeningen als zij voor de hare. Het was duidelijk dat ze niet veel geld en goed bezat, maar ze had iets vredigs over zich en was zo opgewekt, zoals ik niet vaak was tegengekomen. Toen ik bij anderen naar haar informeerde, kreeg ik haar verhaal te horen.

Als jonge vrouw wilde ze heel graag naar de universiteit, maar gezien de financiële situatie thuis kon dat niet doorgaan. In plaats daarvan zocht ze een baan en gaf haar

In een tijd van grote vervolging leerden de heiligen in Missouri dat hun beproevingen een goddelijk doel dienden.

inkomen aan haar vader, van wie ze zielsveel hield en die een goed mens was. Toen ze getrouwd was, kwamen de zendelingen in antwoord op haar gebeden bij haar en haar man langs. Haar man had echter een slechte gezondheid en overleed, waardoor zuster Ye met drie kleine kinderen en een klein inkomen achterbleef. Na de dood van haar man moest zuster Ye verschillende baantjes aannemen om haar gezin te kunnen onderhouden. Het lukte haar om elke dag wat geld opzij te leggen, zodat haar kinderen op zending konden gaan. Alle drie haar kinderen zijn nu op zending geweest; twee in Taiwan en een op Temple Square in Salt Lake City. Een van haar zoons werd na zijn zending ziek en overleed.

Tegen de zendelingen die op mijn verzoek met haar hebben gesproken, zei ze: 'Ik kan geen enkele reden bedenken waarom ik zo beproefd word, maar ik geloof dat het volgens Gods grote wijsheid is. Ik heb diepe waardering gekregen voor het heilsplan van onze hemelse Vader, het is me ook duidelijker geworden. Ik geloof dat we alleen begrijpen wat Hij met ons voor heeft als we zijn geboden bewaren. Ik dank God dagelijks voor mijn leven op aarde. Als ik beproevingen heb, denk ik eraan dat anderen ook pijn hebben. Als er iemand ziek is of hulp nodig heeft, bid ik wat ik kan doen om te helpen, en de Heer laat me weten wat ik kan doen.'

De zendelingen zien zuster Ye — 'Mama Ye', zoals ze haar liefkozend noemen — vaak de struiken bijknippen of de tuin van de kerk aanharken. Ze zeggen dat zij de 'tweede moeder' van iedere zending is en dat ze voor hen zorgt als ware het haar eigen kinderen.

Toen de profeet Joseph Smith in de gevangenis van Liberty om hulp smeekte, leerde bij dat de Heer ons door onze moeilijkheden en smarten zal loodsen.

Geloofsbeginzelen

Ik denk dat ik zuster Ye, stralend aan het werk in de tuin van de kerk in Tainan, tuingereedschap in haar hand, dankbaar voor haar zegeningen, lang op mijn netvlies zal hebben — zuster Ye, aan wie de mogelijkheden tot onderwijs en een comfortabel leven voorbijgingen, die te maken kreeg met de dood van dierbaren, en die herhaaldelijk offers heeft gebracht voor haar kinderen en anderen. Welke geloofsbeginzelen onderscheiden zuster Ye van mensen die, wanneer zij met beproeving worden geconfronteerd, God vaarwel zeggen en sterven? (Zie Job 2:9.)

Van belang hierbij is de zekerheid dat onze liefdevolle hemelse Vader en begripvolle Heiland zich bewust zijn van onze situatie. Doordat Zij wijzer zijn en meer inzicht hebben, zullen zij niet toestaan dat wij ook maar één beproeving krijgen die ons niet eeuwig ten goede komt, als we daar goed mee omgaan. Ik put grote troost uit de raad die de profeet Joseph Smith in de gevangenis te Liberty kreeg. De Heer noemde een reeks afschuwelijke beproevingen op, daar liet Hij woorden van troost en raad op volgen:

'Weet dan, mijn zoon, dat al deze dingen u ondervindend zullen geven en voor uw bestwil zullen zijn.

'De Zoon des Mensen is onder dat alles afgedaald. Zijt gij groter dan Hij?

'Welnu, houd vol op uw weg, en het priesterschap zal met u blijven; want hun grenzen zijn vastgesteld, zij kunnen die niet overschrijden. Uw dagen zijn bekend en uw jaren zullen niet verminderd worden; daarom, vrees niet wat de mens kan doen, want God zal met u zijn tot in alle eeuwigheid' (1V 122:7-9).

Wat een geweldige raad in deze drie verzen! De Heer

***Vlak voor zijn bitterste
lijdensuur was de Heer anderen
aan het dienen.***

kent onze beproevingen; Hij heeft meer geleden dan wij, begrijpt wat we doormaken en kan ons door onze moeilijkheden en smarten heen loodsen. Onze moeilijkheden kunnen ons ten goede komen en kunnen de grenzen die Hij heeft gesteld niet overschrijden.

We kunnen uit de Schriften en de woorden van de profeten leren hoe we met moeilijkheden en beproevingen moeten omgaan. We benaderen problemen met geduld en in geloof. Terwijl hij maandenlang leed in de gevangenis te Liberty, smeekte de profeet Joseph Smith de Heer om het lijden van de heiligen te verlichten. De Heer antwoordde onder meer:

‘Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn;
‘en dan, indien gij het goed doorstaat, zal God u ten hemel verhogen; gij zult over al uw vijanden zegevieren’ (LV 121:7-8).

De Heer heeft de profeet ook een en ander geleerd in een openbaring aangaande de vervolging van de Heiligen in Missouri: ‘Daarom, laat uw hart vertroost zijn aangaande Zion; want alle vlees is in mijn handen; wees stil en weet dat Ik God ben’ (LV 101:16).

Zorg voor anderen schenkt vreugde

Gaat het bij de tegenspoed waarmee we te maken krijgen om meer dan alleen geloof en geduld? Ik ben van

mening dat er nog een punt van overweging is, een sleutel die ervoor heeft gezorgd dat zuster Ye in Tainan haar beproevingen niet alleen overleefde, maar ook nog eens vreugde ervoer. Zoals altijd is de Heiland ons voorbeeld. Hij onderwees in deze ver-

borgenheid aan de vooravond van zijn grote lijden in de hof van Getsemane, op een tijdstip dat Hij wist dat Hij binnen een paar uur onbegrijpelijke pijn en smart zou doormaken. Hij was met zijn apostelen in de bovenzaal samengekomen en onderwees hen in heilige verordeningen en beginselen. Met het uur van grote smart zo dichtbij had Hij zich de steun en troost van zijn medestanders kunnen laten welgevalen. Maar in plaats daarvan ‘deed Hij water in het bekken en begon de voeten der discipelen te wassen, en af te drogen met de doek, waarmee Hij omgord was.’ Toen leerde Hij hun: ‘Indien nu Ik, uw Here en Meester, u de voeten gewassen heb, behoort ook gij elkander de voeten te wassen; want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij doet, gelijk Ik u gedaan heb. (...) Indien gij dit weet, *zalig zijt gij, als gij het doet*’ (Johannes 13:5, 14-15, 17; cursivering toegevoegd).

Vlak voor zijn bitterste lijdensuur was de Heer anderen aan het dienen. Ik ben van mening dat dit het geheim is dat zuster Ye heeft ontdekt en dat wij allen voor onszelf kunnen ontdekken. Gedurende onze tegenspoed kunnen ons geloof en geduld ons troost en vrede schenken, en onze liefde en zorg voor anderen kunnen ons vreugde schenken. Laten we het voorbeeld van de Heiland volgen en ons tot Hem wenden, in het besef dat al onze beproevingen voor ons bestwil zijn, zoals Hij beloofd heeft. ■

HET GEZIN VERSTERKEN

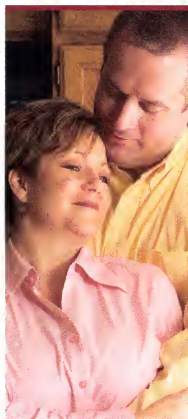
EEN PLECHTIGE TAAK OM VAN ELKAAR TE HOUDEN EN VOOR ELKAAR TE ZORGEN

Een serie artikelen ter ondersteuning van uw studie en gebruik van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld.'

*'Man en vrouw hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen. (...) Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen in liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stoffelijke en geestelijke behoeften, ze te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven en gezaggetrouwe burgers geboren te zijn, waar ze zich ook mogen bevinden.'*¹

Liefde en harmonie

President Gordon B. Hinckley: 'Ik ben van mening dat een gelukkig huwelijk niet zozeer een zaak van romantiek is als wel een zaak

van oprechte zorg voor het comfort en welzijn van de partner, wat onder meer inhoudt dat men bereid is zwakheden en fouten door de vingers te zien.²

President Ezra Taft Benson (1899–1994) gaf dit advies: 'Het geheim van een gelukkig huwelijk is God en elkaar dienen. Het doel van het huwelijk is eenheid, maar ook zelfontwikkeling. Hoe meer we elkaar dienen, hoe groter onze geestelijke en emotionele groei zal zijn.'³

Harmonie in het huwelijk ontstaat niet automatisch of zonder inzet. De romantische liefde moet rijpen tot een sterke verbondenheid om de geestelijke harmonie in het huwelijk te bevorderen. 'Eenheid in het

huwelijk vergt enorm veel geduld en volharding, en een helder beeld van wat iemands prioriteiten zijn', legt huwelijkstherapeut Victor B. Cline uit. 'Liefde tussen man en vrouw is een geweldig geschenk, maar we moeten wel leren het volledig te geven om het ten volle terug te krijgen.'⁴

Geen ander

In 1831 verklaarde de Heer: 'Gij zult u vrouw liefhebben met geheel uw hart, en haar aankleven en geen ander' (IV 42:22). Over dit gebod heeft president Spencer W. Kimball (1895–1985) verklaard: 'De woorden *geen ander* sluiten alles en iedereen uit. De huwelijkspartner wordt de belangrijkste persoon in het leven van de man of vrouw. Het sociale leven, het beroep, een politieke carrière of welke andere interesse, persoon, of zaak ook mag nooit voorrang krijgen boven de huwelijkspartner.'⁵ De man of vrouw die kinderen, vrienden, carrière, hobby's of kerkroepingen vóór de huwelijksrelatie plaatst, overtreedt daarmee het gebod 'geen ander'.

Satan is vastbesloten de wig van onenigheid tussen huwelijkspartners te drijven. Als hij een van beide partners ervan kan overtuigen dat er iets is dat belangrijker is dan de voornaamste relatie hier en in de eeuwigheid, heeft hij een slag gewonnen in zijn strijd tegen het gezin en tegen Gods plan. Daarom moeten we veel zorg besteden aan de huwelijksrelatie en die verrijken, koesteren en verdiepen.

Koorddansers

Een toegewijde huwelijkspartner die bovendien ook een liefdevolle, plichtsetrouwe ouder wil zijn, heeft veel weg van een koorddanser. Ouders hebben de taak van God gekregen om hun 'kinderen in licht en waarheid groot te brengen' (IV 93:40). Maar die taak kan zoveel tijd in beslag nemen en bij tijden emotioneel dermate veeleisend zijn dat zij, als man en vrouw niet oppassen, de huwelijksrelatie kan belemmeren of zelfs schade toebrengen. President David O. McKay (1873–1970) en andere kerkleiders hebben de volgende goede raad van Theodore Hesburgh, president van de University of Notre Dame, geciteerd als leidraad

Prijs uw kinderen meer dan u ze straft. Prijs ze voor de kleinste prestatie.'

voor huwelijkspartners die hun prioriteiten op een rijtje willen hebben: 'Het belangrijkste dat een vader kan doen voor zijn kinderen is hun moeder lief te hebben.'⁶ Kinderen die opgroeien in de gloed van een liefdevol huwelijk genieten een gevoel van veiligheid dat vaak afwezig is wanneer andere zaken en bezigheden die belangrijkste relatie verduisteren. President Benson heeft gezegd: 'Echtgenoten die elkaar liefhebben, zullen ontdekken dat liefde en trouw beantwoord worden. Die liefde zal een koesterende sfeer scheppen voor de emotionele groei van de kinderen.'⁷

Kinderen hebben behoefte aan liefde en complimentjes

'Onze jonge mensen hebben liefde en aandacht nodig, geen verwennen', heeft president Benson gezegd. 'Ze hebben van hun ouders medeleven en begrip nodig, geen onverschilligheid. Ze hebben tijd van hun ouders nodig. De liefdevolle leringen van een moeder en haar liefde en vertrouwen in de tiener kunnen hem letterlijk redden van een goddeloze wereld.'⁸ 'Prijs uw kinderen meer dan u ze straft', raadde hij aan. 'Prijs ze voor de kleinste prestatie. (...) Moedig uw kinderen om naar u toe te komen (...) met hun problemen en vragen door elke dag naar ze te luisteren.'⁹

President Hinckley heeft gezegd: 'Mijn smeekbede is: red de kinderen. Te veel kinderen leven met pijn en angst, in eenzaamheid en wanhoop. Kinderen kunnen niet buiten zonlicht. (...) Zij hebben behoefte aan liefde en zorg. Elk thuis, ongeacht de prijs van het huis, kan een liefdevolle sfeer bieden, wat een hemelse sfeer is.'¹⁰ ■

NOTEN

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
2. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, [1997], p. 325.
3. 'De grondbeginselen van duurzame banden in het gezin', *De Ster*, april 1983, p. 123.
4. 'Healing Wounds in Marriage', *Entsign*, juli 1993, p. 16.
5. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, Edward L. Kimball (red.), 1982, p. 311.
6. In: 'Quotable Quotes', *Reader's Digest*, januari 1963, p. 25; zie ook Gordon B. Hinckley, 'Een liefdevolle en vriendschappelijke hand toesteken', *De Ster*, april 1983, p. 152.
7. *De Ster*, april 1983, p. 123.
8. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, (1988), p. 497.
9. 'De cervolle positie van de vrouw', *De Ster*, april 1982, p. 204.
10. 'Red de kinderen', *De Ster*, januari 1995, p. 53.

De Presiderende Bisschap

Dit is het zesde van een reeks artikelen over de priesterschap en hun doelen.

BISSCHOP KEITH B. MCMULLIN

Tweede raadgever in de Presiderende Bisschap

Onlangs presideerde ik een ringconferentie. Het was een nieuwe ring, die pas een half jaar daarvoor was gesticht, en dit was de eerste conferentie van de ring sinds hij uit een district was gevormd. De nieuwe ringpresident en ik overlegden en aan het eind van het gesprek vroeg ik of hij nog vragen had. Zijn eerste vraag was: 'Kunt u me iets meer vertellen over de Presiderende Bisschap?' Hij voegde daaraan toe: 'Ik wist niet eens dat er een Presiderende Bisschap was totdat ik een brief kreeg waarin stond dat u onze

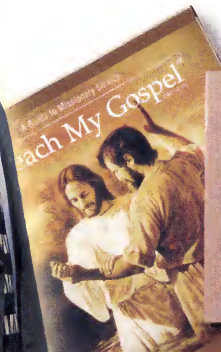
conferentie zou presideren.' Die vraag was mij niet vreemd.

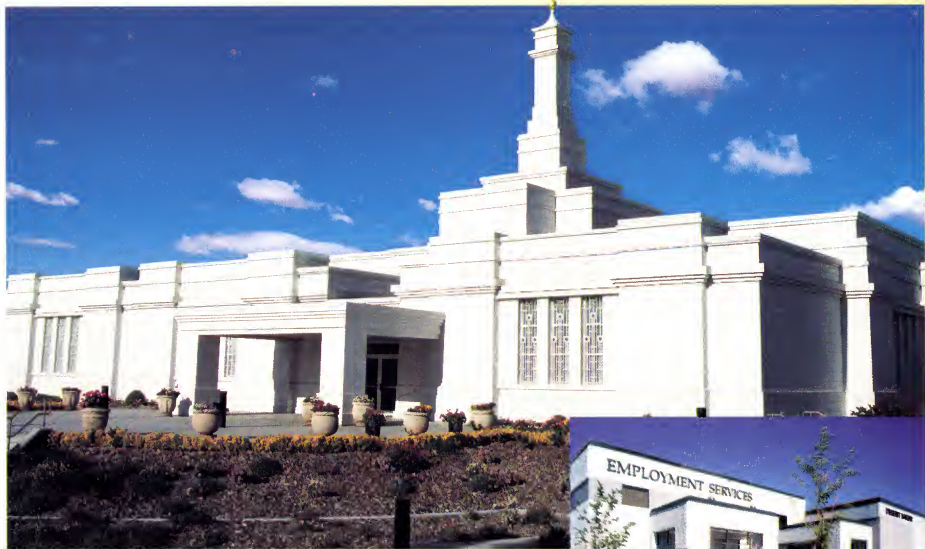
Ik legde aan deze ringpresident uit wat de Presiderende Bisschap is, aan wie we rapporteren en welke taken we hebben. Ik legde uit dat de Presiderende Bisschap onder toezicht van het Eerste Presidium functioneert als het presidium van de Aäronische priesterschap van de kerk (zie LV 107:15) en dat de Presiderende Bisschap ook leiding geeft aan de materiële zaken van de kerk (zie LV 107:68).

Presidium van de Aäronische priesterschap

De presiderende bisschop van de kerk — bisschop H. David Burton — bezit als president van de Aäronische priesterschap de sleutels. Hij oefent deze sleutels uit op aanwijzing van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen.

Bisschop Burton heeft zitting in de leidinggevende priesterschapsraad, die bestaat uit leden van het Quorum der Twaalf Apostelen en andere algemene autoriteiten. Deze raad evalueert de voorstellen

De Presiderende Bisschap fungeert als het presidium van de Aäronische priesterschap en heeft ook een hand in de aardse, of materiële, steun aan de heiligen wereldwijd, zodat die beslag kunnen leggen op de zegeningen van het eeuwig evangelie. Linksboven: bisschop Richard C. Edgley, eerste raadgever; bisschop H. David Burton, presiderende bisschop; bisschop Keith B. McMullin, tweede raadgever.

van het algemeen jongemannenpresidium en biedt raad en leiding aangaande het jongemannenprogramma. Op deze manier blijft de Presiderende Bisschap op de hoogte van het werk van het algemeen jongemannenpresidium en het activiteitenprogramma van de jongemannen in de kerk.

Leiding geven aan materiële zaken

De Presiderende Bisschap geeft ook leiding aan de materiële zaken van de kerk. Deze materiële zaken omvatten zaken die te maken hebben met tiende en vastengaven; rapportering, besteding en beheer van fondsen; en het welzijnsprogramma van de kerk en haar humanitaire-hulpacties. De gebouwen van de kerk vallen ook onder de Presiderende Bisschap; alsmede de ledenadministratie; de fabricage van tempelkleding; en de materialen die worden gebruikt voor het onderwijs in en de

verkondiging van het evangelie (en alles wat daar bij komt kijken, zoals vertalen, drukken, binden en verspreiden). Materialen zoals de Schriften, lesboeken, posters, dvd's, video's, leermiddelen en de kerkelijke tijdschriften — alle ter bevordering van het geestelijke doel van de kerk. Alle leden van de Presiderende Bisschap zijn algemeen autoriteit en als zodanig kunnen zij alles doen wat het Eerste Presidium of het Quorum der Twaalf Apostelen hun vragen te doen. En zo kwam het dat ik de opdracht had gekregen een ringconferentie te presideren waar mij deze vraag werd voorgelegd.

De meeste mensen denken dat de materiële zaken waarvoor de Presiderende Bisschap verantwoordelijk is, draaien om het zakelijke aspect van de kerk. Maar in afdeling 29 van de Leer en Verbonden zegt de Heer: 'Welnu, voorwaar, Ik zeg u dat alle dingen voor Mij geestelijk zijn, en nimmer heb Ik u een wet gegeven die stofelijk was; (...) want mijn geboden zijn geestelijk' (vss. 34-35).

De Heer bekijkt de zaken niet zoals wij dat doen. En dat geldt ook voor de materiële zaken van de kerk. Een exemplaar van het Boek van Mormon mag er voor een leek dan uitzien als een boek zoals alle andere. Toch is dat boek gedrukt om de wereld bekend te maken met het eeuwige evangelie van Jezus Christus. En dus hebben de 'materiële zaken' rond de totstandkoming van een exemplaar van het Boek van Mormon (vertalen, drukken, binden en

verspreiden) legio geestelijke implicaties. Dit beginsel geldt voor alle 'materiële zaken' van de kerk.

De Presiderende Bisschap draagt er op een heel concrete manier toe bij, en dat is ons doel, dat de kinderen van onze hemelse Vader de beschikking hebben over alles wat ze nodig hebben om de zegeningen van het eeuwige evangelie te bemachtigen. Wij en onze medewerkers houden ons dus bezig met de aardse, materiële, kant van de zaak, zodat de geestelijke kant kan gedijen.

Er staan in afdeling 78 van de Leer en Verbonden schitterende verzen waarin de Heer praat over zijn voorraadhuis. In de ruimste zin kan het voorraadhuis omschreven worden als de tijd en middelen van de kerkleden die zij ter beschikking stellen voor de opbouw van het koninkrijk van God. Daarmee leren we meer over de harmonie tussen de aardse en hemelse zaken:

'Het is noodzakelijk dat er een organisatie onder mijn volk komt, voor de regeling en vestiging van de aangelegenheden van het voorraadhuis voor de armen onder mijn volk. (...)

'als een blijvende en eeuwigdurende vestiging en orde voor mijn kerk, ter bevordering van de zaak waarvoor wij u hebt ingezet, tot redding van de mens en ter ere van uw Vader die in de hemel is' (vss. 3-4).

In mijn hoedanigheid van lid van de Presiderende Bisschap is het mij duidelijk geworden dat de mantel van het priesterschap en de geest van profetie en openbaring zeer zeker aanwezig zijn bij deze materiële kant van het werk van de Heer. ■

TYFOONS EN TEGENSPOED

PERCIVAL TOMMY

We zijn met zijn drietjes thuis: mijn moeder, mijn jongere broer en ik. Mijn broer en ik besloten ons voor te bereiden op een zending. We moesten zelf sparen, omdat mama geen geld kon missen.

We kregen heel wat te verduren. Op zekere dag werd onze provincie getroffen door een tyfoon en daardoor viel er een grote kokosnotenboom op ons huis, wat voor veel schade zorgde. Mijn broer en ik gebruikten het geld dat we voor onze zending hadden gespaard om het huis te herbouwen. We moesten helemaal overnieuw met sparen beginnen.

Een paar maanden later kreeg ik malaria. Ik moest in het ziekenhuis worden opgenomen. Daar ging mijn geld weer.

Ontmoedigd bad ik tot God en vastte om deze tegenspoed te boven te komen. Toen heeft mijn hemelse Vader mij geholpen, waardoor het mij lukte om het geld bij elkaar te krijgen.

En van mijn lievelingsteksten is: 'Zoekt eerst het koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid, en al die dingen zullen u worden toegevoegd' (3 Nephi 13:33). Ik vind dat vers heel bemoedigend. Ik heb tegenspoed overwonnen, dankzij mijn geloof en verlangen om op zending te gaan.

Mijn broer en ik zijn nu beiden op zending. Ik weet dat God zijn kinderen helpt als zij zijn wil doen. ■

Percival Tommy is lid van de gemeente Roxas, district Puerto Princesa (Filipijnen).

IK SCHAAM MIJ NIET

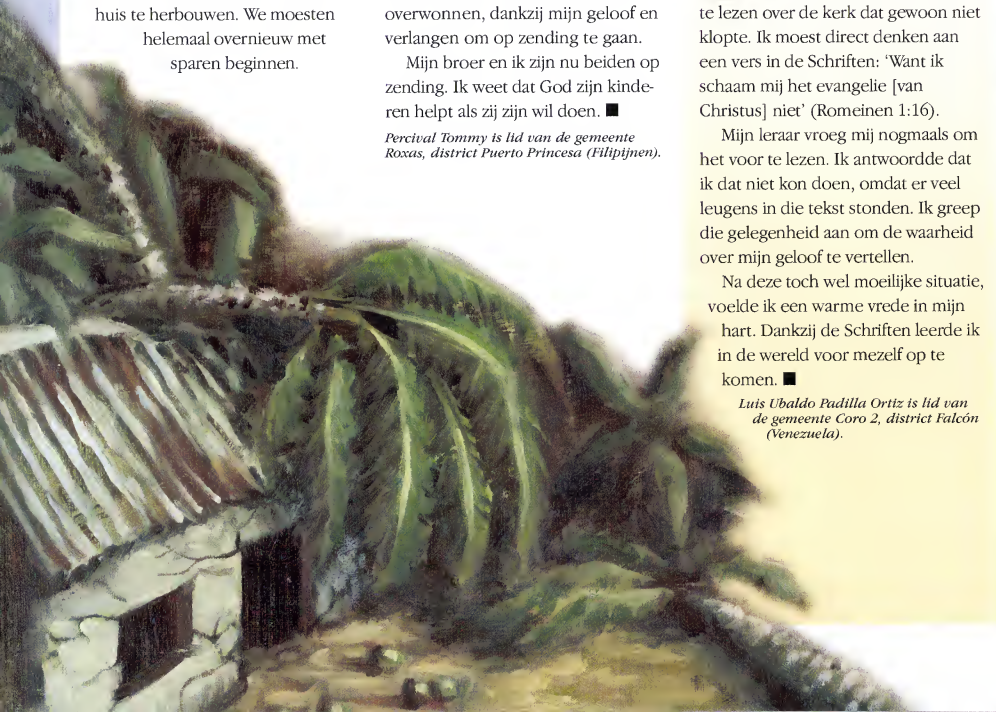
LUIS UBALDO PADILLA ORTIZ

Op school hadden we het in de klas een keer over godsdienst. Mijn leraar vroeg mij iets voor te lezen over de kerk dat gewoon niet klopte. Ik moest direct denken aan een vers in de Schriften: 'Want ik schaam mij het evangelie [van Christus] niet' (Romeinen 1:16).

Mijn leraar vroeg mij nogmaals om het voor te lezen. Ik antwoordde dat ik dat niet kon doen, omdat er veel leugens in die tekst stonden. Ik greep die gelegenheid aan om de waarheid over mijn geloof te vertellen.

Na deze toch wel moeilijke situatie, voelde ik een warme vrede in mijn hart. Dankzij de Schriften leerde ik in de wereld voor mezelf op te komen. ■

Luis Ubaldo Padilla Ortiz is lid van de gemeente Coro 2, district Falcón (Venezuela).

De tieners in Maleisië krijgen met veel eerste keren te maken nu de kerk groeit in hun land. Van boven af met de klok mee: Gah Wei Shieng, Tian Ming, Lau Kar Yee Amie, Goh Wei Seng, Toren B. Parsons, Ariana Dabier, gemeentepresident Steven C. Parsons en tieners uit de gemeente Penang.

JONGE PIONIERS IN Maleisië

HENRY EN JENEAL CALL

De eerste zijn betekent voor veel mensen iets anders. De eerste zijn kan betekenen dat je met hardlopen als eerste over de streep gaat, of het eerste kind in het gezin bent, de eerste die op zending gaat, of de eerste die afstudeert.

De afgelopen paar jaar heeft het leven van de kerkjongeren in Maleisië zich gekenmerkt door verschillende eerste keren. Het district Ipoh Maleisië is in 2003 gesticht. En sindsdien hebben de jongeren aan de eerste jeugdconferentie deelgenomen en hun

eerste diploma-uitreiking van het seminarie meegemaakt. Er zijn slechts drie gemeentes in het district Ipoh, maar de jongeren zijn vast van plan hun getuigenis te geven aan wie het maar horen wil, zodat de kerk kan groeien. Ze hopen dat ze op een goede dag behoren tot de eerste wijk in West-Maleisië.

'Je bent natuurlijk niet altijd ergens de eerste in', zegt Malvinder Singh (16), die in 1998 lid van de kerk is geworden, 'maar we zijn hier rasechte pioniers.'

Deze pioniers zijn nog jong, maar ze bouwen in hun eigen land aan een nieuwe manier van leven.

MALEISIË

Maleisië ligt in Zuidoost-Azië en is bijna volledig bedekt met ondoordringbare, groene jungle. Het district Ipoh ligt in het westen van het land, dat het zuidelijke deel van het schiereiland Malakka beslaat. Het westelijke en oostelijke deel van Maleisië worden gescheiden door 650 km zee. Maleisië ontsnapte op wonderbaarlijke wijze aan de grote verwoesting van de tsunami in december 2004, omdat het land werd afgeschermd door het eiland Sumatra.

In Maleisië wonen ruim zestig nationaliteiten. De meeste jongeren spreken minstens drie talen; Maleis, Chinees en Engels. Sommige jongeren spreken zelfs vier of vijf talen.

Elkaar sterken op een jeugdconferentie

Op een jeugdconferentie die vorig jaar werd gehouden, klonken er kreten van verrukking toen de tieners voor het eerst in aanraking kwamen met honkbal. Slechts twee of drie van de jongeren die de conferentie bezochten hadden het spel ooit eerder gespeeld, die kregen dus tot taak om de spelregels aan de anderen uit te leggen.

'Het was een geheel nieuwe ervaring om te leren honkballen, aangezien we hier voetbal en badminton spelen', zegt Malvinder.

Behalve honkbal kon men op de jeugdconferentie nog andere leuke spelletjes en activiteiten doen. Hoewel de jongeren genoten van de activiteiten, zeggen ze allemaal toch dat hun het meest zal bijblijven dat ze in contact kwamen met mensen van dezelfde geloofsovertuiging en dat ze moed putten uit het besef dat ze er niet alleen voor stonden.

Ariana Dabier, een lauwermeisje, zegt: 'Het was geweldig om zoveel Maleisische jongeren te zien die door hetzelfde gaan als ik — die met dezelfde moeilijkheden en verleidingen worden geconfronteerd — en toch pal staan voor hun geloof. Ik weet nu dat waar ik mij ook op aarde bevindt, het evangelie hetzelfde zal zijn.'

Het voorbeeld van diplomabezitters

Nog een eerste keer voor de jongeren in Maleisië betrof de allereerste keer dat er een diploma-uitreiking van het seminarie in het district was. Drie Maleisische jongeren — Kelvin Anand Kumar, Aun Luck Tan Ernest en Hamish Steven Parsons — kregen het felbegeerde seminariediploma uitgereikt.

Kelvin, die zich in 1999 had laten dopen, is de eerste vier jaar van zijn kerklidmaatschap naar het seminarie gegaan. Hij zegt dat de kennis die hij daar heeft opgedaan, zijn getuigenis heeft versterkt. 'Ik ben blij dat ik het seminariediploma heb behaald', zegt hij. 'Het seminarie heeft mij geholpen om juiste

beslissingen te nemen en mijn opleiding uit te stippelen. Door wat ik op het seminarie leerde, nam ik mij voor om later in de tempel te trouwen.'

De jongeren zeggen dat het voorbeeld van Kelvin en andere gediplomeerden ertoe heeft geleid dat zij het seminarie trouw bezoeken. Het bijwonen van het seminarie is moeilijk voor de Maleisische tieners, omdat veel van hun vrije tijd in beslag genomen wordt door hun studie en huiswerk. Ze gaan zes dagen van de week naar school en de meeste leerlingen krijgen na schooltijd nog bijles van een privéleraar.

Jaslinder Kaur, een lauwermeisje in de gemeente Ipoh 2, zegt dat haar meeste vriendinnen er niets van begrijpen dat ze naar het seminarie gaat. 'Toen ik mijn vriendin vertelde dat ik 's morgens vroeg naar de kerk ga om meer te leren over onze hemelse Vader en zijn Zoon, zei ze dat ik gek was en dat mijn schoolcijfers eronder zouden lijden', zegt ze.

'Maar door het seminarie gaat het juist beter op school, omdat ik tijd heb vrijgemaakt voor mijn Vader in de hemel. Op school ben ik helemaal wakker, waardoor ik mij beter op de lesstof kan concentreren.'

Malvinder Singh zegt eveneens dat het seminarie hem geholpen heeft om op school te slagen. De scholieren in Maleisië moeten tijdens hun schoolopleiding twee zware examens afleggen. De uitslag van die examens bepaalt naar welke universiteit ze toe kunnen

Links: Esme Tan, Lau Kar Yee Amie en Yoon Khee Chin in de tuin bij het kerkgebouw. Boven: jongeren uit de gemeente Ipoh 2. Daarboven: de drukke straten van Ipoh in West-Maleisië. Inzet: Christie Helen.

en welke beroepen ze kunnen kiezen. Hoewel dit jaar een belangrijk examenjaar was voor Malvinder, koos hij er toch voor om naar het seminarie te gaan. Hij zegt dat het voor hem vaststaat dat Vader in de hemel hem gezegend heeft voor die keuze door hem te helpen met zijn examens. 'Geloven is het belangrijkste wat ik heb geleerd op het seminarie,' zegt hij.

Zoals de pioniers

De zendingen zijn pas sinds 1980 aan het werk in West-Maleisië, zodat er nog niet veel leden zijn. Slechts 1 op de 12.015 mensen in Maleisië, ofwel 0,1 procent van de bevolking, is lid van de kerk. Net als de eerste pioniers weten de jongemannen en jongevrouwen in Maleisië dat veel van hun leeftijdgenoten nog niet in de gelegenheid waren om kennis te maken met het evangelie. Deze jongeren weten dat zij hun steentje kunnen bijdragen aan de groei van de kerk als zij hun getuigenis geven aan hun vrienden.

Ze weten ook dat ze eerst hun eigen getuigenis moeten vergroten, voordat zij anderen over het evangelie kunnen vertellen. De ouders van Aun Luck Tan Ernest hebben hem van kleins af aan onderwezen in het evangelie, maar hij heeft altijd geweten dat hij voor zichzelf te weten moest komen of het evangelie waar was.

'Ik wilde meer over Jezus Christus te weten komen na mijn doop', zegt Ernest (17). 'Ik wist dat hij de Zoon van God was toen ik de eerste keer mijn getuigenis in een avondmaalsdienst gaf. Het was het gelukkigste moment van mijn leven, en ik doe nog steeds mijn best om in geloof toe te nemen en te groeien in mijn getuigenis van Christus.'

Ernest en de andere jongeren in het district Ipoh weten dat hun getuigenis zal toenemen als ze het aan anderen geven. Er zijn ongeveer tien jongemannen en tien jongevrouwen in de gemeente Ipoh 2, en ze geven vaak hun getuigenis in de getuigenisdienst. De jongevrouwenpresidente, Liew Siew Ling Chris, zegt: 'Deze jongelui hun getuigenis te horen geven is een van mijn grootste zegeningen.'

De jongeren in West-Maleisië zijn gezegend met veel eerste keren uit evangelisch oogpunt. Dankzij ervaringen op jeugdconferenties en seminaries hebben zij geleerd dat zij niet alleen staan in hun geloof. En nu hebben zij zich voorgenomen om een blijvend getuigenis te ontwikkelen en betrokken te zijn bij de verspreiding van het evangelie over heel Maleisië. ■

Henry en JeNeal Call zijn lid van de wijk Spanish Hills Ward, ring Las Vegas (Nevada, VS). Zij hebben een zending in Singapore vervuld.

Hoe kwamen we naar de tempel?

Marina Timofeeva

Ik heb mij op 5 december 1993 in de stad Minsk laten dopen. In die tijd was er alleen in die stad in Wit-Rusland een gemeente van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Daar woonde ik de diensten bij, maar ik woonde in Borisow, 70 km ten noordoosten van Minsk. Ik was 17 jaar en bij mij thuis waren ze mordicus tegen de kerk. Maar juist door de moeilijkheden in die tijd werd ik in mijn geloof en getuigenis gesterkt. Ik was zelfs in de gelukkige omstandigheid om twee keer naar de tempel in Freiberg (Duitsland) te gaan, waar ik mij liet dopen voor de doden. De dag dat ik mijn eigen begiftiging kon

ontvangen, kon niet snel genoeg komen.

In 1996 ontmoette ik mijn aanstaande man. Igor accepteerde de boodschap van de herstelling meteen en liet zich op 23 februari 1997 dopen. Op 1 maart traden we in het huwelijk. Daar ik een groot getuigenis van het tempelwerk heb, wilde ik meer dan wat ook zo snel mogelijk naar de tempel.

De dag dat we in de tempel werden verzegeld, was de mooiste dag van ons leven.

In september 1997 verhuisden we naar Sint-Petersburg (Rusland), waar Igor aan de universiteit studeerde. Onze dochter Nelly is daar geboren. Zelfs toen Igor een jaar lid was en we meer dan een jaar getrouwd waren, konden we nog steeds niet naar de tempel, omdat we geen visa hadden en geen uitreispapieren konden krijgen.

Toen Nelly een half jaar was, raakte ik in verwachting. Ik vond dat we ons in een hopeloze situatie bevonden. Igor kon geen vaste baan vinden, omdat hij geen visum had. Hij had maar liefst drie baantjes, maar van dat inkomen konden we nauwelijks rondkomen. Igors ouders sprongen bij door van tijd tot tijd geld en voedsel op te sturen, maar ik was ten einde raad door onze financiële situatie. En dat we niet naar de tempel konden hielp ook niet mee. In augustus 1998, toen de wisselkoers fors was gestegen, besloten we naar Wit-Rusland terug te keren.

Onze tweede dochter, Jeljena, is op 6 januari 1999 in Minsk geboren. Igor had een vaste baan gevonden, maar we hadden nog steeds geen geld om naar de tempel te gaan. Maar we legden steeds iets opzij en eind augustus 2000 hebben we onze kinderen mee naar Duitsland genomen. Igor heeft familie wonen in

Kaiserslautern, bij wie we verbleven.

Vroeg in de ochtend van 2 september begonnen we onze reis naar de tempel in Frankfurt. Hoewel de reis heel vermoeiend was en we twee keer moesten overstappen, waren we enthousiast en blij tegelijk. We zijn alle tempelwerkers en de tempelpresident zeer dankbaar, alsmede de zusters die op onze dochters pasten terwijl wij een begiftigingsdienst bijwoonden. Het was een onvergetelijke dag! Onze gevoelens over die dienst zijn moeilijk onder woorden te brengen, maar ze zijn heel goed.

Na de begiftigingsdienst gingen we naar de verzegelkamer, waar de kinderen al waren. Jeljena huilde (het was tijd voor haar middagslaapje). Ik heb nauwelijks iets gehoord van de verzegelingsceremonie door haar gehuil, maar we waren toch erg blij. Dat was de heerlijkste reis van ons leven, omdat we in het huis des Heren waren.

Het lukte ons zelfs om terug te keren naar de tempel. In februari 2001 ging er een groep leden uit Minsk naar Freiberg. Ik wilde meewerken aan de verordening ter verzegeling van de doden, omdat ik zo weinig had gehoord van onze eigen verzegeling. Ik was dankbaar toen Igor en ik daarvoor werden uitgenodigd.

We hebben er nu een zoon bij, Robert, en met onze kinderen bezoeken we de gemeente Minsk 2 (of, zoals die bekendstaat in Wit-Rusland, de Tweede Religieuze Gemeenschap van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Minsk). We hebben verschillende problemen opgelost, maar hebben er nieuwe voor in de plaats gekregen. Ik ben erg dankbaar voor al die problemen.

Ongeacht wat ons overkomt op deze reis wil onze hemelse Vader alleen het goede voor ons. Niemand kan ons helpen in onze moeilijkste uur. Als we Hem afwijzen omdat we problemen hebben, is dat hetzelfde als een zwemvest weggooien, omdat we in de rivier zijn gevallen.

De last is licht en het juk is zacht als we bij de Heer zijn. Hij zal ons geen problemen geven die we niet kunnen dragen. ■

Marina Timofeeva is lid van de gemeente Minsk 2, zendingsgebied Moskou-Zuid.

We hadden geen eten

Adam N. Ah Quin

We dienden in het zendingsgebied Winnipeg (Canada) en waren tewerkgesteld in de prachtige stad Prince Albert in de provincie Saskatchewan. Ik was opgegroeid in Laie (Hawaii), vlakbij de Laietempel. Mijn collega, ouderling Larmour, kwam uit Belfast (Noord-Ierland). We werden goed onderhouden door thuis en de leden van onze wijk, maar soms duurde het wel erg lang voordat we onze maandelijkske toelage binnenkregen. Aldus was de situatie die tot de volgende ervaring leidde.

Aan het begin van een bepaalde maand — ik had mijn cheque al binnen — wachtten we totdat het zendingskantoor die van ouderling Larmour zou doorsturen. De huur moest betaald worden en de etenskast begon aardig leeg te raken. De vraag was of we met mijn cheque de huur gingen betalen of eten

gingen kopen. We besloten de huur te betalen.

Er gingen een paar dagen voorbij en de cheque van ouderling Larmour was nog steeds niet binnengekomen. We hadden alles wat eetbaar was in onze flat al achter de kiezen op een halve zak gesorteerde diepvriesgroenten en een lang geleden ingevroren mergpijp, die we met enige moeite uit het vriesvak wisten te wrikken. Van deze ingrediënten maakte ik groentesoep. Het was niet veel, maar we waren er toch blij mee.

De volgende dag besloten we in een buurt dichtbij onze flat langs de deur te gaan. Er kwam geen eind aan de straat en niemand toonde enige interesse voor onze boodschap. Onze maag knorde onophoudelijk en we waren licht in het hoofd bij gebrek aan wat te eten. Toen we aan het eind van de straat

kwamen, besloten we een pauze in te lassen. We vonden een bank in het park aan het eind van de straat en probeerden wat op krachten te komen. Mijn collega uitte een oprechte klacht: 'Ik heb honger.' Ik had met hem te doen daar op dat bankje. Ik was twee keer zo groot. Ik kon nog wel een tijdje zonder eten, maar ik betwijfelde of dat voor hem ook gold als hij niet snel iets te eten zou krijgen.

Ik was de senior collega, dus zond ik een stil gebed op naar mijn hemelse Vader dat Hij wat zou doen voor ons. Ik keek het park in en zag aan de overkant een straatje met een huis of vijf. Het lag in het verlengde van de lange straat waar we zojuist langs de deur waren gegaan. Ik wendde me tot mijn collega en zei: 'Kom, laten we deze straat afmaken.'

Hij keek me aan en zei: 'Laten we maar naar huis gaan.' We spraken af dat we naar huis zouden gaan als er in dat korte straatje niemand was die ons binnenliet.

Vóór het eerste huis was een echtpaar aan hun auto aan het sleutelen. Ze zeiden dat ze vandaag geen tijd hadden. Daarom liepen we gelijk door naar het tweede huis. Toen we de voordeur naderden, kwam de geur van een heerlijke maaltijd ons al tegemoet. Plotseling werd de deur wijd opengezwaaid door een opgewekte vrouw van middelbare leeftijd die ons verwelkomde met de woorden: 'Kom verder, jongens. Ik hoop dat jullie honger hebben!'

Met enige aarzeling gingen we naar binnen, terwijl we ons afvroegen wat ons te wachten stond. Ze ging ons voor naar de eetkamer, waar er

Toen we op het bankje in het park zaten om weer op krachten te komen, uitte mijn collega een oprechte klacht: 'Ik heb honger.'

Symbool van zijn liefde

Freddy W. Carreño

Ik stond op het punt een van onze kerken in Montevideo (Uruguay) te verlaten — tien minuten van het bouwterrein van de tempel — toen ik een telefoontje kreeg van mijn vrouw met de boodschap dat het beeld van de engel Moroni op de toren van de tempel zou worden geplaatst. Er ging heel wat door me heen terwijl ik naar mijn vrouw luisterde die opgewonden vroeg of ik haar en onze zoon kon komen halen, zodat we deze gebeurtenis konden meemaken. We hadden niet veel tijd meer. Ik moest naar de andere kant van de stad om haar op te halen.

Ons hart klopte snel en de minuten leken uren terwijl we ons door het verkeer bewogen. Het was spitsuur en we vorderden maar langzaam, maar eindelijk waren we er, dankzij de hulp van de Heer.

In de dagen ervoor was het windrig en regenachtig geweest. Maar die middag was er een heldere, zachtblauwe lucht en de zonnestralen vielen over ons heen als zegeningen uit de hemel.

Bij aankomst bleek dat nog meer leden waren gekomen om deze

belangrijke mijlpaal in de geschiedenis van de kerk in Uruguay mee te maken. Er waren verschillende leden, onder wie de moeder van mijn vrouw, die de kerkpioniers van ons land waren. Hun ogen vulden zich met tranen toen zij die langverwachte zegen, de bouw van een tempel, in vervulling zagen gaan.

Het offer van zoveel mensen die het evangelie hadden verspreid, kwam symbolisch tot uiting in de glans van de engel Moroni, toen hij door de lucht leek te vliegen om tot rust te komen op een ereplaats. Daar verkondigde hij aan de wereld de herstelling van het eeuwige evangelie en de ontsluiting van de deuren van een land dat behoefte had aan de helpende hand van de Heer.

We zagen het beeld, rechtop en majestueus, de beoogde plek bereiken, waar het ons herinnert aan de liefde van de eeuwige Vader, die het mogelijk maakt dat we spoedig in ons eigen land in liefde aan elkaar verzegeld kunnen worden. We hopen dat onze kinderen en kleinkinderen naar de tempel zullen gaan, heilige verbonden zullen sluiten en het land tot zegen zullen zijn.

We wisten dat er nog veel werk lag te wachten — zowel voor als na de inwijding van de tempel in maart

kwam en besefte wie we waren.

Na karbonades, aardappelpuree, jus en groenten op tafel te hebben gezet, zei ze: 'Ik weet niet waarom ik deze maaltijd heb bereid, maar iets in mij zei dat ik het moest doen. Ik

2001. We moesten ons voorbereiden op wat komen ging en bovenal moesten we onze voorouders niet vergeten, want ook zij zouden door dit heilige huis worden gezegend. Maar we zullen die prachtige septemberdag nooit vergeten. Want toen stroomde ons hart over van dankbaarheid omdat we er getuige van waren hoe het symbool van de liefde van onze hemelse Vader een bijzonder plaats kreeg. ■

Freddy W. Carreño is lid van de wijk Buceo, ring Montevideo-Oost (Uruguay).

al voor twee gedekt was. We gingen zitten en zij begon ons te bedienen. Ik kreeg een brok in mijn keel en zag al een koninklijk maal voor me. Of misschien werden we wel naar buiten gegooid als ze tot bezinning

verwachte eigenlijk niemand en ik woon op mijzelf. Ik ben blij dat jullie in de buurt waren. Jullie hebben toch nog niet gegeten, hè?

Ik antwoordde: 'Dat niet, maar weet u wie we zien?'

'Julie zijn mormoonse zendelingen', antwoordde ze. 'Moeten jullie dan geen zegen over het eten vragen?'

We vroegen een zegen over het eten en dankten voor de vele zegeningen die de Heer ons had gegeven. En tot op de dag van vandaag kan ik geen betere maaltijd bedenken dan de maaltijd die de Heer ons toen heeft gegeven.

Want de Heer heeft gezegd: 'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes (...). En zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld' (Matteüs 28:19-20). ■

Adam N. Ab Quin is lid van de wijk Villa Bonita, ring Las Vegas-Paradise (Nevada, VS).

Mijn portefeuille was verdwenen

Héctor Castellanos Turcios

Mij zijn veel zegeningen ten deel gevallen doordat ik tiende betaal. En of dat nu veel is of weinig, dat is de Heer om het even.

Toen ik op een dag mijn loon kreeg, ging ik direct de cheque innen, waarna ik mij naar huis haastte om een paar rekeningen te betalen en mijn vrouw te helpen, die in verwachting was van ons eerste kind. Ik stapte op de bus en stak mijn geld in mijn portefeuille. De portefeuille deed ik vervolgens in

een veilig vakje van mijn schouder-tas. Ik kreeg dus de schrik van mijn leven toen ik bij thuiskomst mijn portefeuille niet kon vinden. Ik was heel bezorgd. Ik was twee weken salaris kwijt en dat zou voor heel wat problemen zorgen.

Ik doorzocht de tas nog een keer, en toen dat niets opleverde doorzocht ik de bus waarin ik de rit naar huis had gemaakt. Maar in de bus was mijn portefeuille ook niet.

Na een tijdje ging ik terug naar huis, diep in de put. Ik ging naar de slaapkamer en knielde neer. Oprecht en in tranen riep ik God in gebed aan en vroeg Hem mij te helpen. Ik zei Hem dat ik een volledige tiende betaalde en dat ik nu zijn zegen nodig had. Ik weet dat de Heer niet altijd onze gebeden beantwoordt op

de manier die we willen, maar dit kreeg zegende Hij mij op wonderbaarlijke wijze.

Later op die avond kwam de bisschop bij ons langs en vroeg mij of ik een sociaal-verzekeringsbewijs had. Ik zei dat ik er een had, maar dat ik die juist diezelfde dag was kwijtgeraakt. Hij liet een portefeuille zien en vroeg of die van mij was. Het was de mijne en al het geld zat er nog in. De bisschop legde uit dat een vriendin buiten de kerk hem voor haar deur had gevonden. Toen ze zag dat er een tempelaanbeveling in zat, had ze de portefeuille naar hem gebracht. Hij zei dat er een wonder was gebeurd en wel omdat ik een getrouw tiendebetaler was. ■

Héctor Castellanos Turcios is lid van de wijk Amatitlán, ring Amatitlán (Guatemala).

L ik stapte op de bus en stak mijn geld in mijn portefeuille. De portefeuille deed ik vervolgens in mijn veilige schouder-tas.

Wist je?

Het gebeurde in juli

8 juli 1775: Lucy Mack Smith, de moeder van de profeet, wordt in Gilsium (New Hampshire, VS) geboren.

10 juli 1804: Emma Hale Smith, vrouw van de profeet Joseph en eerste presidente

Tip voor leidinggevend

Kijk verder dan de taken die je te doen hebt in je quorum of klas en denk aan de mensen die je dient. 'Het leiderschap van de Heiland was onbaatzuchtig', heeft president Spencer W. Kimball (1895–1985) gezegd. 'Hij zette zichzelf en zijn behoeften op de tweede plaats en diende anderen bovenmatig, onvermoebaar, liefdevol en met succes. Zoveel problemen in de wereld komen voort uit zelf-zucht en egocentrisme. Te veel mensen stellen harde eisen aan het leven en aan anderen om aan hun eigen eisen te kunnen voldoen. Dat is een rechtstreekse ommekeer van de beginselen en gebruiken die zo volmaakt werden nagestreefd door ons volmaakte voorbeeld van leiderschap, Jezus van Nazaret.' (Jezus: de volmaakte leider', zie *De Ster*, Augustus 1983, p. 8.)

van de ZHV, wordt in Harmony (Pennsylvania, VS) geboren.

8 juli 1912: Alma Richards wint als eerste heilige der laatste dagen op de Olympische Spelen een gouden medaille, namelijk bij het hoogspringen.

31 juli 1920: President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, wordt geboren in Delta (Utah, VS).

Van Australië tot Japan

Ammon Arvidson en Brooke Noble uit de wijk Maitland, ring Newcastle (Australië), kregen de eer om Port Stephens (Australië) te vertegenwoordigen op de eerste Wereldtop voor Kinderen die afgelopen zomer in Kushiro (Japan) is gehouden. Het thema was 'De natuurlijke omgeving en onze toekomst'.

Over zijn presentatie die hij op de top heeft gegeven, zegt Ammon (12): 'Ik heb meer waardering gekregen voor de prachtige wereld die de Heer voor ons heeft geschapen.' En in het licht van al die mensen, talen en culturen die de Heer heeft geschapen, voegt Ammon eraan toe: 'Ik kijk ernaar uit om op zending te gaan naar de plek waar mijn hemelse Vader mij naar toe stuurt.'

Brooke (15) meldt dat haar getuigenis van het evangelie zo ver van huis gegroeid is: 'Ik kwam erachter dat het evangelie met je meegaat waar je ook naar toe gaat. Het was heel fijn om neer te knielen en te bidden tot mijn Vader in de hemel.'

De pioniers eren

'Integriteit, betrokkenheid, samenwerking, eenheid, onzelfzuchtigheid, opoffering en geboorzaamheid (...) zijn nu van even wezenlijk belang als in de tijd waarin zij richting gaven aan onze voorouderlijke pioniers, zowel de vroege als bedendaagse. Ter ere van die pioniers moeten wij de eeuwige beginselen eren en toepassen die ben leidden. President Hinckley

heeft ons eraan herinnerd: (...) "We eren onze voorvaders het beste als we de zaak van de waarheid met hart en ziel dienen." Die zaak van de waarheid is de zaak van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, wiens dienstknechten zij waren, en wiens dienstknechten wij moeten proberen te zijn. Ik getuig hiervan en bid dat ook wij "trouw [mogen zijn] aan 't geloof dat onz' ouders beleden".'

Zie ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De pioniers volgen', *De Ster*, januari 1998, p. 74.

Hulp bij kerктаak

Ik ben dankbaar voor de *Liabona*. Behalve dat het tijdschrift ons geestelijk sterk en onze gezinsavonden verrijkt, is het ook een leidraad bij mijn taken als bisschop.

We wisten niet goed hoe we de jongeren in de wijk konden helpen bij hun voorbereiding op een zending. We waren dan ook blij verrast dat er in de uitgave van maart 2004 twee uitstekende artikelen stonden, die naar mijn mening een grote steun zullen zijn voor onze toekomstige zendelingen: 'Wees een van de besten' en 'Over patriarchale zegens'.

Ik ben heel dankbaar dat we dit inspirerende tijdschrift tot onze beschikking hebben.

Amarildo Martins,
wijk Parque Dorotéia,
ring Diadema (Brazilië)

De *Liabona* versterkt getuigenissen

Wij zijn eeuwig dankbaar voor de *Liabona*. Dankzij dit blad kunnen we ons elke maand meer binden aan het evangelie. Het versterkt ons getuigenis van de kerk, het Boek van Mormon, en Jezus Christus. Het nieuws en de artikelen, platen, toespraken en zelfs de spelletjes voor onze kinderen doen ons getuigenis goed.

Family Cazorla,
wijk Málaga 3,
ring Granada (Spanje)

Tob niet

Ik maakte me zorgen over mijn toekomst. Toen las ik 'Onze gebeden verbeteren' van ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen in de uitgave van augustus 2004. Ik besepte dat ik, zoals ouderling Wirthlin zegt, niet moest tobben — dus dat ik me geen zorgen moest maken — om het geluk niet in de weg te staan.

Belle C. Dacudag,
wijk Bata,
ring Bacolod-Noord (Filipijnen)

Vader in de hemel houdt van ons

De leringen van Susan W. Tanner, de algemeen jongevrouwenpresidente, in de *Liabona* van oktober 2003 hebben mij echt geraakt. Het besef dat onze hemelse Vader van ons houdt, zowel in gelukkige als in verdrietige tijden, helpt ons geestelijk groeien. Ik bid vaak dat Vader in de hemel mij zal vrijwaren van moeilijke situaties, en als dat niet gebeurt, vraag ik me af of Hij wel van me houdt, of Hij wel naar mijn gebeden luistert. Als ik die vragen stel, verzekert de Geest me altijd dat mijn hemelse Vader van mij houdt en dat Hij zich bewust is van mijn gelovige gebeden. Zijn *timing* mag dan anders dan die van mij zijn, maar die van Hem is wel altijd juist.

Crispin Mitago Kubala,
wijk Binza,
ring Kinshasa-Ngaliema
(Democratische Republiek Congo)

ARTIKELEN GEVRAAGD

Wij hebben behoefte aan artikelen, ervaringen, tips en succesverhalen met als onderwerp de voedselvoorraad. Hoe bent u aan de slag gegaan met de raad om een jaarvoorraad aan te leggen? Hoe bent u gezegend door deze raad op te volgen?

Stuur artikelen naar:

Food Storage, *Liabona*, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of stuur een e-mail naar cur-liabona-imag@ldschurch.org. Vermeld alsjeblieft uw volledige naam, adres, wijk en ring (of gemeente en district). Graag vóór 15 september 2005 reageren.

Cynthia M. McKay, De boerderij van de familie McKay in Huntsville (Utah).

David O. McKay (1873-1970), negende president van de kerk, is geboren en getogen in dit huis te Huntsville, in een schilderachtige vallei tussen de bergen bij Ogden (Utah). Op deze boerderij leerde de jonge David wat hard werken was. Hij bielp er met het oogsten en de verzorging van het vee. De schilderes, de vrouw van Robert, kleinzoon van David O. McKay, nam president McKays grote paard, Sonny Boy, op in het tafereel (rechts)

'Soms zoek ik leerstellingen op in de Schriften. Soms zoek ik instructies in de Schriften. Ik kom altijd op nieuwe denkbeelden en gedachten die ik nooit eerder heb gehad. En ik krijg inspiratie, instructie en antwoorden op mijn vragen.' Zie 'Een bespreking van schriftstudie: een interview met uderling Henry B. Eyring', p. 8.